

1950 -

1960

Vintern 50 - 51 köpte vi Aspås vid Knivsta.
Jag skrev kontrakt på Svenska Handelsbankens
materiell andelning i Stockholm. På morgon hade
jag redan varit på vår snälla bank i Mariefred
och tagit upp dem 5000 kr. (det var allt vi hade) som
krävdes som handpenning. Men lilla banken hade
knappast så mycket inne, så till slut skapade dom
ihop en jättebunt små sedlar som skulle föreställa
5000 kr. På tåget på väg till Stålm kontroll råkade
jag flera gånger men varje gång med annat resultat.
Men när allt var under tecknad och ständer var inne
att överlämna handpenningen, så stände det i
alla fall. Familjen Hede som vi köpte Aspås av var
mycket gammaldags fina människor, och två ogifta
fräknar Hede gräto av rörelse, vid tanken att dom
skulle förlora sitt älskade bondens hem. Men nu
först kom svärigheterna. Som stor tur hade jag
mit första riktiga uppdrag med kapellet i
Säter av Sven Söderholm. Men det fattades ännu
en del. Så jag ordnade flera utställningar
målade som husan. Åt 3 månader efter
kontraktets under tecknande skulle jag betala
resten. Bankerna var hårda och nyugga den
tiden och det var svårt att låna där, och
hade jag inte klarat det så var mina sattsade
5000 kr. också borta. Men dom kom och allt
klarades till slut. Många klipp av 1951
fattas åt där var en stor aktivitet
som inte kommer fram. Men det året var så
händelserik att jag inte precis vet längre
vad som hände när.

Herr Konstnären Folke Heybroek

Mariefred.

Mariefred.

Arkitekt S.A. Söderholm, Stockholm, har rekommenderat Er
för utförande av glasmålningar i altarfönster i blivande
gravkapell i Säter. Kapellet är nu under byggnad och beräk-
nas vara färdigt nästa höst. Medsänder 2 st ritningar å
fönstren för att Ni skall kunna bilda Er en uppfattning av
deras utseende och storlek. Skulle Ni vara intresserad av
saken, anhålles om uppgift om Ni är villig att utföra skis-
ser och det ungefärliga priset å desamma. Ävenledes äro vi
tacksamma för prisuppgift å glasmålningarna.

Säter den 16. okt-50

Med utmärkt-högaktning

Folke Söderholm
Kyrkoherde, ordf. i Kyrkogårdsnämnd.

Kors fästels

Uppståndelsen

tecknen om Petrus
ett spilla över kors
bort det förste ordet, Jesus
på latin, grekiska och
hebreiska.

och
så älskade
Gud
världen...

Stötte bäringar

den gode Herden.

hane gället

Petrus och Johannes
sång springer fram till
gäddan. Johannes bestämde och
överstygde att Kristus uppträdde
Petrus mera trovare än honom.

matte med Olivbrevet
i tecknen står
med kyrkans lösen
ut bross.

den öppna gravkammaren
Kristus uppträdde
bara linnesvepningen
ligger kvar.

matvården
brödet
drygts
vinkalk

det sjöngande
mariorna
vid gravarna.

altare →
kors fästelse = offer =
södd.

uppståndelse =
fullborda =
mognades
skörden.

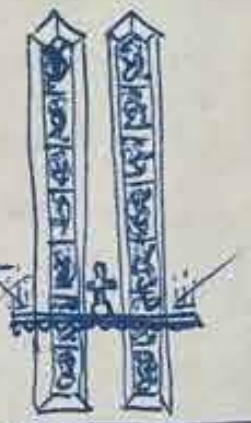
fö som
regnar
ner på
jorden

Roma il 9 novembre 1950

Caro amico, grazie tante per la tua
lettera entusiastica. Sono felice che questo
compito a te piace. Sono anche convinto
della tua capacità di fare qualche cosa bellissima.
Fonstuen är på intet sätt avsedda som ljus-
intag utan dess uppgift är helt av dekorativ
art. Dagsljuset skall rila ner över processions-
gången genom långrikens öppningar (obs! snarare
utskärningar i murskivorna, än fonster i egent-
lig mening) medan det vid altaret skall komma
glismilningarna att bli ena Betr. komposi-
tionen har Du naturligtvis för Märdle själv
har jag nog närmast följt mig något liknande
de gotländska (i sin tur framgotiskt inspirerade)
korffonster. På Gotland ser det ut så här:

med scener ur bibliska historien
radade över varandra. I Säter skulle
det bli ungefär så här:
kanske med enkla bilder ur
människans liv från vaggan

till graven, med förbitt på livets glädje
ämnen & rikhet. Om kyrkostyckena hellre
vill ha framställningar i omskrivning
till den kristna dogmatiken har jag givetvis
inget emot det. Jag är inte rädd för att det
bli för mått. Ljots glänsning i ringa bredd, då
jag inte ansu det nödvändigt att figurerna skulle
kunna uppfattas på långt håll. Helhetsbilden
skall locka till ett närmare betraktande.
Jag är heller inte rädd för "djupa", "sattiga"

29. I. 51.

B. B.

Du har gett Dej i kast med uppgiften just på det sätt jag väntat och hoppats. Och jag tvivlar inte på att det kommer att bli ett lysande slutresultat. Icke minst Dina tekniska experiment bör kunna bli av största värde för en välbehövlig förnyelse av glasmåleri-konsten. Allt vad Du skriver om den saken finner jag sunt och riktigt, särskilt nedringskandet av antalet färgtoner. Teorin om spröjsnätet intressant. Jag är naturligtvis enbart tacksam för att Du vill utföra fönstren själv och ^{hoppas} att församlingen får den ökade kostnaden.

Din uppställning med ett korsfästelse- och ett uppställningsfönster verkar nu efteråt självklar och lösningen av det svåra problemet med den avskärande altarskivan minst sagt välfunnen. Likasom motivvalet för de olika bildfälten, även om "Den gode herden" kanske innehållsmässigt ej är så långt logisk (vilket jag nu inte tycker gör något). Hellhetsintrycket i såväl komposition som färg skälrande, särskilt resningen i korsfästelsefönstrets svit mellan altarskivan och kronet. Bildspråket i stort sett klart och öppet tydligt, vilket jag tycker är väldigt väsentligt med hömsyn till miljön. (De sågande bör inte ställas inför några rebusar och ett begravningskapell är väl knappast heller rätt plats för omskolning av enkla människors synsätt och konstuppställning.)

Om jag sen skulle våga mig på lite detalj-kritik ^{II} hoppas jag att Du ej blir lessen. Du har givetvis full frihet att göra som Du vill. Jag är också fullt medveten om värishten att framställa glasmålning i skiss (tycker föresten Du lyckats ovanligt bra) och om att mycket måste (och bör) få sin slutliga utformning under själva arbetet. Vad jag kommer med är inte heller i första hand avsett som råd eller anvisningar, snarare synpunkter för det fortsatta arbetet, vilka jag undervisar Ditt konstnärliga omdöme.

Av de enskilda bildfälten är ju "Fönstret" givande vackert (minst lika bra som Rouault) och liksom "Mariorna" med dess "klassiska" rörelse- och linjespel väl fullt färdig. "Hanan" blir säkert bra efter Din antydande bearbetning och den samarbetar ju kompositionellt fint med "Fönstret". "Getserome" är en väldigt fin idé, icke minst en glassynpunkt, men det blir väl svårt att ge den en lika påtagligt lättuppfattad symbolkarakter, som de övriga (jämfrån som). Det i och för sig vacker "Nattvards"-stillebenet gör på mig ett något oroligt och splittrat intryck vid sidan av "Mariorna". I "den tomma gubben" med sitt silvbergras är naturligtvis genomriktligheten mest avgörande för intrycket. I övrigt gäller kanske även här, fast i mindre mån, min "Getserome-reflexion". "Johannes & Petrus" förefaller mig såväl stilistiskt som i skala skilja sig väl mycket från övriga bilder. Således väl naivistiska och något pyggnatade i jämförelse med de andra figurerna. För "den gode herden" måste kanske alltid konkurrensen med din utom-

ordentliga uttrycksfullheten i "Tornelöningen" bli III
 svar. Men ~~sed~~ genom stegrad ljusintensitet går det väl.
 I uppställelse förskuts stiliga krön tycker jag Du funnit
 den absolut rätta ord-syntesen och en bra textort. (Obs!
 Ty istället för och (enligt bibeln), men kanske ^{alltså} bäst med
 enkelt så (älskade etc. etc.) Om Du inte får plats
 med hela texten på alla tre språken i korsfästelsförskuts
 kanske även om form ej fullt förligen krön, skulle jag för
 min del föredra antingen hela texten på ett språk (dvs
 hebreiska eller latin eller svenska) eller endast INRI på
 de tre språken (hebr., lat & grek). I slutsyntesen är
 väl intyget av växande sedan förligen klart i skissen
 medan fallandet kanske inte ännu är lika påtagligt.
 Sammanfattningsvis skulle jag vilja säga att ju mer Du under
 det fortsatta arbetet kan få in av Tornelöningens och människans
 olika monumentalitet och lättfattliga bildspråk desto starkare
 intyget för jag ditt verk (och dess budskap) kommer att
 gå på åskådaren.

Nu plöcker jag ned skisserna och skall inrymma
 förskuten på den återvända till Dej genom legationen.
 Jag har på tok för mycket brev att skriva till Dej, så
 Du får ursäkta att det inte heller denna gång blir någon
 resebildning. Jag tackar Dej och sänder de bästa
 välgynningsönskningar till E. eller minnas. Saluti!

P.S. Du (och de andra) vet väl att fönstermuggarna skola
 vitputsas över invändigt? Den avgränsningen mot det röda
 teglet bör väl räcka.

Utdrag ur protokoll fört vid ordinarie samman-
 träde med Sätters kyrkofullmäktige den 20. dec.
 1950.

§ 11

Lämnade ordf. rapport ang. gravkapellet, och godkändes ord-
 förändras rapport. Därefter demonstrerade ordf. konstnären
 Folke Heybroeks skisser till glasmålningar i det blivande
 gravkapellet, vilka skisser vunno fullmäktiges enhälliga
 gillande.

Dag som ovan
 Folke Dalborg

Justeras
 Hj. Montelin
 Nils O. Willart

Ur justerat och i laga ordning anslaget protokoll rätt
 utdraget betygar

Folke Dalborg

Jag kommer ihåg av det sammanträdet att gubbarna
 tyckte att priset var högt och dom undrade om det inte
 kunde bli lite billigare, varpå jag svarade att jag just köpt
 ett hus och detta var just dom pengar som fattades. Gubbarna
 häpnade och visste inte vad dom skulle säga om dylikt svar
 mer det kom protester av invändningar. Men så var det en man
 som hela tiden såg ganska sur ut och inte så ett ljud. Den mannen
 bedömde jag som särskild farlig ty jag visste inte alls var jag hade
 honom, tills han ~~var~~ just när hela diskussionen blev ganska dystra
 öpprade mun och begärde ordet och sade: "jag har tänkt glesbitarna och
 det är nästan 3000 bitar det blir ja inte en helona
 biten för jaged hand milad dy infattad och ett". Då var titulen vunnit!
 Det var folkeskoll. Hedman.

Utdrag ur protokoll fört vid sammanträde
med Sätters kyrkogårdsnämnd den 14 dec. 1950.
Närvarande samtliga ledamöter, konstnären
Folke Heybroek - - - - -

§ 2

Vid enskilt sammanträde med nämnden lämnade konstnären Hey-
broek följande kostnadsförslag:

a/ 7000:- om arbetet utföres å N.P. Ringströms ^{P.B.} glasmäst.
och glassliperi, Östgötag. 9, Stockholm. Detta pris inclu-
derar skiss- och konstnärsarvode.

Konstnären meddelade, att han behövde 6 mån. leveranstid
från beställningsdatum.

Dag som ovan

F. Dalborg

Ur justerat protokoll rätt utdraget betygar

F. Dalborg

Säter den 16 febr. 1951

Broder!

Sänder Dig härmed meddelande, att vi enhälligt antagit Dina
glasmålningar och Ditt pris på 7000:-- Har haft brev från Söder-
holm, som tillstyrkt det hela.

Söderholm skriver, att nu måste ärendet troligen gå den vanliga
pappersvägen på femiss för att slutgiltigt godkännas av myndig-
heter såsom byggnadsstyrelse, domkapitel o.s.v.

Hoppas, att Du är nöjd med Din utställning i Stockholm. Om jag
hade haft tid skulle jag ha rest ner och tillat på den, Har hört
att Du fått bra ~~en~~ kritik. Folkskoll. Hedman, som var med på sam-
manträdet, då Du visade skisserna skall resa till Sthlm. och då
skulle han passa på och se på Din utställning, om den fanns
kvar. Tack för den lilla boken, som jag fick till jul. Jag har
läst den med stort nöje. Alltså. Nu måste vi först avvakta
Söderholms ansökning om godkännande av Dina glasmålningar. Har
sant honom samma utdrag som Du har fått.

Hj. hälsningar

tuus

F. Dalborg

Utdrag ur protokoll fört vid sammanträde med
Sätters kyrkogårdsnämnd den 8 februari 1951.
Närvarande samtliga ledamöter -----

§ 9

Beslöt kyrkogårdsnämnden enhälligt antaga konstnären Folke Heybroeks förslag till glasmålningar i Sätters begravningskapell, vilket förslag tidigare enhälligt gillats av Sätters kyrkofullmäktige och tillstyrkts av ark. S. Söderholm.

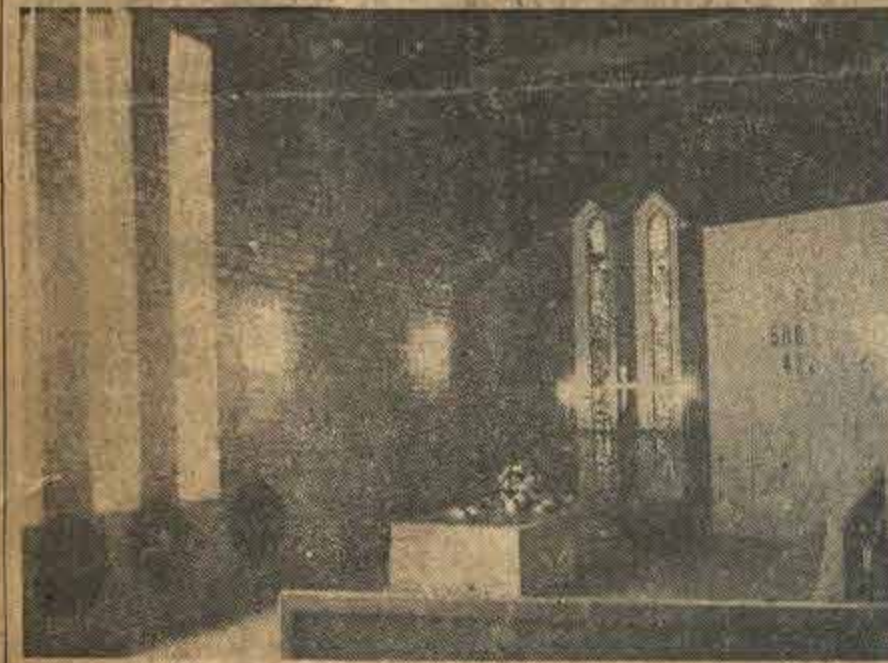
Beslöt nämnden likaledes enhälligt antaga konstnären F. Heybroeks anbud å kr. 7000:- för ovannämnda glasmålningar. /Anbudet och uppgift om leveranstid infört i kyrkogårdsnämndens protokoll den 14 dec. 1950 § 2/. Och förklarades denna paragraf genast justerad.

Dag som ovan
Folke Dalborg

Ur protokoll rätt utdraget betygar

F. Dalborg

Sätters nya gravkapell dagens nyheter 3 Dec 1951 tecken på hög kultur

Det inre av gravkapellet är varmt och vänligt i rött tegel med en ovanlig placering av bänkarna kring katafalken med denna som blickpunkt. Målade glasfönster av Folke Heybroek i fönsten.

Ett fängslande prov på arkitektur som nyttokunst är det nya gravkapell i Säter som på den sista adventsöndagen invigdes av biskop John Cullberg. Det är ritat av arkitekt Sven Söderholm i byggnadsstyrelsen och har uppförts i ett enastående samspel mellan arkitekten, en grupp konstnärer, ortens kyrkoherde och lokala hantverkare och byggmästare. Kanske inleder kapellet en epok i en ny dekorativ enkelhet inom svensk sakral byggnadskonst. Frånvaron av väggmålningar kan inte nog prisas av den som sett sig rätt på 20-talets dekorativa utsvävningar med mer eller mindre krystade motiv som skulle fylla ytor efter mönstret av de norska rådhuskonstnärerna, men sällan hade något med rummet att göra.

Sätters gravkapell är en liten byggnad för ett hundratal personer i ett hörn av själva kyrkogården utanför staden, och dess inre interiör liknar inget annat av samma typ. Arkitekten har tänkt om från början och funnit sanningen i att inte altaret, utan katafalken är huvudobjektet för ceremonin. Denna bas för kistan står från det man stiger in i blickpunkten rakt fram vid väggen under två smala gotiska fönster med glödande glasmålning, och de närmast sörjande på första bänk vänder ryggen åt alla de övriga, tack vare bänkarnas vinkelplacering.

Själva byggnaden i tegel och puts har arkitekten enligt konventionella begrepp kränkt ut och in. Den vita putsen ligger på ytterväggen och med sitt öppna, snögästade, skiffer-täckta klöcktorn avslutar sig kapellet väl till medeltida svensk stil, som ingalunda var ofunktionell. Interiören vidgar sig däremot varm och behaglig i rött handelslag tegel med det öppna vinkeltecknet av ohyvlat furu natthimmelsblått. Läktare och bänkar är ljusgrå liksom golvet av matt, hyvlat Ölandskalksten. Bänkarna är ljusare blå, och värmen ligger dels under golvet, dels under siten på bänkarna, som fått sin form av elementen. Armaturen i trävit grön och linne ger ett ovanligt levande ljus. Inte underligt om biskopens första spontana reflexion var: "Synd att detta bara är för de döda?" Det finns verkligen ingenting sorgligt i detta dödens rum.

Ännu fattas orgelverkets resning i trä och tenn över läktaren. Men intrycket är likafullt det att arkitekten lyckats skapa ett sådant rum i ordets bästa bemärkelse som man alltför sällan ser.

Där är fullt av fina detaljer: Folke Heybroeks strålande glasfönster, som låter solen sila igenom just vid 13-tiden då de flesta jordfästningar sker på orten, eller utsikten mot träd och himmel genom de klara fönstren på långsidan och kranshällarna under dem, som låter blommorna komma till sin rätt — de pryddes av gröna gränkransar under invigningsakten. Där är vidare Sigurd Perssons vackra silverkors på det vita altaret mot det skimrande fönstret. Dagmar Lodéns fina färgsättning av hela interiören och natten som speglar glasmålningen i textil, Alice

Sedan 20 år har Säter behåvit ett gravkapell, nu ligger det på kyrkogården med stram exteriör i vit puts och skiffer av Sven Söderholm.

Lands draperi och Carl Deurells redan nämnda armatur. En skulptur i driven koppar av Liss Eriksson kommer utanför porten.

Till invigningen av detta utsökta kapell — där man faktiskt gärna skulle vilja låta sig begravas — har organisten Anders Bond, känd från Himlaspelet, gjort en kantat med psalminslag om förgängelsen och det eviga livet som kunde kallas "Elegi på en småstadskyrkogård". Tyvärr framfördes den ej i själva kapellet utan senare efter högmässan i Sätters stora kyliga kyrka. Det var ett behagligt stycke kyrkomusik för orgel, liten kör och församling, som med fördel skulle kunna användas vid många jordfästningar i stället för den slitna köpmusik av professionella bårsångare och violinister som man med nöd vant sig utärda då man nått den ålder att man ofta går på begravnings.

De praktiska detaljerna i källaren är högst moderna och väl planerade, och att det hela gått så bra i lös för bara 200 000 kr. skyller arkitekten

över det som jag sträckkal under blev Exit. mycket förargad och sedan dess fick stadens jag som var ohyllig och uppåt. Hans näring i Skogskyrkogården hade ju bilskapet.

och konstnärgruppen på de skickliga alabyggnästarna Nils Skoglund och Ole Gudmundsson, som satt en ära gott hantverk. Arkitekt Söderholm, om senaste året varit borta från bygget på ett Romstipendium och sett ig om i antikens länder, menar att alla högstående kulturer spelar begravningsskicket en betydande roll. Man kan hålla med honom om att kyrkoherde Folke Dahlborgs och staden Sätters goda vilja att låta ett konstnär- och hantverkarlag i fred få lösa detta problem vittnar gott om samhällets kulturella ståndpunkt. Nästa uppgift blir ett nytt gravkapell bögare upp i Dalarna, i Appelbo i Alvdalen, med samma medarbetare. Tanken på en eventuell upprepning oröar inte.

Eva v. Zweigbergk

Kyrklig konst till Säter

Moderna silverstakar av ovanliga mått är det nära meterhögast par som beställts till Sätters kyrka hos ädelsmeden Sigurd Persson och invigs i maj. De är enkelt och nobelt utformade, utan den sökta modernitet som ofta tar sig uttryck i kantighet, silvrets glans är festlig, men mjukt måttfull, då stora delar av själva staken graverats med ett fint mönster för att ge formen dimension, vilket också den upprepade hälkälen hjälper till med. Fyra kilo stycket väger dessa stakar, som är ovanligt förnäma prov på modernt svenskt silversmide och dessutom väl avvägda efter det stora avståndet i den rymliga kyrkan från 1700-talets slut. De är också donerade av en numera avlidn ägarinna till stads-hotellet i Säter, som brukade sitta längst bort i kyrkan och tycka att det såg tomt ut på altaret.

I Säter har man för övrigt andra konstnärliga planer för sin kyrka. Ett ungt arkitekt- och konstnärslag sysslar just nu med att bygga och inreda ett gravkapell på kyrkogården — som ligger långt från själva kyrkan — för mindre jordfästningar. Arkitekten Sven A. Söderholm, nu stipendiat vid Svenska Institutet i Rom, står för själva den tornförsedda byggnaden, Dagmar Lodén sätter färgerna utan och innan, Liss Eriksson gör en skulptur i koppar över döttern, Folke Heybroek två målade glasfönster och Sigurd Persson ett altarkors i förgylld koppar med ett trädränkt hjärta som sorgsymbol i stället för den lidande Kristus. Detta ungdomligt entusiastiska samarbete kring en uppgift lovar gott för den blivande helheten, som torde kunna visas fram våren 1952.

E. v. Z.

Sätertidning

Första Adventsöndagens morgon invigdes Sätters nya gravkapell. Under en hög och solblå himmel bars den klara klockklang ut i stillheten över trakten och över dalen, som brant sänker sitt stup invid kyrkogårdens gräns. Stram enkelhet och djup innerlighet präglade den korta invigningsakten, där biskopen talade över adventsbudskapets av ljus och hopp genomstrålade ord: natten är framskriden och dagen är nära.

När det hundratal kapellet rymmer, inbudna och församlingsbor i övrigt, samlats och klockklangens tystnat inträdde biskop Cullberg bärande biskopsstaven och företrädd av kyrkvårdarna Axel Petterson och Erik Lärke, kyrkoherde Folke Dalborg, komminister Martin Lindblad och superintendenten Ernst Detert från Oranienburg i tyska östzonen, biskop Cullbergs gäst och predikant i den stundande högmässan. Biskopen trädde inför altaret och de övriga processionsdeltagarna fylkade sig kring den blomstersmyckade katafalken. Sedan psalm 586 sjungits höll biskopen invigningstalet, ett tal som sent skall glömmas av dem som fick glädjen lyssna. Biskopens ord lød:

Natten är framskriden och dagen är nära. Dessa ord ut adventsöndagens episteltext kan tyckas vara föga passande vid invigningen av ett gravkapell, då tanken på döden och förgängelsen naturligtvis bör träda i förgrunden. Snarare ville man säga: dagen är framskriden och natten är nära. Inför döden är detta det naturliga, nästan självklara betraktelsesättet. Man brukar ju tala om människolivet som en arbetsdag. Paradoxen är morgonen, innan arbetet begynner, mannaåldern är levnadsdagens middagstid. Så kommer ålderdomens skymning, som stupar ned mot dödens natt.

Här liksom i så många andra avseenden vänder den kristna tron och det kristna hoppet upp och ned på det naturliga betraktelsesättet. Visst är döden och förgängelsen också för en kristen människa en övermåttan allvarlig verklighet. Men det går inte att stanna vid den. Den stundande natten är inte det sista. För trons öga blir det snarare så att nattens timmar snabbt rinner undan, ja, redan skyntar gryningsljuset mot den nya dag som randas, uppståndelsens strålande morgon. För den som lever i trons gemenskap med Jesus Kristus, den uppståndne och levande, har döden förlorat sin skrämmande makt. Den genomlysas av löftet om det eviga livet, som redan här kommer en trons människas till del, för så vitt som kärlekens gnista tänts i hennes själ och hon stiger mot fulländningen på den andra sidan. Därför kan det om en så

dan just inför döden sägas: natten är framskriden och dagen är nära.

Genom linjer och former, genom färger och symboler lyser detta vidunderliga löfte mot oss i det sköna gravkapell, som i dag inviges. Hit skall denna församlings människor bäras in efter lyktad levnadsdag. Här skall deras kära taga det sista avskedet från dem innan de-

Kapellportarnas dörrhandtag är ritade av Sigurd Persson.

ras stoft lämnas åt förgängelsen. Detta rum skall därför vara en vämodets och smärtans boning. Men genom sin utformning skall det på samma gång erinra oss om det eviga, oförgångliga liv, som den kristna tron aldrig kan uppböra att se fram emot. Vägarna har livets röda färg, takets djärva resning liksom återspeglar himmelens blå, solljuset skall spela härinne. Och likväl är meningens inte den att rummets stämningssättade skönhet skall trola bort dödens allvar. Fastner skall den hjälpa oss att gripa om det väldiga "trots allt", som är trons gåva och rikedom. Tydligast framträder detta kanske i glasmålningarnas glödande färger — i korsfästelse- och uppståndelsefönstret — där död och liv, nederlag och seger, kors och uppståndelse hålles samman till en enhet, som icke kan brytas sönder. Det är ordet om vetekornet som måste myllas ned i jorden för att kunna bära frukt. Eller med apostelns formulering: "I allt detta — trots allt detta, som plågar och betränger oss — vinner vi en härlig seger genom honom som har älskat oss."

Så blir det i adventsljusets tecken som vi går att inviga Sätters gravkapell. Många människor skall resa hit för att beskåda det märkliga byggnadsverket. De kan förstå det blott om det fått bära fram sitt budskap till dem — adventsbudskapet: Natten är framskriden och dagen är nära. Välsignad vare han som kommer i Herrens namn.

Efter biskop Cullbergs tal läste kyrkvårdarna och de deltagande prästmännen bibelord och biskopen förklarade kapellet invigt samt förrättade bön. Med psalmen 42 unisont sjungen slöts den korta men djupt stämningssyfta akten.

Presskamerorna blixtrade ofta under invigningsakten. Men de många stadsbor och andra som icke ryndes i kapellet har ju också rätt att få följa vad som händer. Innan de inbjudna återvände till staden blev naturligtvis även arkitekter och konstnärer flitigt fotograferade.

Klockan elva samlades man till högmässa i Sätters kyrka, som var i det närmaste fylld av församlingsbor. Altartjänsten förrättades av biskopen och kyrkoherde Dalborg i mässkrudar och med den senare som liturg. I altartjänsten efter predikan svarade komminister Lindblad för det liturgiska.

Som tidigare nämnts var superintendenten Detert dagens predikant. Med värme och kraft och på en utomordentligt god svenska talade dr Detert över adventsbudskapet. Om försoningens väg och saktmodets hade den tyske gästen djupt allvarssamma ord att säga, ord som fick sin tyngd och sin genomträngande skärpa av att formnas av en man som prövat lidandets väg, sett våldets olyglighet inför sina ögon. Befriande, gripande ljud hans bekännelse: jag har ofta blivit besviken, men en har aldrig svikit: Kristus.

Efter altartjänsten framförde kyrkokören med tonsättaren vid orgeln och fru Adèle Stenmar som solist Anders Bonds kantata till kapellinvigningen. Den präglades av en djup och innerlig skönhet. Kristen förtröstan talade ur dess ord och toner.

Få kyrkor i detta land äger en kyrkomusiker och kompositör av Anders Bonds resning djupa musikalitet och innerliga

Detalj ur Folke Heybroecks glasfönster.

religiositet, det har länge varit känt. Hans kantat denna dag gav ännu ett bevis på den höga kvaliteten i hans musikaliska skapande. Körens och solistens insatser var verket värdiga och de talade orden, framsagda av komminister Martin Lindblad, klingade klara och bärga över orgelns djupt tonande ackompanjemang. En skönhetsupplevelse som sent skall förgätas var denna kantat.

Efter högmässan vandrade en stor del av kyrkobesökarna över till den närbelägna folkskolan där kyrkkaffe serverades i gymnastiksalen vid dukade långbord med ljus och adventsgranar. Här talade kyrkoherde Dalborg och hälsade biskopen välkommen, liksom konstnärerna, alla som haft med kapellbygget att göra, officiella representanter m. fl. Han framförde också ett varmt tack till kantor Bond och kyrkokören för den ståtliga kantaten och dess förnäma utförande samt gav slutligen en historik över kapellets tillblivelse och uttalade förhoppningen att detta kapell, där skönhet, innerlighet och uppståndelsehopp förkroppsligats i byggnad och ting skulle få tjäna församlingen i den anda vari det skapats.

F. banvakt E. Nordquist tackade kyrkoherde Dalborg och kyrkogårdsnämnden för deras arbete och superintendent Detert tolkade i ett vackert tal sin glädje över att ha fått gästa Säter och anknöt här till några reflexioner om tillståndet ute i en värld fjärran från idyllerna. Dr Detert hyllade också i varma ordalag biskop Cullberg, vars röst icke låtit sig tysta under nazismens terrorår. Slutligen framförde biskop Cullberg gästernas tack och knöt här till varmt erkännssamma ord om den offervilja Sätters församling visat vid kapellbygget och det högtstående konstnärliga och hantverksmässiga arbete som utförts.

Senare på eftermiddagen samlades ett 70-tal inbjudna till middag på Sättergården. Vid de blomsterprydda borden märktes som gäster utom biskopen, i da-

gens högtidligheter deltagande officianten, arkitekterna, samtliga konstnärer som kunnat komma, hantverkare, entreprenörer, representanter för stad och kommun, riks- och länspress m. fl. flertalet med damer.

Kyrkoherde Dalborg hälsade gästerna välkomna och frambar ånyo ett tack till alla som haft med bygget att skaffa, nämmande alla vid namn. Kyrkoherde Dalborgs tal, som det var ett nöje att lyssna till i dess omisskännliga värme och schwungfulla formulering, tolkade också hela församlingens tacksamhet.

Arkitekt Söderholm, som tydligen icke endast är en skicklig arkitekt utan också en verkligt god talare, gav i ett anförande, där humor och allvar mycket behagligt blandades, sin och kamraternas syn på det fullbordade arbetet. Han tackade också alla sina medhjälpare och Sätterborna med kyrkoherde Dalborg i spetsen för det förtroende han och hans medhjälpare åtnjutit och det osparda intresse som visats kapellbygget.

Dagens siste talare var biskop Cullberg, som med verklig värme hyllade Sätters kyrkoherde för det oförtrutna arbete han nedlagt vid kapellets tillkomst och fullbordan. Biskopen gav också uttryck åt sin oförbehållsamma beundran inför det unga konstnärslagens arbete och förklarade att hela stiftet gläds med Sätters församling över att dess nya kapell blivit ett bestående konstverk.

Kjell.

Biskop Cullberg var en äkta pampig preslat som med pondus och stort självförtroende tydeligt om att få spela en huvudroll i invigningsfesten, och det med den åsen. Ty han var en bra talare.

Decemberdagern faller in i svala strimor över kalkstensgolvet, där ett petrifikats förstenade djurrester i vitt mot det grå tecknar sin tidlösa bild av evighet och förgängelse framför min fot, och högt och underligt fjärran lyfter sig det mörkt sidenblå trätaget över mitt huvud. De snedställda, stramt enkla bänkarna står vända mot den tunga kalkstenskatafalken, samlade, utan skiljande mittgång som för att en sista gång sluta kretsen av sörjande och väner kring ett stoft och ett minne. Ja, det har en sällsynt stilla, särpräglad skönhet detta Sätters kyrkogårds nya gravkapell. En liten stad har uppåttat en offervilja av ovanliga mått och ådagalagt en djärvhet av ännu ovanligare.

Det sägs dock att mer än en församlingsbo inför den uppmärksamhet som ägnats bygget och dess konstnärliga utsmekning frågat sig om konstexpertis och tidningar glömt att det är fråga om ett gravkapell och inte om något slags vernissage för modernt konsthantverk och arkitektur. Farhågorna torde kunna stillas. Snart skall malmklockan däruppe under de djärvt stigande bjälkarna och skiffertaket kalla till den första jordfästningen, glasmålningarnas passionsberättelse lysa i solnedgångs-

ford. m. s.

ljuset över en bår och det formade altarkorsets lilla verkhjärta minna en sörjand, skara om den kärlek som följer människan bort över livets gräns. Arkitektens, konsthantverkarnas och konstnärernas arbeten fyller från den stunden sin bestämelse. Varför skulle de inte dessförinnan få betraktas som "blott" inspirerade konstverk?

Om byggnaden skrevs häromdagen i dessa spalter, här skall i dag blott ännu en gång understrykas hur sällsynt vacker i sin strama enkelhet kapellets arkitektur är. Den knyter an till medeltida förebilder, men är ändå starkt personlig och tillhör vår egen tid. Den djärva lösningen med malmklockans placering i bjälkarna under ett brant stigande skiffertak är måhända något som i förstone förfärr ett konventionellt öga, men hur vacker och på en gång kraftfull och smäcker är inte denna egenartade konstruktion.

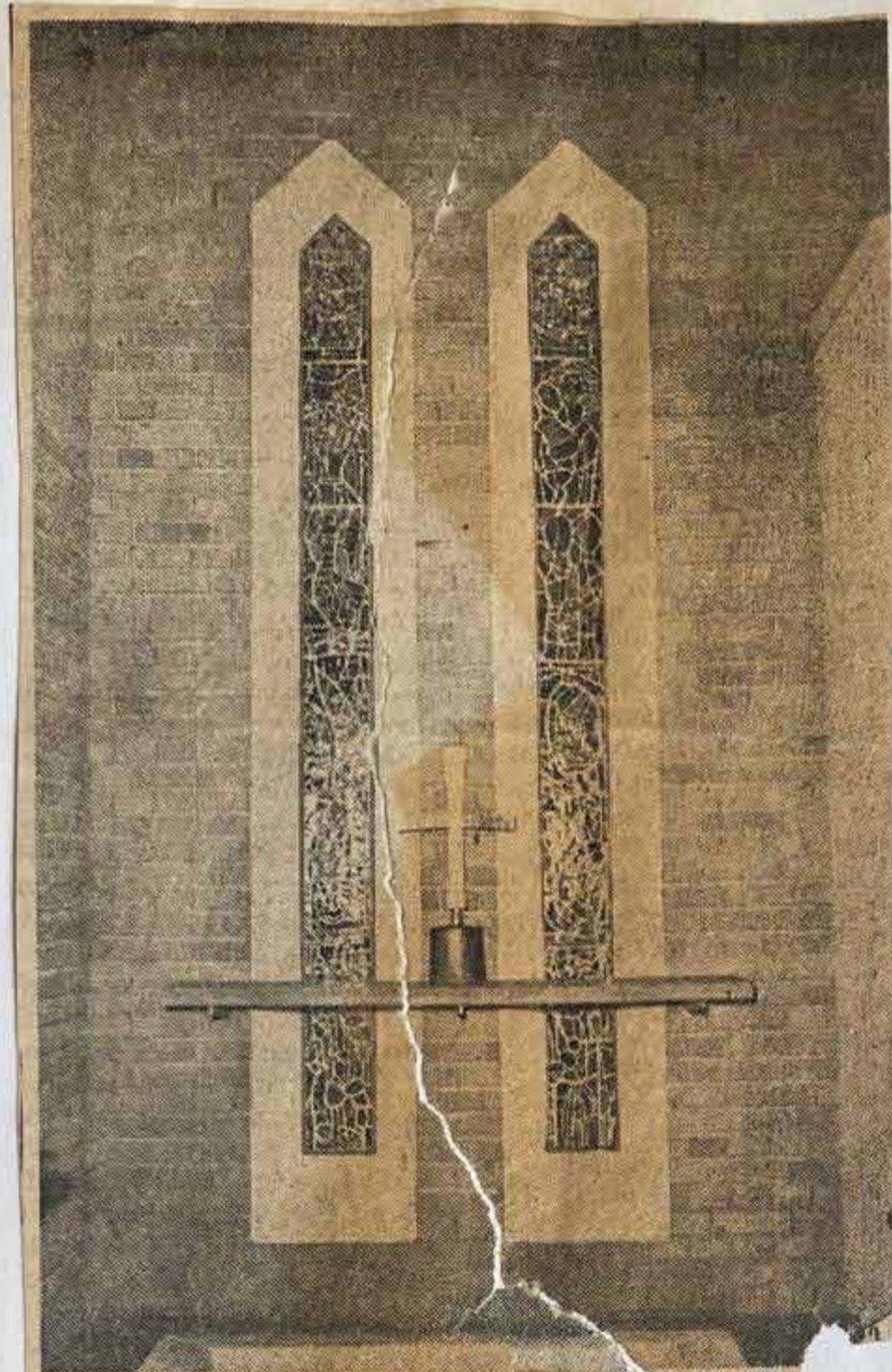
Bland de många sköna ting som smyckar gravkapellet är den unge konstnären Folke Heybroecks glasfönster bakom altaret ovanligt praktfulla. I glödande rubin, mättat blått och överlägset skiftade nyanser och i ett bildspråk som förenar mystik och dramatisk åskådighet skildrar de passionshistoriens drama och uppståndelsen. Spröjsverkets gråa bly ritar med sina arabesker symbolernas språk, där skymtar kalken, glimmar sädeskornet och böjer metallen sin mjuka slinga kring bibliska gestalter.

Mellan de smala, höga fönstren glimmar Sigurd Perssons mångomskrivna kors i matt mässing. Ädelsmed är den unge konstnärrens ålderdomligt klingande titel och ädelt är detta kors i formgivning och utsökt ytbehandling. Under korsets vänstra arm hänger i en länk ett litet silverhjärta som en spröd och gripande symbol för lidandet och kärleken.

Sigurd Persson har också skapat de vackra, låga stakarna för altarets stenplatta liksom han ritat de utsökta dörrhandtagen på portarna och dörrsmidet överhuvudtaget, vilket allt utförts av konstsmeden Oscar Källgren i Leksand, som också gjort de av arkitekt Carl-Olof Deurell ritade nummersiffrorna, mullkaret och spaden.

Arkitekt Deurell har också komponerat den särpräglade och vackra armaturen, vars vägglampetter i naturfärgat trä har både linjenhet och ett ovanliga vackert ljus.

Två mycket väsentliga ting fattas ännu i kapellet: orgeln och konstnären Liss Erikssons portalfigur i driven koppar. Orgeln, som utförts efter arkitekt Söderholms ritningar blir färdig först om några år, men portalfiguren torde ganska snart

Folke Heybroecks glasfönster. I förg-unden det av Sigurd utförda korset.

Liss Erikssons portalskulptur (i ännu icke fullbordat skede).

Genom det fina samarbetet uppstod en lång varaktig vännskap med Sigurd Persson och Liss Eriksson.

arbetaren
9 feb. 1951
Emmy melin.

Galerie Moderne visar Folke Heybroek att hans mosaikartade måleri som bygger mer på teckning än färg.

inte längre tillfredsställer honom, om man nu skall döma av den senaste fasen i hans måleri, som har en summarisk, koloristisk expressivitet. Förnyelsen tycks vara välgörande, även om den ännu inte lett till fullmogna resultat. Konstnären tycker om att berätta och det har i den tidigare tekniken emellanåt blivit väl omständligt. Nu är han på väg ur en återvändsgränd mot en friare målerisk utlösning.

Dagen
15 febr.
Harry Källmark

FOLKE HEYBROEK ger med sin utställning på Galerie Moderne klart besked att han ännu ej funnit sin slutgiltiga stil och sitt verkligaste uttrycksätt. Än-

då ger utställningen ett ganska gott intryck både genom sin variation och genom sin frimodighet i motivval. Några dukar har utarbetats i ett lustigt flimmerliknande manér, som för all del inte saknar intresse. Återigen andra dukar avslöjar en inneboende kraft och ett mer maskulint färgspråk. Folke Heybroek är stadd på marsch; åt vilket håll det återstår att se.

expressen
12 feb. 1951.
Lars Erik Årtom

Efter sin senaste utställning för omkring tre år sedan tycks Folke Heybroek ha bemedlat sig allvarligt att ge sitt måleri en mera målerisk och koloristisk prägel. Han har fortfarande kvar en stark benägenhet för det dekorativa och ornamentala, men hans nya utställning i Galerie Moderne är betydligt mera fyllt av färg än sist, och färgen är behandlad på ett naturligt och levande sätt. Han har målat små lekfulla skildringar av bygator och lantgårdar i Touraine som är fyllde av lustigt flimrande streckornament, men han har också gett sig på mera expressiva uttrycksformer i figur-skildringar av kantigt förenklad lin-

jerytm och tung färg. Helt och lyckligt behåller han emellertid inte det senare och det är nog inte heller hans rätta område. Utställningen är dock avgjort ett steg åt rätta hållet, även om det kanske dröjer en tid till innan vi är helt belättna med resultaten.

fattas: Dagens nyheter
Svenska dagbladet
Stockholm-tiden.
Åftonbladet.

Galerie moderne Febr. 51.

- 55 Fiskredskap - 450
- 56 Fiskredskap
- 57 Fisk på stranden 450
- 58 Katten i sjöboden - 475
- 59 I sjöboden
- 60 Den röda ladan
- 61 Utanför ladugården 250
- 62 Hönsgården
- 63 I soffan - 600
- 64 Sparvungar -
- 65 Sjöstjärnor - 350
- 66 1100-talskapitälerna från kyrkan St. Benoit, gouacher
- 67 Landskap (Touraine), tuschteckning
- 68 Road-Song of the Bandar-Log av Rudyard Kipling, tapet

Hackzell's Tryckeri, Stockholm 1951

- X 450 55 Fiskredskap 40
- X 56 Fiskredskap 41
- X 475 57 Fisk på stranden såld
- X 475 58 Katten i sjöboden 42
- X 650 59 I sjöboden 43
- X 300 60 Den röda ladan 44
- X 300 61 Utanför ladugården 45
- X 600 62 Hönsgården 46
- X 600 63 I soffan 47
- 350 64 Sparvungar såld
- 350 65 Sjöstjärnor såld
- 66 1100-talskapitälerna från kyrkan St. Benoit, gouacher
- 67 Landskap (Touraine), tuschteckning
- 700 68 Road-Song of the Bandar-Log av Rudyard Kipling, tapet

sluts
Stadskällan Sixten Wohlfahrt.

Hackzell's Tryckeri, Stockholm 1951

arbetaren
9 feb. 1951
Emmy melin.

Galerie Moderne visar Folke Heybroek att hans mosaikartade måleri som bygger mer på teckning än färg.

inte längre tillfredsställer honom, om man nu skall döma av den senaste fasen i hans måleri, som har en summarisk, koloristisk expressivitet. Förnyelsen tycks vara välgörande, även om den ännu inte lett till fullmogna resultat. Konstnären tycker om att berätta och det har i den tidigare tekniken emellanåt blivit väl omständligt. Nu är han på väg ur en återvändsgränd mot en friare målerisk utlösning.

Dagen
15 febr.
Harry Källmark

FOLKE HEYBROEK ger med sin utställning på Galerie Moderne klart besked att han ännu ej funnit sin slutgiltiga stil och sitt verkligaste uttrycksätt. Än-

då ger utställningen ett ganska gott intryck både genom sin variation och genom sin frimodighet i motivval. Några dukar har utarbetats i ett lustigt flimmerliknande manér, som för all del inte saknar intresse. Återigen andra dukar avslöjar en inneboende kraft och ett mer maskulint färgspråk. Folke Heybroek är stadd på marsch; åt vilket håll det återstår att se.

expressen
12 feb. 1951.
Lars Erik Årtom

Efter sin senaste utställning för omkring tre år sedan tycks Folke Heybroek ha bemedlat sig allvarligt att ge sitt måleri en mera målerisk och koloristisk prägel. Han har fortfarande kvar en stark benägenhet för det dekorativa och ornamentala, men hans nya utställning i Galerie Moderne är betydligt mera fyllt av färg än sist, och färgen är behandlad på ett naturligt och levande sätt. Han har målat små lekfulla skildringar av bygator och lantgårdar i Touraine som är fyllde av lustigt flimrande streckornament, men han har också gett sig på mera expressiva uttrycksformer i figur-skildringar av kantigt förenklad linjerytm och tung färg. Helt och lyckligt behåller han emellertid inte det senare och det är nog inte heller hans rätta område. Utställningen är dock avgjort ett steg åt rätta hållet, även om det kanske dröjer en tid till innan vi är helt belättna med resultaten.

fattas: Dagens nyheter
Svenska dagbladet
Stockholm-tiden.
Åftonbladet.

Galerie moderne Febr. 51.

- 1 Bygata (Touraine) - 400
- 2 Bygata - 350
- 3 Bygata - 400
- 4 Cirkusaffichen -
- 5 Amboise - 300
- 6 Amboise
- 7 Lantgård (Touraine) - 450
- 8 Lantgård -
- 9 Gärd -
- 10 Vagnmakarens gård (Touraine) 350
- 11 By (Touraine) 250
- 12 Lantgård (Touraine)
- 13 De blå luckorna - 450
- 14 Vid Sorbonne, Paris 450
- 15 Till torget I - 350
- 16 Till torget II - 800
- 17 Torggummor - 400
- 18 Kvinna och get - 350
- 19 Kvinna och get - 350
- 20 Kvinna och get - 500
- 21 På hemväg - 700
- 22 En pratstund - 700
- 23 Lumpfamiljerna
- 24 Bondfamilj - 750
- 25 I stalldörren - 700
- 26 Lantarbeterskor
- 27 Lantarbeterskor

- X 450 1 Bygata (Touraine) långsmal
- X 375 2 Bygata gul himmel
- 450 3 Bygata färdslut
- 475 4 Cirkusaffichen - Anne
- X 500 5 Amboise 4
- X 300 6 Amboise 5
- 450 7 Lantgård (Touraine) Pauli
- 475 8 Lantgård Siden
- 500 9 Gärd - såld
- X 400 10 Vagnmakarens gård (Touraine) - 6
- 450 11 By (Touraine) såld
- 250 12 Lantgård (Touraine) bravale
- X 475 13 De blå luckorna 7
- X 475 14 Vid Sorbonne, Paris såld
- X 300 15 Till torget I 8
- 800 16 Till torget II 9
- X 375 17 Torggummor 10
- X 375 18 Kvinna och get 11
- X 375 19 Kvinna och get 12
- 450 20 Kvinna och get såld
- X 500 21 På hemväg 13
- X 700 22 En pratstund såld
- X 250 23 Lumpfamiljerna såld
- X 800 24 Bondfamilj såld
- X 700 25 I stalldörren
- X 200 26 Lantarbeterskor - 15
- X 250 27 Lantarbeterskor - 16

- 28 Lantarbeterskor
- 29 I slussen 275
- 30 Prämdragaren
- 31 På hemväg
- 32 Calvados brännaren - 700
- 33 Somalistudender - 400
- 34 Trädgården vattnas - 350
- 35 Bollspelare
- 36 I dörren
- 37 I dörren
- 38 På verandan - 650
- 39 Två vänner - 500
- 40 Framför vårdshuset - 500
- 41 Upplysta fönster - 300
- 42 En pratstund - 250
- 43 Två systrar 300
- 44 Två systrar 300
- 45 Två systrar
- 46 Familj och katt - 600
- 47 Salladen tvättas - 400
- 48 Salladen tvättas -
- 49 Barn och katt - 300
- 50 Barn och katt - 300
- 51 Barn och katt
- 52 Barn och katt
- 53 Kattor
- 54 Två systrar

- X 475 28 Lantarbeterskor såld
- X 275 29 I slussen 17
- (30) Prämdragaren 18 ✓
- (31) På hemväg 19 ✓
- X 700 32 Calvados brännaren 20
- X 450 33 Somalistudender 21
- 375 34 Trädgården vattnas såld
- X 350 35 Bollspelare 22 ✓
- X 350 36 I dörren 23
- X 350 37 I dörren 24
- X 600 38 På verandan 25
- X 550 39 Två vänner 26
- X 450 40 Framför vårdshuset 27
- X 300 41 Upplysta fönster 28
- X 300 42 En pratstund 29
- 350 43 Två systrar såld 30
- X 300 44 Två systrar 31
- 45 Två systrar 31
- X 150 46 Familj och katt 32
- X 400 47 Salladen tvättas 33
- X 400 48 Salladen tvättas 34
- X 300 49 Barn och katt 35
- X 350 50 Barn och katt 36
- 300 51 Barn och katt såld
- 52 Barn och katt fig. 12. 37 ✓
- 53 Kattor 38
- 54 Två systrar 39 ✓

Road-Song of the Banchar-Log

Here we go in a flung festoon,
Half-way up to the jealous moon!
Don't you envy our pranceful bands?
Don't you wish you had extra hands?
Wouldn't you like if your tails were - so -
Curved in the shape of Cupid's bow?
Now you're angry, but - never mind,
Brother, thy tail hangs down behind!

Apur apur apur apur
lianer, lianer
mane
och sermt.

Folke Heybroek

7-20 april 1951

SDS Centralen
Gust. Ad. Torg 8, Malmö
Nedre utställningshallen
Nr. 203 (160)

Sydsvenska dagbladet
8 april 51

Folke Heybroek

I går var det åter två utställningsvernissager i Malmö. I SDS-Centralens nedre utställningshall öppnade kopistnären Folke Heybroek en utställning av oljemålningar och tuschteckningar, omfattande såväl figur- som landskapsbilder. Konstnären är av holländsk extraktion och född i Amsterdam, men numera bosatt i Mariefred. Det är första gången han utställer i Malmö, men han har vid flera tillfällen anordnat separatutställningar i Stockholm och Göteborg. Han är representerad på bl. a. Nationalmuseum.

Folke Heybroek
i SDS-hallen

Utställningen pågår t. o. m.
den 20 april

Den nu pågående utställningen i SDS-Centralens nedre utställningshall, Gust. Ad. Torg 8, Malmö, där konstnären Folke Heybroek utställer oljemålningar hålles öppen söndagar kl. 13-16 och vardagar kl. 9-13. Utställningen pågår t. o. m. fredagen den 20 april kl. 13.

Sydsvenska dagbladet
17/4.51. A. A.-g.

Folke Heybroek är en från Holland till Sverige överflyttad konstnär, som här bakom sig bl. a. studier vid konstakademien i Amsterdam samt resor till olika delar av Europa: Italien och Frankrike framför allt. I Sverige har han vunnit framgång och är representerad både i Nationalmuseum och Göteborgs museum. Vid sin utställning nu i SDS-Centralen visar han ganska tydligt, att han siktar mot uppdrag av monumental karaktär och en genomgång av hans utställning övertygar också om, att han på det området har en uppgift att fylla. Hans målningar ger ofta ett intryck av att vara ur en vägggita utsågade detaljer. Han använder sig gärna av en mosaikbetonad teknik, och nog kan föredraget ibland förefalla något torrt. Men hans kompositioner verkar ej sällan djupt meningsfulla, och färgen fogar sig in i sammanhanget på ett självfalligt sätt.

Arbetet - malmö 13 april 51
marianne nanne Bråhammar.
En utställning med charm

Folke Heybroek: Illustration till Homeros. »... men Penthesilea svängde ännu obesegrad sitt spjut bland grekerna likt en lejoninna i en boskapsjord...»

Den i Sverige sedan 30-talet bosatte holländske konstnären Folke Heybroek presenterar oljemålningar, gouache och tuschteckningar i SDS-centralens utställningshall. Det är en konst med övervägande dekorativ betoning, med verklig omskapad till ornamentala mönster och med stundtals utsökta färgkombinationer. Genom naivistens glasögon har Heybroek betraktat »Vagnmakarens gård, Touraine». En slilig preciositet, utstrålar, krosser, bjul, takplattor, stenformationer och den lustiga tuppen, insatta med lätta, mörka konturlinjer i de ljusa färgfälten. Här, liksom framför flera andra målningar t. ex. »Utanför ladugården», kommer man osökt att tänka på Dufy. Men i sistnämnda konstverk finns också ett intresse för materialverkan - dukens yta är preparerad med sand - som torde ha sina rötter snarare hos kubisterna. I »sjöbodens» avslöjar, att konstnären hyser intresse för dekorativa uppgifter. Man finner här den klarhet och resning i uppbyggningen som fordras av ett muralmåleri. Samma sak gäller det fast utformade, gråtoniga stillebenet »Fisk på stranden», medan de fint bearbetade näten och detaljerna i »Fiskredskap» ger association till abstrakt tygmönster i grått och rött. Man förnimmer även ett estetiskt raffinemang i färgskalan, som

när klimax i »Två vänner» med den delikata kombinationen av laxfärg, grågrönt, grått och blått. Helt fristående i stil och utformning är de grova, uttrycksfulla »Kvinna och get, I och II», som brutalt slår sig ut ur den vänliga omgivningen. Såsom kontrast och avslutning kan nämnas »Barn och katt, II», avväpnande i sin naiva charm och samtidigt artistiskt välberäknad i komposition och relativ färgfattigdom.

Folke Heybroek är en angenäm bekantskap. Han har artistens osvikliga smak och barnets lekfulla seende. Det är dessa båda faktorer, med tonvikten på den senare, som får en att kapitulera utan villkor inför hans illustrationer till Homeros Iliad.

Marianne Nanne-Bråhammar.

10/4 1951

Av Märten Liljegren

FOLKE HEYBROEK är en konstnär av holländsk börd, sedan 1937 bosatt i Sverige och flitig utställare här. På SDS-hallen framträder han nu för första gången i Skåne med sina arbeten och visar sig vara en sympatisk och givande bekantskap. Heybroek är en målare som helst skulle vilja arbeta med muraluppfigter — han har också utfört en väggmålning i Lidköping — och också i det lilla formatet vill han gärna ha en skrovlig och levande yta, ibland målar han på en gammal duk, ibland på sandat underlag och han ramar sina tavlor så att de hänger där som ett litet stycke

Folke Heybroek, Barn och katt I, 1950
närens spirituella illustration till Iliaden i tusch.

ke solid mur och låter Heybroek framtråda som en charmfull berättare och utpräglad begåvning. Jag finner honom då också särskilt levande och övertygande med sin uppgift i den största och mest muralmässiga av kompositionerna "Till torget II" med dess älskvärda skildring av en bondkärra, bönder och djur. Den är liksom flertalet av de utställda dukarna en här hemma gjord bearbetning av studieintryck från en Frankrikeresa.

Han upprepar gärna i variationer ett tema, som fångat hans uppmärksamhet. Fiskeredskap och fisk blir till mosaikartade mönster i kritiga färger, gårdar och byggnader i Touraine ritas upp litet naivistiskt, skildringar av barn och djur utföres i karakteriserande konturkurvor med fin och stillsam humor. En grupp målningar uppvisar breda och summariska kraftlinjer i figurer och föremål, litet Leger-artade men mycket personliga i utförandet (Calvados-brännaren). Målaren har överhuvudstaget starka sympatier för de dekorativa och naiva strömningarna i det moderna måleriet, särskilt det franska, men när man inför ett landskap som "Amboise" nämner Dufy måste återigen framhållas det personliga inte minst i färgen, som också här är hällen i blek, "murbruksaktig" ton. Utställningen har genomgående en egen linje och ett eget temperament med stimulerande uppslag — se konst-

Jag vet inte om jag minns och så haft en utställning av teckningar hos postkassa Lund i deras källare men konstlärda mit minne sviker.

Det var väl i malmö tyvärr var det trafikstrejke inga spårvagnar inga bussar etc. tack vare detta var det ganska dyrt.

Jag blev bl. a hembynden hos direktören för S.D.S. tidningen. en riklig skänning av vikinga typen som tog stora supar i svarta väl garvade djurpungar på silver fat och till det armbjörka rölet a älar som till tugg.

Jag bodde mest hos Hjortzjöns i Lund. Erik och Anna. deras barn kallade mej Tolle som transport hade jag på den tiden gamla Stütt

tejl
u

ing
g

ver
ka

gä

lle

16 april 1951

Folke Heybroek i SDS-hallen

Kattor i sjöboden

Folke Heybroek har ett namn som låter främmande för svenska öron — han är också född i Amsterdam — men på modernet är han i alla fall svenak och sedan 1937 är han bosatt i vårt land. Katalogen över hans utställning i SDS-hallen meddelar detta och kan också redovisa för en gedigen utbildning bl. a. för Heinrich Kampendonk i Amsterdam. En gång i världen var Kampendonk en betydande medlem av den tyska expressionistgruppen Der blaue Reiter men så mycket av expressionism i dess särskilda tyska utformning möter man inte hos eleven Heybroek, som har hittat en egen sort.

Utställningen visar upp oljor och några gouacher plus en del teckningar, tänkta som illustrationer till någon utgåva av Iliaden. I samtliga arbeten demonstrerar Heybroek en bildfantasi och ett sinne för artisteri som är av inte alldeles vanligt slag. I en serie målningar — Heybroek ger sig överhuvudstaget på sina motiv om och om igen och från nya utgångspunkter — har han tagit upp fiskeredskap av skilda slag och med tillhjälp av dem organiserat bildytter som har ornamentala förtjänster och som också koloristiskt är väl genomarbetade. I en svit andra målningar har han fyndigt berättat om livet på bygatorna i Touraine och med naivistisk charm skildrat människor och miljöer vars egenart har roat honom — se t. ex. den jämförelsevis stora duken nr 13 "Till torget II", där bildytan med sin sparsamma färgskala får liv genom en teknik som Heybroek med förkärlek omhuldar: han arbetar med grusblandad limfärg som undermålning eller också blandar han någon gång in marmorpulver. I nr 47 "I soffan" når han på så sätt en fint gnistrande effekt.

Gouacherna har inspirerats av de romanska kapitelarna i 1100-talskyrkan St. Benoit vid Loire. De kan väl närmast betraktas som parafraaser över en figurframställning som i sin koncentration och uttrycks kraft känns i hög grad modern. Heybroek har också i sina teckningar visat att han har sinne för det dramatiskt laddade. I dessa illustrationer till Iliaden har han

själv inte skytt det våldsamma uttrycket men håller ändå samman bildytorna och låter det rent artistiska dominera. Dessa teckningar är exklusiva och skulle förtjäna att verkligen få tjäna det ändamål för vilket de är tänkta. Vem ger ut en ny utgåva av Iliaden?
L. H.-1

EN INTRESSANT OCH FANGSLANDE UTSTÄLLNING I SOLLEFTEA.

På söndag var det vernissage på HSB-utställningen av 1951, som visades i Sollefteå Konstförenings regi på Hotell Appelberg. Det var rätt mycket folk i farten och att intresset var stort var inte att fel på.

De hela kont som på beställning efter den långvariga debatten om konstpriserna som förts i vår tidning. HSB-utställningen omfattar en rad av kända och erkända konstnärer, både yngre och äldre, och ingen har högre priser än 300 kronor. Därtill kommer att verkligt sakkunniga personer har valt ut varje konstverk varför den intresserade utan vidare kan välja ut en tavla, som faller just vederbörande i smaken i den trygga förvisningen om att han verkligen köpt konst.

Utställningen omfattar näsring på 170 nummer. Det är oljor, teckningar, litografier, skulpturer m. m. Det är ovanligt levande exposé, kanske just för att huvudvikten är lagd på de unga, som nu kämpar sig fram.

Man gläds åt några utsökta teckningar och pasteller av Astrid Toblason, fäster sig vid Randi Fishers och Olle Gills graciösa lek med form och färg.

Vid Niklas Görans stannar man gärna länge. Han är representerad med några ovanligt bra teckningar med nerv och intensitet i linjen. Han verkar komma att gå långt. Rune Jansson har ett utsökt färgsinne men verkar ännu rätt famlande. Folke Heybroeks »Skata» är charmant liksom Rolf Lidins 6 teckningar inspirerade av bysantinsk konst. Knut Erik Lindbergs »Dansös» i gips är ett mästestycke i genren fylld av liv och rörelse. Nils Nixon går man heller inte utan vidare förbi. Hans skiss till konflikten med kam i mellan ljus och mörker är märklig. Gustaf Nordahls skulpturer är bra och slutna i formen. Lennart Rode suggererar fram förtätade stämningar med svart-vitt, kanske dock en aning svärförståeliga. Lil. Silverling dokumenterar sig åter som ytterst skicklig i teckning och Nils Wedel frossar i rytm och färg.

Det är omöjligt att nämna alla utställare eller att gå närmare in på deras verk. Vare nog sagt att de flesta smakriktningar torde vara representerade.

Sollefteå Konstförenings ordförande, överingenjör E. A. Edblad välkomstälade och fru Anna Sjögren, utställningens kommissarie, orienterade besökarna i den nya utställningsform som nu presenterades för första gången i Sollefteå. Vidare höll hon föredrag och visade mycket intressant film om hur en större skulptur kommer till.

Härnäs Sandsposten 12/5.
Skutan is glänst by Kexin.

1952. Dala demokraten 2/4

Berikande samarbete i Hytting Kyrkligt och profant hand i hand

När Alice Lund och Sofia Widén för en tid sedan anordnade en utställning i Falu stads konsthall av profan och kyrklig textilkonst gav den en god bild av vad som just nu sker i deras verkstad på den vackra gården i Hytting strax utanför Borlänge. Samarbetet mellan de båda textilkonstnärinnorna är gammalt. De gick på Konstfackskolan samtidigt och har sedan dess aldrig helt släppt kontakten med varandra. I juli förra året flyttade Sofia Widén emellertid från Stockholm och lämnade samtidigt sin tjänst som mångårig föreståndare för den kyrkliga textilateljén Licium, och i Hytting har hon nu fått den rofyllda omgivning hon alltid längtat efter.

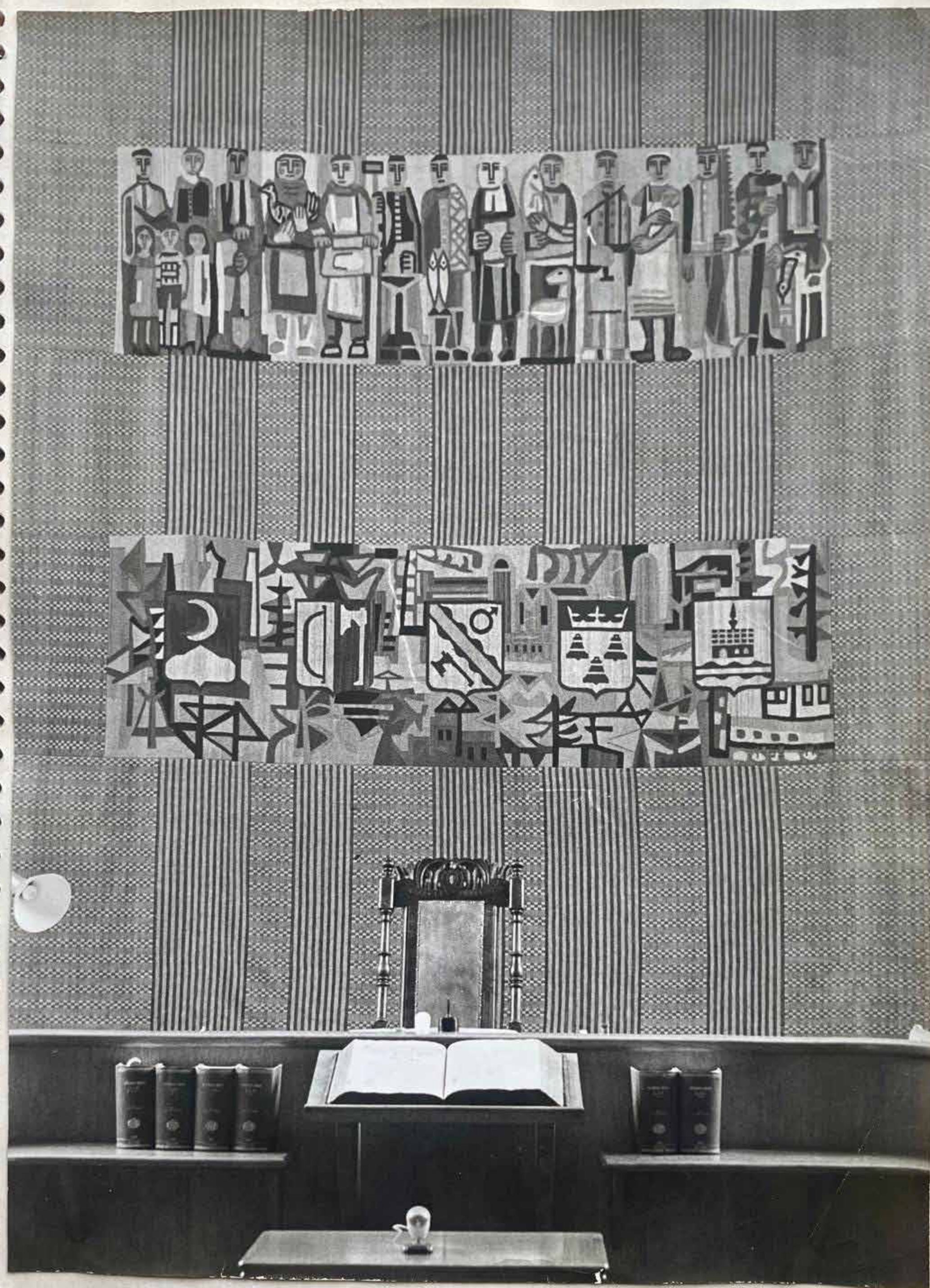
närmare presentation. Tyger signerade med hennes namn har nått ut i vida kretsar inte bara inom landet utan även utomlands. Hennes gardiner hänger på svenska legationen i Buenos Aires, och hennes södra textiler har glatt passagerarna på de stora amerikabåtarna. Ett intimt samarbete idkar hon med konstnären Folke Heybroek. Det var han som svarade för kompositionen av gobelängen till Borlänge tingshus, vilken också kunde beskådas på utställningen i Falun.

Här ovan ses en detalj av den gobeläng, som 1952 utfördes i Alice Lunds ateljé till Borlänge tingshus. Konstnär Folke Heybroek svarade för kompositionen.

Falu Kuriren.

Folke Heybroek har varit Alice Lunds medhjälpare i något år, och deras samverkan har avsett vackra resultat, bl. a. då den omtalade stora bonaden. På utställningen visar han en rad skisser till olika verk, och vad därav framgår är bl. a., att en textilkomposition verkligen inte är färdig med skissen. Den målade ytan och den vävde har så väsentligt skilda egenskaper — även för den visuella iakttagelsen — att väsentliga kompositionsproblem måste återstå, även när skissen föreligger färdig. Atminstone i vissa fall låter sig Heybroeks skisser ses som självständiga konstverk, rediga och fina små saker i konkretisk anda.

*Borlänge Tingshus,
gerechts hof.*

5/3 1953
Uppsala nya tidning
Prof. Teddy Brunius.

En glad utställning och en till

Heybroek: Till ett par rader
av Verlaine.

Folke Heybroeks utställning i Konsthallen lyfter omedelbart besökarens mungipor i höjden. Här finner man ett obetydligt berättarlynne som återger tillvaron på oefft-härlig fason. Färgerna är reducerade till ett minimum och förstärker raffinerat variationen av de rika effekterna i svart och vitt.

I första salen möter man en parkomposition — en illustration till ett par rader av Verlaine — som i sitt ljus kontrasterar mot den stora berättelsen om kung Ahab vilken på kortväggen mitt emot höjer sig i mörkt dunkel. Som en palimpsest med flera skriftlager och som en koncentrerad summa av en ålderdomlig epik finner man här en bildsvit med gestalter insnödda bland snår av associativa namntexter. I samma rum upptäcker man en tredje typ av Heybroeks konst — en ren komposition, "i sovrummet" (21), av elegisk skön-

het, uppbyggd med breda konturstreck och en lysande solbränna mot den vita grunden.

I detta måleri finns således en kraftig variation som gör sig gällande inom en bred och enhetlig ram. Han har sökt effektiva förenklingar, som kan studeras i alla variationerna av taxar, hästar och människogestalter. På en dylik mödosam väg mot sinnrik förenkling och fasta formler har Folke Heybroek funnit goda medel för stort upplagda dekorativa verk i textil och glas. Bakom dessa formler anar man också givande studier av medeltida bildkonst.

Hans teckningar är stimulerande — trots ett föga tilltalande hängningsarrangemang. De rymmer ett myller av expressiva gestalter men även en arkaisk distans av stor skönhet som särskilt i en svit illustrationer till Iliaden. Den glada checken vid inträdet i Konsthallen kompletteras således snart med ett fylligt intryck av en självständig, egenartad och konsekvent konstnär.

5/3
Tidningen Uppsala.

KONST

Folke Heybroek

Med en viss skepticism gick jag till Folke Heybroeks utställning i Konsthallen. En utställning för en del år sedan i Stockholm hade lämnat efter sig minnet av ett stort, manierat målningsätt, där mörkt tecknade linjer dominerade över färgen.

Intrycket av skicklig och elegant tecknare som man då fick förstärks nu både av rena teckningar och av målningarna. Men medan de tecknade linjerna tidigare spann in ytan i ett nät har de nu fått en mer differentierad uppgift i kompositionen. Heybroeks konstnärliga fantasi får sitt starkaste uttryck i förmågan att omvandla olika bildpartier till mönster. Han ger inte — som exempelvis Staffan Hallström — bildytan liv genom att modellera färgen med individuellt betonade penseldrag. Visserligen behandlar han nu färgen friare än tidigare men resultatet blir alltjämt bäst då färgvalet håller sig inom ett begränsat register av grått, skåra till röda toner och violett. En familjegrupp i ett kök med mycket sparsamma fläckar av starkare färg (23), en bild av en bondefamilj (19) där det dekorativa spelet av mönstrade ytor förstärks genom den läckra färgen är ett par behärskade och väl genomförda kompositioner.

Heybroeks måleri roar genom sitt innehåll genom glädjen i skildringen av de motiv han utforskar i tavla efter tavla, ryttargruppen, hundarna, bondgården. Han lyckas ibland tolka det psykiska samspelet mellan människorna på ett diskret men ganska innehållsrikt sätt. Som helhetsintryck kan man säga att utställningen visar en konstnär som vidgar sina möjligheter. Ibland kanske intrycken från andra blir påträngande, som Picassonärheten i en bild av en gumma och en flicka. Framför allt har han som sagt sin styrka i det dekorativa som också fått göra sig gällande i kompositioner för gobelängvävnad och glasfönster. — Utställningen är öppen över söndagen.

Det här brevet fick jag av
rektor Lars Frederik Lyngström
med anledning av en tavla som
engång köpte på utställningen
i Uppsala

Kära Folke!

Hemma har jag hängande en tavla efter en skiss från en landsväg i Frankrike. En gammal kvinna - grå - bakgrunden blå. Bredvid henne en flicka - blå - bakgrunden grå.

Den 27 april 1965 hade jag anledning att säga några ord till vårens studenter vid Katedralskolan.

En gång då jag var ung bland andra unga steg en gammal man upp och talade. Han började: En gång då jag var ung bland andra unga steg en gammal man upp och talade. Han började: En gång då jag var ung bland andra unga steg en gammal man upp och talade: Gammal bland unga, en gång ung bland gamla. Se solen - men andra hade sedan den före - ljuset korsade rymden - en gång ung man visste inte att unga ännu inte sett solen - rött blod, grönt löv i grått, som skiftar i blått. - Under solen ingenting nytt, solen ingenting nytt, ingenting nytt under solen, människa hjälp mig --- Yrseln griper mig. Längs landsvägen en gammal kvinna, vid hennes hand en ung kvinna. Färgerna svindlar för mina ögon. Den unga kvinnan är genomskinligt blå och runt den gamla kvinnan är allting blått. Men inom henne, den gamla, är det grått, och runt henne, den unga, är det grått. Och den unga kvinnans hjärta är rött. Mina tankar bränner - denna dröm - det grå spelet och det blå spelet med ett stänk av blod. Vad menade målarens pensel, då den lekte blått i grått och grått i blått. Gammal kvinna, ung kvinna, blod --- Då formade sig bilderna och färgerna till ord.

Hon den unga kvinnan på landsvägen
vid den gamlas sida
hon den unga som bar blått inom sig
omslöts av livet

Hon den unga kvinnan på vägen
vid den gamlas sida
var ännu inte märkt av det grå
som omgav henne

Hon den unga kvinnan på landsvägen
vid den gamlas sida
hade klara blå ögon
men den grå dimman skyddade henne

Den gamla kvinnan på landsvägen
vid den unga kvinnans sida
bar det grå inom sig
som seger över livet

Hon den gamla kvinnan på vägen
vid den unga kvinnans sida
med gråa ögons styrka
betraktade den blå horisonten

Hon den gamla
med ålderns erfarenhet
såg den unga kvinnan i blått
med det röda blodet
hon höll henne i handen
sakta grånade det blå
och det blånade i det grå
liv gav den gamla till
den unga kvinnan
den unga kvinnan gav
den gamla liv

Så rämnade tavlan ---

En gång då jag var ung bland andra unga steg en gammal man upp och talade. Han slutade: Under solen ingenting nytt. Jag har ingenting att säga Eder. Men le mot varandra. --- Han snubblade och föll. Någon skrattade. Ett ungt skratt. Den gamle lyfte sakta huvudet och viskade: Ditt skratt var äkta, det är Din styrka, var Dig själv och ingenting annat --- var sann. --- Några satt tysta med slutna ögon och såg framför sig en pärla. Den var grå, den var blå och lite blod, den var förunderligt äkta.

Jag kom att tänka på det här idag, då jag träffade Er alla. Familjen. I guld, i silver. Mieke sa till mig: Du har inte förändrat dig sedan sist. Och det skall alla veta. Mieke har inte förändrat sig sedan 1951. Som väl är. Och inte Beatrice, inte Brita, inte Du. Och Ni ska veta, att sommaren 1952, den på Aspås, den bär jag med mig och kommer alltid att göra så.

Has. Hedrick

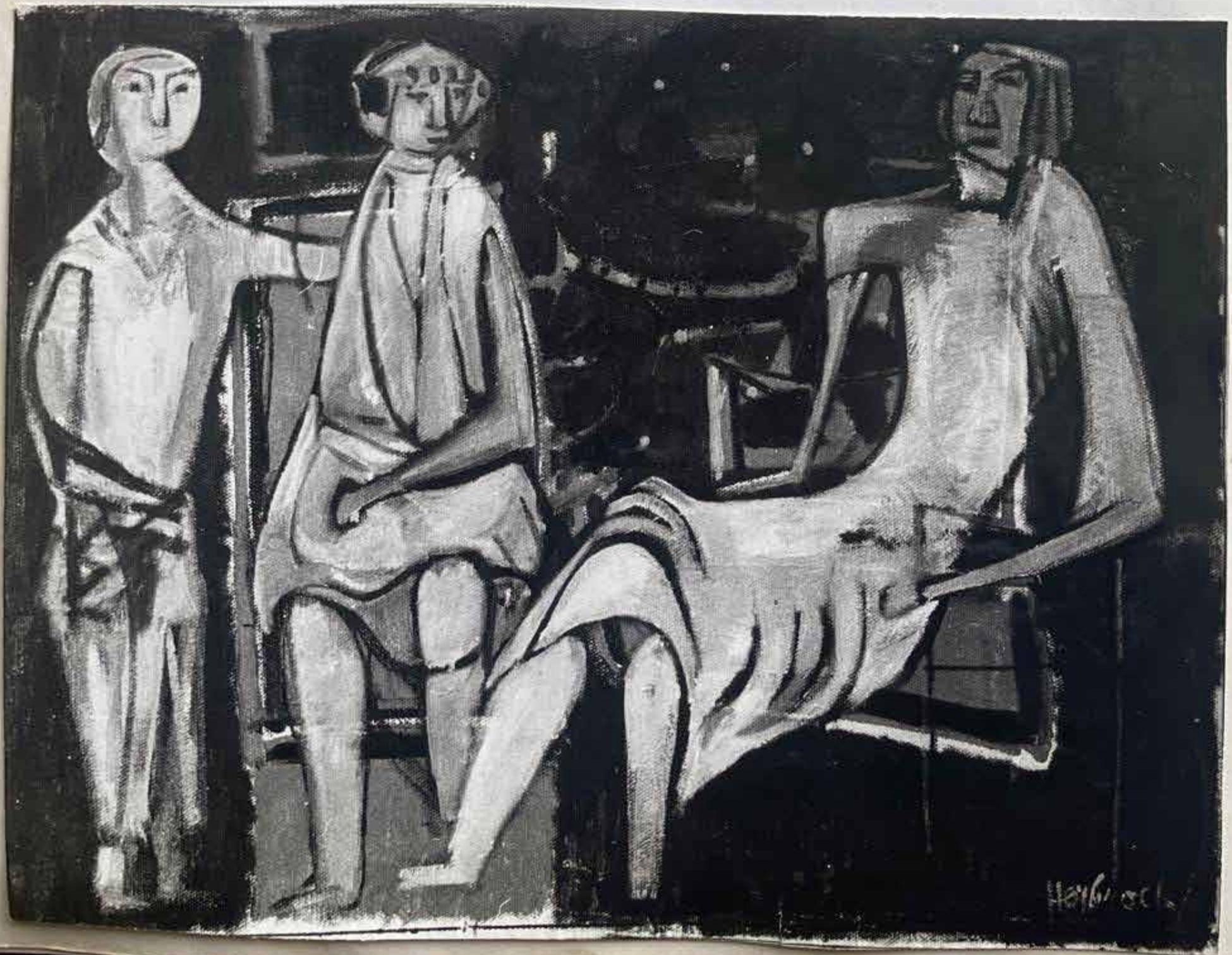
köpt av rektor Lars Fredrik Lyngstöm
Aspås.

25

Der den blau kröpt en Dagefjords brude.

Familjen Derkert i gamla stan
Siri Carlo Kerstin.
Jakob.

ser att tavlan är hos tecknaren Valberg Uppsala.

1. Parken II 1931

Viktor
Nilsen

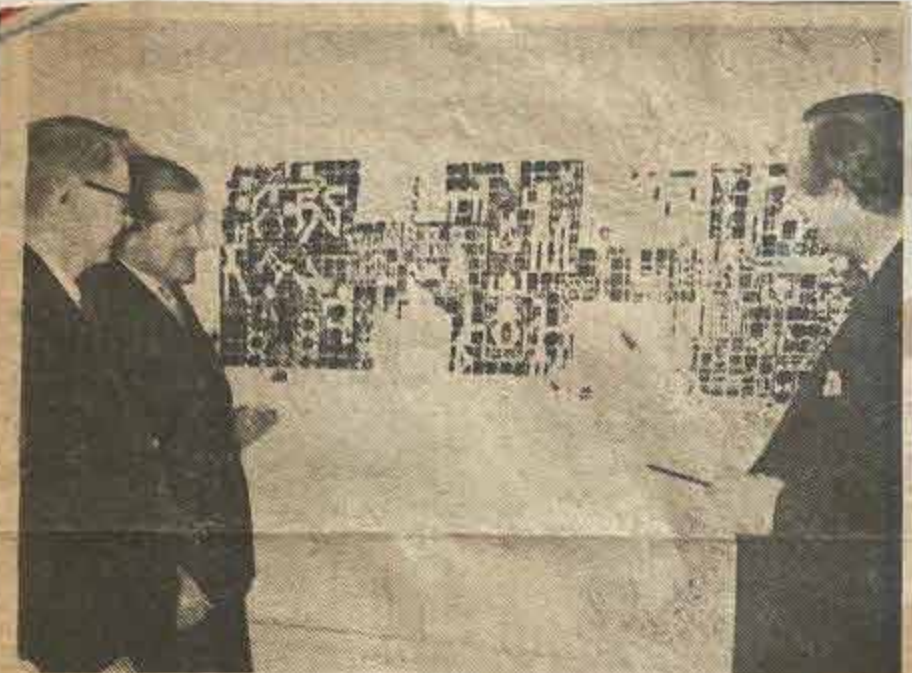
Prophet
Lutz Brandson

Pavti

dans le vieux parc solitude et glace
deux formes ont tout a l'heure passé.

köpt av ^{läs} bokstället Viking Göransson Uppsala.

Landslagsman Vilhelm Holmberg och arkitekt Ewald Boström, Örbyhus tittar på konstverket som demonstreras av länarkitekt Viking Göransson.

Mosaiken i Örbyhus skola föreligger nu i modell

Konstnären Folke Heybroeks väggsaik till Örbyhus skola föreligger nu i modell. Förslaget demonstrerades härvid dagen på länarkitektkontoret i Uppsala av den nya saikprincipens uppfinnare, länarkitekt Viking Göransson. På tisdagen sammanträdde byggnadskommittén i Örbyhus varvid förslaget tillstyrktes. Länarkitekt Göransson och keramikern Ingrid Atterberg deltog i sammanträdet. Skolstyrelsen behandlar nu frågan den 5 november.

Folke Heybroek berättar för Arbetsbladet att hans förslag är färdigt som en fantasisk för barnen. Man letar förgäves efter lärdom eller pedagogiska inslag i konstverket. Mosaiken skall helt appellera till barnens fantasi. Här ser man pojkar spela boll, ett par föräldrar följer sina barn till första skollek-

Mosaikvägen i Örbyhus upptar 16 kv. med 2.476 plattor. Det är en glad och rolig mosaik, i grönt blått, gult, vitt svart o. brunt. Man ser lekande barn o. djur både tama och vilda. Men även om den är bildmässig gör den ingalunda något naturligt intryck. Man tycker att eleverna med glädje skall känna igen i de stilistiska figurerna av sina första gubbar på ritblocket. Om själva innehållat sade Folke Heybroek, att han inte velat ha någon symbolik om arbetets ära eller någonting dikt. Det hela skulle bara vara en lek, som kunde sätta barnens fantasi i rörelse. Och nog är det fantasifullt med negerunger som anyänder kamelen som skolskjuts, medan vanliga svenska ungar hoppar rep och sparkar boll och en randig tiger lugnt spatserar under en palm. Kanske verkar det afrikanska inslaget lite omotiverat för en vuxen människa, medan barnens fantasi säkert accepterar det utan förbehåll.

Mosaik i Örbyhus folkskola enligt nytt byggsatssystem

UPPSALA. (SVD:s korr.) — Jag har inte brytt mig om allvariga motiv om arbetets ära och annat som brukar förekomma i sådana här sammanhang — jag har bara velat åstadkomma en lekfull och rolig vägg som talar till barnens fantasi, sade konstnären Folke Heybroek när hans nya väggsaik i Örbyhus folkskolas trapphall invigdes på fredagen.

Och illa vore det väl beställt med Örbyhusbarnen om de inte kunde fröjda sig av den färgrika mosaiken med stiliserade taxar, stripiga palmer, lekande barn och Afrikas vilda djur i okonventionell blandning.

Den lilla ceremonien började med att direktör Nils Sterner införde inbjudna gäster med landshövdning Georg Andrén i spetsen officiellt överlämnade mosaiken som en gåva till skolan från Uppsala-Ekeby. Efter överlämnandet var det ordföranden i Vändels folkskolestyrelse hr Elov Jäderbergs tur att tala, och han framhöll att det inte är varje dag som kommunal myndighet får ta emot en så utomordentlig gåva.

Medan solstrålarna ystert dansade in över trapphallen och kom den Heybroekska mosaiken att se än mer lekfull ut sjöng sedan några barn ett par glada värvisor, och därefter tog länarkitekten Viking Göransson till orda och berättade för ett intresserat auditorium, att mosaiken utförts efter ett helt nytt system. Han har tillsammans med konstnären Heybroek skapat en serie färdigskurna kakelbitar ungefär som pusselbitar, som kan läggas ihop till praktiskt taget vilka mönster som helst. Man har utgått från en vanlig badrumsplatta på 15x15 cm ur vil-

ken sedan 27 olika bitar arbetats fram. Dessa ingår nu i en numererad standard-sats som tillverkas av Uppsala-Ekeby. Den konstnär som vill skapa en mosaik enligt den nya metoden slipper allt besvär med små mosaikbitar — han kan sätta sig hemma vid sitt bord och göra en skiss i tiondels storlek på rutat papper. Denna skiss behöver han sedan bara skicka till en plattfärgare som kan utföra arbetet på egen hand efter de på skissen angivna standardmått. 2.476 bitar hade gått åt för Örbyhusmosaik, som är det första arbete som har utförts enligt det nya systemet.

Hr Heybroek sade att den nya metoden passar bra för abstrakta konstverk men att han gärna velat visa att man med den också kan trolia fram en tiger och en kamel i mosaiken, om man har litet fantasi förstås.

När den officiella invigningen väl var över bänkade sig sällskapet i den moderna matsalen, där man bjöds på ännu en konstutställning och en minst lika munter. När skolan uppfördes lämnades en hel vägg kall, också efter en idé av länarkitekt Göransson. På denna vägg har sedan skolans elever mycket friskt och mycket friskt målat ungefär vad haft lust till. Resultatet har blivit sagt färgsprakande.

Det var en skall vär. Vägen från expens var glashal men miska och Beckice hade hela dagen varit borta och det var inte så senare att den hade besökt från den mosai och pinna under närm och bländ trä spår i längre upp för bakken med jag kom in i vid stigen på kvällen. Lilla Stritt var fullt lastad. Så omringning om blev det tätt snöfall och efter en stund var jag inrymnad på vägen. De så de en sprekande snöflög ut i närheten. Då och då en stadig längta där. Det var natt och hela tiden rikta snällingar i stället för ljuset. Vägen utom i by i dyra snön hade jag plöjt igen på 2 knullande hundar. Det blev händer. Silken var Beckice bara några meter. Så gick de ner. Det var de en plöjt det och de en lång trädare. I hundarna försvarat tyckte i mörkret. Men så mellan skuren på Vasa vid Jung Sägide plöjt igen med ljus snö och inner jag. Det snöa väglaget hade blivit stanna så glad jag mycket i den dyra bron ned i ett djupt dika och där låg jag på tiden. Jag hade krygga ut ut så omringning om jag var vid bordsid till färgsbylen och på andra sidan vägen mit snett låg stor bord gård. Det var var ganska kallt och jag inte hade bestämt till bringa tecken av mitt ut så såmlade jag mod och ringde på vid bordet så hal. var 4 da. En hund skällde bakom botten ett ljud som en bondes jätter skulle. Alla fell om 2 timme mörkta korva. Så skellan kaffe ut. Det så tog han ut sin stora traktor ut vips ut jag på vägen igen. Det visade sig att en bländ till halysing lossad på det var ja enkelt. Så jag tog hjälp tillig urskild av min bror och fortsatte min väg. Mörkret jag alingsas började det degas. Men och den vetan där många svarta bakkar. och där stod dom alla långt ständ. i ett stort eller på tvären och det var socht ut ta sig fram mellan dem. Men hur det var så knallede jag långt fram för bidden. och på andra sidan alingsas så var det var ut goteborg jag kom fram till Lorensberg del som morgon och jag var land helle. inte välbehådd ännu. Men jag började leka ut så länge och ställa tvålorna med bilen. En ston som så sålt smalt helle mellan stannade upp och frågade vad bevakaren den taalen. Socht svarade jag utan att tänka på något. Så tog han fram socher. tog tvälarna under armen och försvar om hörnet. Så började den utställningen.

Hur stora temperamentsolikheter som kan trivas samman under en rubrik som den ovanstående, där om ger Lorensbergssalongens utställning just nu ett värtligt besked. Hos Folke Heybroek flödar fantasi och färg i samma svepande och fartfyllda rytmer som utmärker hans linjearbeten på duken, under det att Hugo Simson med ett 80-tal teckningar ger miniatyrartat fina och ytterst sakliga beakad om de fyra miljöer han de senaste åren bytt ut mot varandra.

FOLKE HEYBROEK. I Parcken II, oljemålning.

Folke Heybroek har ändrat åskådning i sitt måleri sedan han visade sig här för snart nio år tillbaks och beskyldes för att döjja influenser från van Gogh och Ensor bakom ett komplicerat prick- och linjesystem, som förvandlade dukytorna till lika många fixeringsbilder i bleka färger. Lika uistuderat skicklig är han nu, när han — inspirerad av fransk och italiensk modernism odjar linjedy-namik i bred och djärv förenklning samt dito färganlag på en moti-visk grund av lantliga upplevelser, vermlänska poesi och gammal-testamentliga berättelser. Ett fram-gångsrikt experimenterande i fören-klingsens tecken ligger utan tve-vel mellan kartongen "Fläke" från 1945 "med sitt vimmel av redskap, figurer och blänkande strömings-buikar" (läs nu inte burkar) och för rik är sen, snälla sättarna!) och ett annat marint tema, "Söndags-fiskare", i sju mer eller mindre Marijska varianter. Men också i bildsviterna "I ladugården", "Sam-tal", "I parken", "Vid stranden" och framför allt "I sovrummet" kan man följa konstnärens arbete i riktning mot en slutgiltig, stor och fast dekorativ form, ofta den målmedvetna utvecklingen av nå-

arbetet i 6 mån. Knut Persson.

LORENSBERGSSALONGEN presenterar en målare Folke Heybroek och tecknaren Hugo Simson, i Heybroeks värld rör sig påglämsamt utsträckta figurer, symboliken är dunkel och manerit blir stundtals ener-verande rörligt. Ett fåtal dukar är bättre balanserade, Söndagsfiskare IV och Bondfamilj (18) synes mig vara topparna av det nu visade. I dem är det fladdriga draget borta, kompositionen knappare och bilden fri från nervös hetsighet.

Göteborgs Handelstidning
Tord Baekström (i sidan vänster)
haelt
sträng

Folke Heybroek är naturaliserad holländare, bosatt i Sverige sedan 1938. Det han visar f. n. på Lorensberg verkar brokigt och rätt odisciplinerat. I Be-rättelsen om Kung Ahab har han på ett stort stycke väv spunnit ett slags tapetmönster av sam-manflätade, naivistiskt tecknade figurer; en skiss till en kakel-mosaik i folkskolan i Örbyhus förstärker intrycket att konstnä-ren är road av ytdekoration. I en del av sina målningar an-vänder Heybroek en mild och behaglig, litet frescoartad skala med rosa mot grått och vitt och i en målning som Söndagsfiskare IV har han förenat en frisk och ganska charmfull färg med en genomtänkt komposition. I många av hans andra ting är anslagen hårdare och arrange-mangen mer slumpartade — han följer här, som många av sina kolleger, den internationella jargongen, minsta motståndets väg. Talang har han givetvis och framåtanda saknas heller inte. Men det är sannolikt att han skulle vinna på att sätta sina gåvor på hårdare prov.

Folke Heybroek och Hugo Simson, som nu exponera i Lorensbergssalongen, ha föga mera gemensamt i sitt uttrycks-sätt än betoningen av det line-ära. Till temperament skilja de sig i påfallande grad från var-andra. Den muntre och frodige Heybroek, holländare till börd och väsen, kan väl närmast rubriceras som en lekfull pykniker. Simson kanske som en fint lakttagande asteniker.

När Heybroek för sexton år sedan slog sig ner i Sverige, arbetade han i en stil, vars »broderande» linjenät och blonda färgglädje hade starka manleris-tiska drag. Där låg minutlöst hantverk bakom hans dekora-tivt originella verkningar. Och i hans glädje åt själva linje-arabesken framskyntande ett pojkaktigt: »se vad jag kan!» Hans bilder kryllade av liv. Men det planmässiga virrvarvet av slutna linjefigurer och pricka-de plan kunde ofta göra ett tröttsamt intryck.

Sedan konstnären senast ut-ställde i Göteborg, har hans ar-betssätt undergått radikala för-ändringar. Den tidigare, överde-taljerade stilen har uppenbarli-gen verkat hämmande på hans dynamiska väsen. I känslan här-av har han sökt sig till ett mera flytande, brett arbetssätt med snabb linjeritmik och fritt an-satta skuggfläckar. Han siktar tydligt mot murala, i varje fall stort dekorativa verkningar med figurgrupper i ett fåtal blonda jordfärger och nättåliga

kontursammanhang. Lärdomar från Picasso, kanske också Bracque och De Chirico skymta här. Utförandet verkar hastigt, ibland en aning hafsigt, sär-skilt i de figurala deformation-erna. Men säkerheten i bild-verkan slår sällan slint. Bland Heybroeks större du-kar vill jag särskilt framhålla den fast genomförda komposi-tionen »Söndagsfiskare». Det är den fjärde i en serie, som klart redovisar för konstnärens for-mella utveckling av ett ur-sprungligen humoristiskt beto-nat motiv; två fiskande cyklis-ter, som överraskats av ett häll-regn men fortsatt metningen i skydd av ett improviserat tält. »I sovrummet» (35), bilden av modern i sängen och flickan sit-tande på kanten, är med sin lugna, flytande form och lyriska stämning ett lyckat resultat av Heybroeks senaste stilsträvanden.

Den groteska illustrationen till Verlaine's spöksonett »Dans le vieux parc solitaire», påmin-ner trots sina grövre medel om drömbilder av Paul Klee. Här finnes f. ö. en hel del rester av Hoebroeks tidigare »broderande» stil kvar.

Det var en skall vär. Vägen från expens var glashal men miska och Beckice hade hela dagen varit borta och det var inte så senare att den hade besökt från den mosai och pinna under närm och bländ trä spår i längre upp för bakken med jag kom in i vid stigen på kvällen. Lilla Stritt var fullt lastad. Så omringning om blev det tätt snöfall och efter en stund var jag inrymnad på vägen. De så de en sprekande snöflög ut i närheten. Då och då en stadig längta där. Det var natt och hela tiden rikta snällingar i stället för ljuset. Vägen utom i by i dyra snön hade jag plöjt igen på 2 knullande hundar. Det blev händer. Silken var Beckice bara några meter. Så gick de ner. Det var de en plöjt det och de en lång trädare. I hundarna försvarat tyckte i mörkret. Men så mellan skuren på Vasa vid Jung Sägide plöjt igen med ljus snö och inner jag. Det snöa väglaget hade blivit stanna så glad jag mycket i den dyra bron ned i ett djupt dika och där låg jag på tiden. Jag hade krygga ut ut så omringning om jag var vid bordsid till färgsbylen och på andra sidan vägen mit snett låg stor bord gård. Det var var ganska kallt och jag inte hade bestämt till bringa tecken av mitt ut så såmlade jag mod och ringde på vid bordet så hal. var 4 da. En hund skällde bakom botten ett ljud som en bondes jätter skulle. Alla fell om 2 timme mörkta korva. Så skellan kaffe ut. Det så tog han ut sin stora traktor ut vips ut jag på vägen igen. Det visade sig att en bländ till halysing lossad på det var ja enkelt. Så jag tog hjälp tillig urskild av min bror och fortsatte min väg. Mörkret jag alingsas började det degas. Men och den vetan där många svarta bakkar. och där stod dom alla långt ständ. i ett stort eller på tvären och det var socht ut ta sig fram mellan dem. Men hur det var så knallede jag långt fram för bidden. och på andra sidan alingsas så var det var ut goteborg jag kom fram till Lorensberg del som morgon och jag var land helle. inte välbehådd ännu. Men jag började leka ut så länge och ställa tvålorna med bilen. En ston som så sålt smalt helle mellan stannade upp och frågade vad bevakaren den taalen. Socht svarade jag utan att tänka på något. Så tog han fram socher. tog tvälarna under armen och försvar om hörnet. Så började den utställningen.

Det var en skall vär. Vägen från expens var glashal men miska och Beckice hade hela dagen varit borta och det var inte så senare att den hade besökt från den mosai och pinna under närm och bländ trä spår i längre upp för bakken med jag kom in i vid stigen på kvällen. Lilla Stritt var fullt lastad. Så omringning om blev det tätt snöfall och efter en stund var jag inrymnad på vägen. De så de en sprekande snöflög ut i närheten. Då och då en stadig längta där. Det var natt och hela tiden rikta snällingar i stället för ljuset. Vägen utom i by i dyra snön hade jag plöjt igen på 2 knullande hundar. Det blev händer. Silken var Beckice bara några meter. Så gick de ner. Det var de en plöjt det och de en lång trädare. I hundarna försvarat tyckte i mörkret. Men så mellan skuren på Vasa vid Jung Sägide plöjt igen med ljus snö och inner jag. Det snöa väglaget hade blivit stanna så glad jag mycket i den dyra bron ned i ett djupt dika och där låg jag på tiden. Jag hade krygga ut ut så omringning om jag var vid bordsid till färgsbylen och på andra sidan vägen mit snett låg stor bord gård. Det var var ganska kallt och jag inte hade bestämt till bringa tecken av mitt ut så såmlade jag mod och ringde på vid bordet så hal. var 4 da. En hund skällde bakom botten ett ljud som en bondes jätter skulle. Alla fell om 2 timme mörkta korva. Så skellan kaffe ut. Det så tog han ut sin stora traktor ut vips ut jag på vägen igen. Det visade sig att en bländ till halysing lossad på det var ja enkelt. Så jag tog hjälp tillig urskild av min bror och fortsatte min väg. Mörkret jag alingsas började det degas. Men och den vetan där många svarta bakkar. och där stod dom alla långt ständ. i ett stort eller på tvären och det var socht ut ta sig fram mellan dem. Men hur det var så knallede jag långt fram för bidden. och på andra sidan alingsas så var det var ut goteborg jag kom fram till Lorensberg del som morgon och jag var land helle. inte välbehådd ännu. Men jag började leka ut så länge och ställa tvålorna med bilen. En ston som så sålt smalt helle mellan stannade upp och frågade vad bevakaren den taalen. Socht svarade jag utan att tänka på något. Så tog han fram socher. tog tvälarna under armen och försvar om hörnet. Så började den utställningen.

mera örbyhus!!!
arbetar bladet, gävle...

uppsala nya tidning

Lekande barn och erotiska djur bärjar skynta i väggmosaikens som Ture Wickman här arbetar med.

KONSTVERK I PLATTOR PÅ PLATS I ÖRBYHUS

Uppsala Ekeby AB storslagna väggmosaik i Örbyhus skola tar allmed slutgiltig form. Plattsättare Ture Wickman, Tierp, ser till så att de 2.476 puzzelbitarna kommer på rätt plats i väggpnyaden. Konstverkets storlek är 7.10x2.32 meter och det placeras i skolans nedre hall.

Ture Wickman omtalar att detta konstverk bygger på en helt ny princip för väggmosaik. Nyheten ligger främst i att man kommit fram till en rationellare arbetsmetod för tillverkning av lergodset och därigenom nedbringt kostnaderna. Man räknar med ett större intresse för utsmyckning av publika byggnader.

Mosaikprincipens upptäckare är länsarkitekt Viking Göransson, Uppsala, och konstnären Folke Heybrock har gjort förslaget till mosaiken.

Gäffe Dagblad 10/4 1954

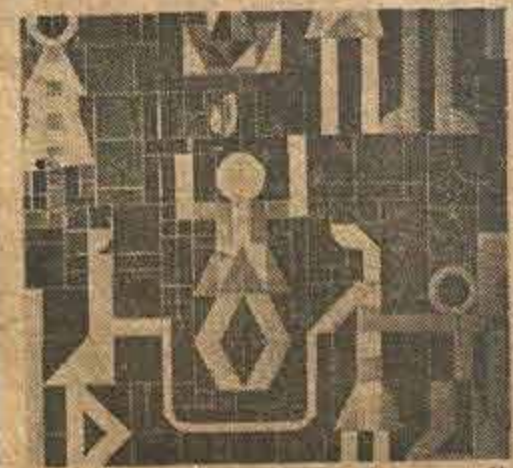
Örbyhusmosaikens avtäckta i går

Vid en högtidlighet i Örbyhus nya skola i går eftermiddag avtäcktes den stora kakelmosaik som skolan fått av Uppsala-Ekeby ab.

Avtäckningen ägde rum i närvaro av landshövding Andrén, konstnären Folke Heybrock, dir. Nils Sterner för Uppsala-Ekeby samt länsarkitekt Viking Göransson, representanter för Vendels folkskolestyrelse och lärarkår, folkskoleinspektör Hj. Ahlberg och rektor Karl Söderberg i Uppsala samt ett antal speciellt inbjudna.

Under ledning av folkskollärare Ragnar Ståhl sjöng en barnkör och därefter framträdde dir. Sterner, som med ett kort tal överlämnade till Vendels skolstyrelse den vackra mosaikväggen, som är den första i sitt slag tillverkad vid Uppsala-Ekeby. Skolstyrelsens tack framfördes av dess ordf. hemmansägare Elof Söderberg. Sedan skolbarnen sjungit ett par vårsånger samlades man i skolans aula, där länsarkitekt Göransson i ett anförande, illustrerat med ljusbilder, skildrade hur han under en resa till Italien fick idén att pryda väggen i Örbyhus skolas hall med en mosaik. Konstnär Heybrock sade så några ord om konstverkets utformning och därefter bänkade man sig runt det festligt dukade kaffebordet i skolans stora matsal, vars väggar skolbarnen dagen till ära prytt med egenhändigt målade tavlor i glada färger.

Folkskolan i Örbyhus får fint konstverk

Detalj ur Folke Heybrocks mosaik.

Ett vackert konstverk pryder snart folkskolan i Örbyhus. Arbetet består i en mosaikbeläggning på en vägg utförd i bränt kakel. Färgsättningen och motivet är en skapelse av konstnären Folke Heybrocks, Knivsta. För arbetet svarar Uppsala-Ekeby a-b.

På en av väggarna en halv trappa upp från skolans entré har under de senaste veckorna den originella mosaikläggningen arbetats in. Materialet består av bränt kakel vari figurer från olika områden framställts. Hela mosaikbeläggningen täcker en yta av omkring 8x2,5 meter. Arbetet med insättningen av plattorna är just avslutat och nu återstår bara färgkontrastering av väggen samt monteringen av belysning innan konstverket skall avtäckas.

Idén att smycka hallen i skolan är länsarkitekt Viking Göranssons. Folke Heybrock har lyckats med sin uppgift. Genom riktigt färgval och säker komposition har han bemästrat uppgiften, att med de begränsade möjligheter, som ett mosaikarbete ger, få rörlighet och liv över tavlan. Man behöver bara se på den betande kon, de bollsparkande pojkarna eller på de rephoppande fläckorna för att konstatera den saken.

Plattorna är från Uppsala-Ekeby och visar hur man där nått mycket långt på detta relativt nya område. Uppsättandet av plattorna i skolan har tagit omkring tre veckor. Bortåt 2.500 plattor har fogats samman. Detta tidsödande och grannliga arbete har utförts på fackmässigt sätt av kakelugnsmakare Ture Wickman, Tierp.

Avtäckandet och överlämnandet av konstverket till Vendels kommun sker inom de närmaste veckorna.

morgon tidning
Söderblom

10/4

Mosaik i skola.

I Örbyhus folkskola invigdes på fredagen en stor väggmosaik, överlämnad av Uppsala-Ekeby, som här tillämpat en ny princip, utarbetad av länsarkitekt Viking Göransson i Uppsala. Konstnären Folke Heybrock har varit länsarkitekten behjälplig. En detalj av väggmosaikens ses på bilden.

arbetar bladet Gävle 9/4.

arb 9/4 9/4

Överlärare Holger Åström, landshövsman Wilhelm Holmberg och skolstyrelsens ordf. Elof Söderberg är alla glada över den vackra gåvan.

Mosaikfantasi om barnalekar gåva till skolan i Örbyhus

Örbyhus skola var på fredagen platsen för en "konsthistorisk" händelse. Konstnären Folke Heybrocks glada mosaikfantasi om barnens lekar överlämnades då som gåva till Vendels folkskolestyrelse. Det var Uppsala-Ekebys chef, direktör Nils Sterner som uttalade sin glädje över att företaget kunde få bidra till försköndandet av skolan i Örbyhus. Som mottagare av gåvan stod närmast, skolstyrelsens ordförande i Vendel, hemmansägare Elof Söderberg. En rad gäster med landshövdingparet Andrén var närvarande.

Ceremonin inleddes med att en barnkör sjöng under ledning av folkskollärare Ragnar Ståhl. Sedan direktör Sterner talat tackade hemmansägare Elof Söderberg. Han anknöt i sitt anförande till kommunens skolfrågor i allmänhet och hur kommunen som en av sina största uppgifter har att bygga nya och tidsenliga skolor. Det är lyckligt när som här skett i Örbyhus skola — skolfolk och arkitekter arbetat hand i hand för att ge skolan en ändamålsenlig och lycklig lösning. Här kommer också konstnären in i sammanhanget, erinrade hr Söderberg om, och inför Folke Heybrocks konstverk kan man inte annat än erkänna att här har konstnären andel i skolbygget blivit mycket lyckat. Vi står inför ett levande och rikt konstverk som bör kunna skänka de unga impulser i både lek och skolarbetet.

Hr Söderberg framförde till Uppsala-Ekeby AB ett varmt tack för företagets stora generositet. Han lovade också att skolan kommer att hållas öppen för den som vill komma och se den vackra utsmyckningen.

Efter ytterligare sång av skolbarn talade det nya mosaiksystemets skapare, länsarkitekt Viking Göransson om principen i arbetet med detta slags mosaik. En avgjord fördel är att konstnären inte behöver arbeta ut sitt förslag i hel skala. Genom mindre skärvor kan han arbeta ut mosaiken i skiss och sedan överförs denna med större plattor direkt på väggen. Sedan experimentstadiet nu övervunnits väntar man att kostnaderna för ett konstverk som detta skall bli så pass lågt att det skall stimulera till ökad utsmyckning av offentliga byggnader. Herr Göransson visade i samband med sitt anförande skioptikonbilder.

Så blev det konstnären tur att

demonstrera verket inför intresserade åhörare. I barnbespisningen samlades man till kaffe och här väntade en stor överraskning. Ett 10-tal av barnen i Örbyhus skola hade direkt på ena väggen fått måla en rad färgsprakande bilder. Idén till denna barnens vägg hade lämnats av överlärare Holger Åström. Han lämnade några kommentarer till den unga konstsalongen.

Landshövdingen tackade för förplånaden och därmed var det mesta sagt om denna minnesrika dag för Vendel och för konstlivet i Uppsala län.

I Beatrices flickrum är de flesta möblerna väggfasta. Bordet består av en lång, oöm skiva. T. v. städskalet med sopborste, sopskyffel, en miniatyrdammsugare och skurhink. På bordet t. h. står det originella dockskåpet.

Svenska Dagbladet
27 Sept 1954
Gunn Wersäll

MOR I STUGAN står vid spisen och gräddar plättar. Bakom henne på den vitkalkade väggen glänser de nyputsade koppformarna och vittnar om husmoderligt nit. Solen strålar in genom köksfönster och kastar sitt sken över det rejäla bockbordet, där det är dukat för söndagsfrukost. Fågeln i den förgyllda buren kvittrar.

Eller gör den inte det? Hela interiören är så levande att man faktiskt inbillar sig att man hör fågelsången. Och ändå är det bara ett dockskåp det gäller. Om man nu kan använda ett så pass negativt ord som b a r a i det här fallet.

DET HÄR DOCKSKÅPET kan verkligen få en vuxen kvinna att önska att hon var en åtta, nio år igen och fick vara med och leka en liten stund. Men det har sina behag att bara titta på det också. Dockskåpets lyckliga ägarinna heter Beatrice, dotter till konstnärerna Folke och Brita Heybroek ute i Knivsta. Det vill alltså säga att hon tillhör en familj som förutom det rent artistiska kunnandet också besitter en god portion praktiskt handlag.

Det kan man faktiskt inte klara sig utan här. När man som den här familjen har en halv mil till närmaste handelsbod och hantverkararvoden inte ingår i budgeten så har man på ett tidigt stadium insett, att vad som ska göras, det måste ske med egen handkraft. Sätter sig det gamla timmerhuset efter en lång och fuktig vinter så lyfter konstnären Heybroek det själv med hjälp av den domkraft som hör till bilen, en Ford modell -25. Ska man inreda ett badrum så köper man helt sonika ett badkar, forslar hem det och inleder ett rum runt omkring det. Och är man särskilt begiven på färstek så köper man ett får som får beta i frihet i ängsbucken tills det är fett och färdigt att slaktas.

SÅDANT SÄTTER naturligtvis sina spår hos barnen i familjen, två flickor som praktiskt taget är födda med målarpenslar, hammare och synål i händerna. Det mesta i dockskåpet är också gjort för hand, inte bara möblerna och de små handdukarna i allmogeskåpet utan också den helt riktiga och aptitretande aladåben på spisen. Den har Beatrice helt konstnärligt blandat av gelatin, vatten, gräslök och små, små pappersstjärnor.

DEN SISTA TIDEN har familjen Heybroek tagit sig ledigt från målandet och de lantliga hushållsbestyrer och helt ägnat sig åt att inreda de båda flickornas rum. När de flyttade in på sitt Aspenäs för några år sedan så var det nämligen inte färdigt. Rummen har ställts i ordning allteftersom man har haft tid och tillgång på kormattor, kakelugnar och annat. Beatrices rum där dockskåpet intar en dominerande plats har ett varmt lilafärgat golv, ett praktiskt bord, som består av en lång oöm skiva, och romantiska vita gardiner. I hennes rum

är dessutom de flesta möblerna väggfasta, inte bara bordet och skåpen utan också bokhyllorna med alla flickböckerna. Där ska inte finnas onödiga bop som sitter i vägen, inga hemliga dammgömmor.

NAGOT AV SAMMA princip har man genomfört i den äldre flickans Mikes rum. Det är litet stillsammare i färgerna, mera skapat för tonårsmeditationer kanske än för lek men med samma originalitet. I hennes rum hänger t. ex. en taklampa som för en utomstående betraktare mest verkar som ett vittrörr av mässingstrådar. Det låter förmodligen mystiskt, men faktum är att lampan inte bara är originell.

EN TREVLIIG IDE som faktiskt manar till efterföljd är att de båda flickorna har ett eget städskalet med en klatscbigt röd sopborste, grön

sopskyffel, en miniatyrdammsugare och en skurhink. Städningen ska de nämligen sköta själva helt och hållet. I ett hus, där gästerna trillar in lika tätt som regndropparna faller en julidag, så är det alldeles nödvändigt att barnen sköter sin del av arbetet. Och idén med det egna städskalet och de egna städgrejerna har tydligen slagit väl ut. Mer fejade och putsade flickrum kan man knappast se, och ändå kom Svenska Dagbladets medarbetare på besök relativt oannmald. Städningen har blivit så intressant att veckopengarna de sista veckorna odelat har gått till inköp av kraftskurpulver och fönsterputsmedel. Det låter nästan för bra för att vara sant för en mamma som vet att en slant till hennes egna barn naturnödvändigt omsätts i en klubbba eller en chokladkaka.

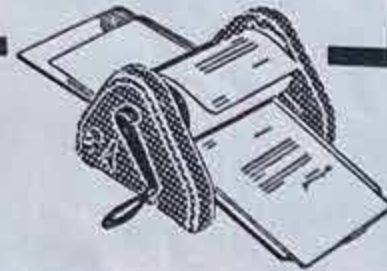
Gunn.

kora ca 400 ml säljes billig.
Tel. Lilla Edet 65 efter kl.
19.00 486.

KOP
RFSU
KONTROLLERA
VARA

RFSU-föräljning
i Trollhättan:
RUSTHS SJUKVÅRD
Spannmålgatan 7
LATEX II, 2:50 halvduss.
Riksförbundet för Sexuell Upplysning

Till salu

LENTOGRAF flerfärgsduplicatorer, med automatisk infuktning och flera andra finesser till salu hos

ÅTVIDABERGS, Trollhättan,
Föreningsgatan 5, telefon 11995

FÖRLORAT

Svart handske

nocka o. skinn borttapp. på Eborgsvägen Lilla Edet Valgsmässoafton. Upphitt. torde l. inlämna densamma i Eriks- Bageri. Hittelön.

bragt söndagen på krogen. tanken på att storklockan alltid kunde förstummas av en ångslan så stor, för en stund glömde bort sina bekymmer. vore det manne att be henne på kyrkogården och ett kors på gravens förestående listige Nirs Petter. ik hädan, Satan — vad du slår, Nirs Petter, är en dundrade herr Bureus g näven i bordet, så att et darrade. — I vigd jord st kristna själar ro. Gud äkert straffa oss, om vi med honom på den

vågade bestrida prestens anderna teg och blängde ren Nirs Petter.

(Forts.)

27 Sept 1954
M-D.

Lilla Edet Posten 13 maj 54

Först i raden av talare som framförde sina lyck- och välgångsönskningar var Sulfit AB Götas disp. Gert Schilter, som i sitt tal underströk hur viktigt det är för en industri som är förlagd till landsbygden att hjälpa till att göra det trivsamt för sina anställda — inte enbart med goda och trevliga arbetslokaler — utan också med bra fritidsslokaler. Disp. Schiller överlämnade i samband med sitt tal en donation från Sulfit AB Göta i form av tre konstnärligt utformade fönsterdekorationer till A-salen. Dekorationerna är utförda i smide av konstnären Folke Haybroek. Gäva överlämnade även ombudsman Anton Östlund från Folkets husföreningarnas Riksförbund i form av en oljemålning av konstnärinnan Hjärdis Lindblad med spanskt motiv. Fackföreningens talan fördes av dess ordf. Fritz Andersson, som i Gäva till föreningen överlämnade en väggklocka. Kommunalfullmäktiges ordf. Henning Bryngel framförde Lilla Edets köpings välgångsönskningar och uttalade förhoppningen att Folkets husbyggnaden skall bli en samlingsplats för såväl allvar som lek.

Som avslutning på invigningshögtidigheten förrättade Uddeholmsbolagets högste chef disp. Nils Danielson utdelning av belöningar till 37 trotjänare i Sulfit AB Göta. Belöningarna utgjordes av tallrikar i äkta bolid.

FORTS. PÅ SID. 3.

Disp. Nils Danielson, Uddeholm, delar ut belöningen till Richard Lundqvist, som gjort 42 arbetsår i företagets tjänst.

kommunalnämnden för tjänstefel.

Från köpingens sida skall rikstas skadeståndsanspråk på de åtalade på omkring 80.000 kr, därtill kommer anspråk på ersättning för revisionskostnader med omkring 56.000 kr.

Striden kring den kommunala härvan i Båstad har pågått i över 5 år. Genom vilseledande bokföring, förkompa reverser och protokoll, uteblivna deklarationer m. m. har Köpingen åsamkats stora förluster och 1952 tillsattes en revision för att granska räkenskaperna 10 år tillbaka. Den slutfördes efter 15 månader och följdes efterhand av en polisutredning, som pågått sedan i höstas och nu lett till åtalen.

—/—

Lotten avgjorde i riksdagsfråga

STOCKHOLM: Det blev bakslag på onsdagen i riksdagens första kammare om filmcensurförslaget ifråga om de alternativa åldersgränserna för barn tillåten film och ytterligare en filmcensur. Reservationen av bibehållande av endast den nuvarande gränsen — 15 år — segrade nämligen och det blev inte ens rösträkning. I andra kammaren däremot måste lotten avgöra efter röstsiffrorna 108 mot 108 och då vann utskottet, dvs. propositionen. Det torde nu bli någon form av sammanjämkning av de skilda meningarna.

Regeringens framställning om anslag till byggnadsarbeten vid statens sinnessjukhus, som tillstyrkts av utskottet, bifölls av kamrarna efter ett par inlägg. För ändamålet anslås 5.5 milj. kr. innevarande budgetår och 24.7 milj. kr. för nästa.

Förslaget om åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten med skärpt övervakning bifölls också efter en kort debatt i andra kammaren.

Om förslaget till moderskaps-hjälpen blev det långa debatter i båda kamrarna. Utskottet hade biträtt propositionen och avstyrkt en rad motioner, bl. a. en begäran om ökning av moderskaps-hjälpen för hemmaarbetande mödrar samt mödrar som inte har rätt till tilläggspenning. Första kammaren följde utskottet på alla punkter med 68 röster mot 64. Andra kammaren biföll däremot med 111 röster mot 106 utredningskravet.

RA
I

En
unde
unde
ledn
en s
hätte
dage
Trol
nen

Ha
med s
del fes
skulle
rusad.
omkull
Men h
uppsök
nade f

Till
han att
dan fö
på betit
varit f
ännu h
honom.
han sit
dan oc
ma pe
skicka
de såle
farande
under j
Men
sedan f
leda till

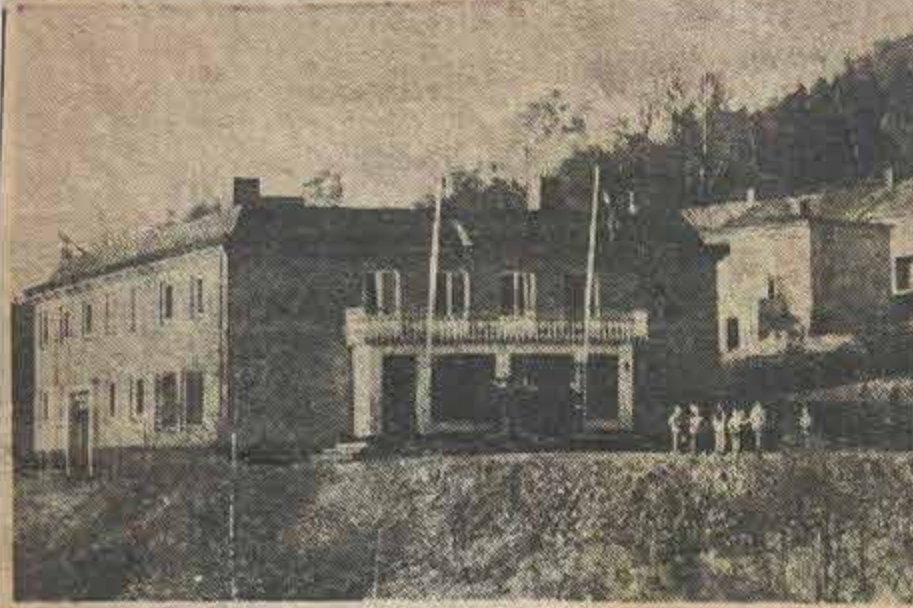
Utre

STOC
göra un
derbörl
tiska i
skadevei
va För
100.000
sens för

KOMM

BORL
främste
ren Artu
ur komn
Uteslut
extramöt
tiska ar
ket Blom
När han
ett par n
ta hono
åtgärden
Anledn
var att E
företagsni
get att ar
om vilka
ger i mas

Göteborgsposten 12/4'54

Nya Folkets hus är en vacker byggnad, det första huset vid det blivande torget, Götas nya centrum.

Konstsmide bolagsdonation till nya Folkets hus i Göta.

Göta. Snickareförmanen Viktor Hultberg och verkstadsarbetaren K. G. V. Larsson topade den långa raden av trotjänare vid Sulfitt AB Göta, vilka hedrades med tallrikar av äkta bolidensilver samt aktier i Uddeholmsbolaget, när det nya, harmoniska och arkitektoniskt välbyggda Folkets hus i Göta på torsdagen invigdes av landshövding Arvid Richert, som är ordförande i Stiftelsen Sulfitt-aktiebolaget Götas sociala fond Uddeholmschefen själv, disponent Nils Danielson var med, och naturligtvis den lokala industrichefen disponent G. Schiller samt hans företrädare på chefsposten Gösta Ryding, ombudsman Östlund i Folkets hus-föreningarnas riksförbund samt fackliga och kommunala representanter.

I donation från Göta Sulfitt överlämnades ett utsökt vackert konstsmide av konstnären Folke Heybroek, som till hjälp har knivstämman Gustaf Petersson. Oet är avsett för de tre fönstren i stora samlingshallen, som också är teatersal. Det första från scenen räknat har konstnären kallat »Komedi» med scener från cirkuslivet, det andra »Pastoral» med idyll och lantliv och det tredje »Dramat». Där finner man överst den sista scenen ur Jason och Medea, där Medea försvinner i dragspänn mot himlen. Andra bilden är kärlekssagan om Tristan och Isolde där Isolde kommer med sitt fartyg, på vilket man av misstag hissat vita flaggan i stället för den svarta. Tredje bilden är ett kärleksdrama, som slutar med duell, där kvinnan bjuder ut sitt hjärta till segern och den slagne rivalens hjärta stiger mot himlen.

Men Folkets hus fick flera donationer, nämligen från Folkets hus-föreningarnas riksförbund en vacker oljetavla av Hjordis Lindblad med spanskt motiv och från fackföreningen på platsen en väggklocka. Sedan Lilla Edets musikkår spelat ett väldigt potpurro redogjorde byggnadskommitténs ordförande Lars Färnström för alla de besvär man haft i Göta för att få ett Folkets hus. Det första brann och nästa brann också ned till grunden innan det ens tagits i besittning efter nyrenovering. Men landshövding Richert hade manat till nya tag och nu var det tredje och det finaste av alla verkliga. Han överlämnade det till Folkets husföreningen, vars ordförande John Carlsson tackade och uttryckte en förhoppning att det skulle bli till både nytta och nöje för alla, som bor i Göta.

håll så spännande, just ett job. Åron jag.

m's konstverk

nils danielson konstnär, just ett job. Åron jag.

Den blomstersmyckade vackra teatersalongen var fullsatt vid invigningen. Herrarna på främsta raden är fr. v. förre chefen vid Göta Sulfitt disponent Gösta Ryding, landshövding Arvid Richert samt Uddeholmschefen Nils Danielson, som har nuvarande chefen för Göta Sulfitt, disponent G. Schiller på sin ena sida och hans fru på den andra.

Sydsvenska dagbladet 20 okt. 1954

När nu dr Erik Hjortsjös ateljé vid Kävlingsvägen i Lund, avsedd att användas både som konstnärateljé, musik- och teaterlokal och allmänt kulturell samlingspunkt, debuterar som utställningshall med en hängning måleri av nerbjudna målaren Folke Heybroek, får man med all uppskattning för det vackra och idealistiska i initiativtagarens tanke nog konstatera, att Hans Westman, som arkitektoniskt förverkligat den, inte tänkt så mycket på bildkonstnärerna som på ljudkonstnärerna — akustiken lär vara god. Den hela vägg som finns var nämligen skurits sönder av ett irriterande system av hyllribbor. Och tänkt som arbetsplats för en skulptör eller monumentalbildare fruktar jag att ateljén är för flott med sitt golv i parkett och marmor. Salen rymmer inga stora utställningar, men det tjugotal arbeten som den holländskfödde målaren nu visar ger en god uppfattning om var han har sin styrka i det dekorativa. Han är också känd som textiltecknare hos Alice Lund. I sina figurkompositioner tycks han hämta förebilder hos Moore och Campigli, och han målar gärna i terrakottafärger. En sympatisk men inte så särpräglad modernism.

K. Romare

Erik Hjortsjö är min kusin och rödgenolog. Han har ett sjuhög behav av ett bygga teatersalar. Vad han sedan ska göra med dem vet han inte riktigt. Hans fru Anna hade jag en mycket god kontakt med.

Lunds dagblad.

Konstsalongen

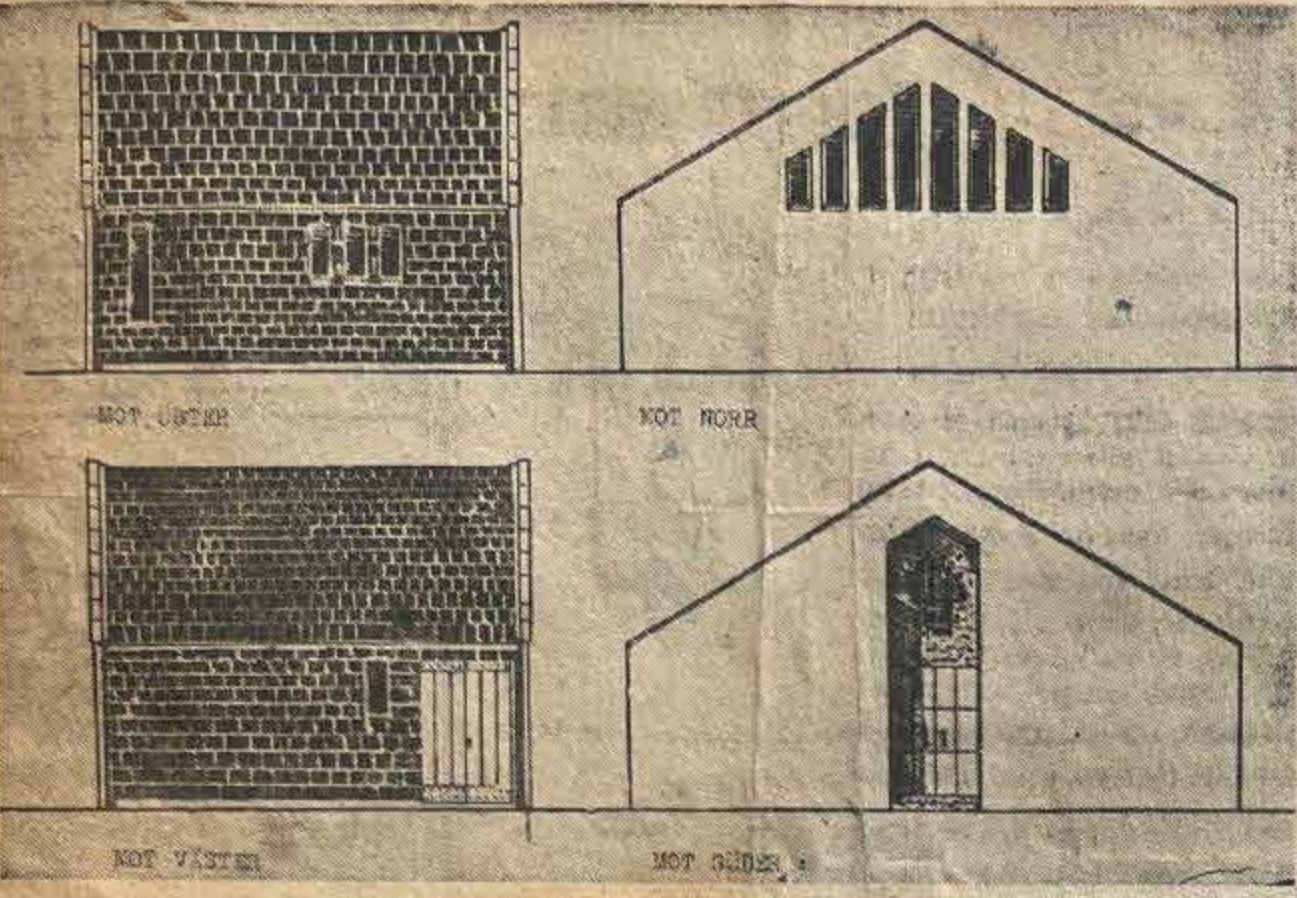
har flera år i rad stått på Folkuniversitetets repertoar, och i amanuens Gunnar Bråhammars regi har den nu även introducerat musiken. Salongen syfte är att under fyra kvällar ha intressanta föreläsningar om aktuella konstfrågor, och ett mål är också att göra det i så gemyttlig och hemtrevlig form som möjligt. Och då kan man knappast tänka sig någon bättre plats än dr Hjortsjös redan bekanta ateljé uppe på Kävlingsvägen, som utformats på ett sällsynt tjuvigt sätt.

Hilda Waldeland — så berömd konsertpianist att hon inte behöver någon närmare presentation — gjorde ett "musikaliskt strövtåg från barocken till impressionismen"; hon redogjorde i korta drag för de stycken hon skulle spela och gav en koncis bild av hur de var uppbyggda, och lät sedan tonerna flöda ut bland nära trettio lyssnare och deltagare i kursen. Bach, Beethoven, Chopin och Debussy fick vara representanter för de olika musikeriktningarna.

Som extra påbröd fick deltagarna se en färgsprakande, modernistisk konstutställning av uppsaliensaren Folke Heybroek, holländare ursprungligen, som f. n. har bosatt sig i dr Hjortsjös ateljé, "Rutan" som den lär ha döpts till.

1954. 10 april. Fala konstnären.

Sörsjö Kapell.

Arkitektens exteriörskisser på den nya kyrkan.

SVERIGES MINSTA KYRKA SNART FÄRDIG I SÖRSJÖN

I höstas påbörjades i Sörsjön ett kyrkobygge som nu går mot sin fullbordning. Det är Transtrands församling som uppför en ny kyrkobyggnad i stället för det uttjänta kapellet. Den lilla kyrkan blir en rätt ovanlig skapelse, dess form avviker väsentligt från den traditionella. Med sina 50 sittplatser uppges den också komma att bli Sveriges minsta. Byggnadsstommen står nu färdig, och endast en del yttre och inre kompletteringsarbeten återstår före invigningen, som torde bli någon gång på försommaren.

Dagens nyheter 10 juni

Kyrkobyggnaden har ritats av arkitekt Sven Söderholm i byggnadsstyrelsen, vilken tidigare här i Dalarna utfört bl. a. det vackra gravkapellet i Säter. Han har också samarbetat med ett par kända konstnärer, målaren Folke Heybroek, som utfört fyra kyrkfönster, och silversmeden Sigurd Persson, som gjort några silverfäser till altarpåbyggnaden. För bygget svarar byggnadsingenjör Nils Skoglund, Leksand.

Byggnadsformen är något rektangulär med gavlarna längre än sidorna. Ytterbeklädnaden är på sidorna svart akifer, samma som på taket, och på gavlarna krysshamrad betong med insprängd marmorkross. Huvudingången är på södra gaveln, och över denna är det största av konstnären Heybroeks fönster med ett kors i grönt glas med kopparinfattning.

Interiören är asymmetrisk med bänkraden till vänster och orgeln till höger på sidan om altaret. Över altaret sitter tre rektangulära fönster med färgat glas. Mesta ljuset får kyrkorummets från en fönsterserie om åtta fönster på norra gaveln.

Kostnaden för kyrkobygget beräknas uppgå till bortåt 80.000 kr. Kyrkoherde Manfred Nyberg, Transtrand, har varit byggnadskommitténs ordförande.

Den 20 juni invigs av kontraktsprosten Ake Frödin en liten annexkyrka till Transtrands kyrka i Sörsjön. Den är ritad av arkitekt Sven A. Söderholm i byggnadsstyrelsen. Den konstnärliga utsmyckningen har utformats genom ett lagarbete mellan arkitekten och konstnären Folke Heybroek, som svarat för tre glasfönster ovanför altaret och färgsättningen i interiören, silversmeden Sigurd Persson, som gjort en altarpåbyggnad bestående av sex stakar och två väsar jämte dopfat och arkitekt Arne Philip, som ansvarar för armaturen. Ovanför den kopparbeslagna porten sitter ett kors, som arkitekt Söderholm och Sigurd Persson tillsammans komponerat. Detta är gjort av grönsvarta glasskivor med kopparfärgning, och det avtecknar sig mot den brunvioletta mosaikväggen. Även piscinan i koret har dessa båda samarbetat om.

Sörsjöns kyrka rymmer bara 50 personer. Men genom ett intressant lagarbete har de olika konstnärliga krafterna av arkitekten samordnats till ett inlägg i diskussionen om småkyrkans estetiska gestaltning. Och så har det skapats ett intimt och värdigt kyrkorum som man väl kan jämföra med de kända franska konstnärskapellen — Matisses kapell i Vence, kapellet i Assi och några till. Man hoppas i församlingen att den nya kyrkan bl. a. skall kunna tjänstgöra som vigselkyrka för befolkningen i norra Dalarna och därigenom hjälpa till att utveckla en redan bestående tradition, då man brukar resa på brölloppresa till Norge efter vigseln i någon kyrka där uppe. Och kanske kan den rent av också locka dit giftnästna från andra trakter av Sverige som på väg in i den äkta hamnen vill uppleva storlagen natur och modern kyrkobyggnadskonst.

Svenska Dagbladet 18 juni

Ett arbetslag av arkitekter, konstnärer och konsthantverkare har tillsammans skapat ett kapell av ny typ i Sörsjön i Västerdalarna, en liten annexkyrka till Transtrands kyrka. Det kommer att invigas den 20 juni av kontraktsprosten Ake Frödin.

Kyrkan är ritad av arkitekt Sven A. Söderholm i Byggnadsstyrelsen, och den konstnärliga utsmyckningen har utformats tillsammans med konstnären Folke Heybroek, som svarat för tre glasfönster ovanför altaret och färgsättningen av interiören, silversmeden Sigurd Persson, som gjort en altarpåbyggnad bestående av sex stakar och två väsar jämte dopfat och arkitekt Arne Philip, som ritat armaturen. Kyrkan är helt liten och rymmer femtio personer. Den grundläggande tanken i arbetet har varit att praktiskt realisera ett konstnärligt lagarbete under arkitektens ledning och att därmed göra ett inlägg i den aktuella debatten om småkyrkans estetiska gestaltning.

St och helms tidning 12 juni

☆ Något för brudpar

DEN 20 JUNI invigs i Sörsjön ett litet annexkapell till Transtrands kyrka av kontraktsprosten Ake Frödin. Det är ritat av arkitekt Sven A. Söderholm i byggnadsstyrelsen och den konstnärliga utsmyckningen är resultatet av ett intressant lagarbete mellan arkitekten och konstnären Folke Heybroek, vilken svarat för tre glasfönster ovanför altaret och färgsättningen i interiören, och silversmeden Sigurd Persson, som gjort en altarpåbyggnad av sex stakar, två väsar och dopfat samt arkitekten Arne Philip, vilken står för armaturen. Ovanför den kopparbeslagna porten avtecknar sig ett kors av grönsvarta glasskivor med kopparfärgning.

Sigurd Perssons altarsilver för Sörsjöns kapell.

ning mot den brunvioletta mosaikväggen. Den lilla kyrkan, som rymmer endast 50 personer, kommer säkert att bli omtyckt särskilt som vigselrum. Bröllopsresmålet Norge ligger ju lockande nära!

Bay

i början av Dec 1954 äkte vi i den tunga gale volvon till franska. Det var full snöstorm och första dagen hem vi från Knivsta till Söderbygge där vi drog in på Stadshotellet hos gulba Naul. Nästa dag var det ännu snö och den dagen kom vi hela vägen ner till Markaryd. På natten vaknade vi av ett jätte dån. På morgon visade det sig ett snömössa och tyngden hade gjort att taket till vårt hotells matsal störtade samman och det var bedrägligt att se alla små matsalstod med brötnader. Men nu var vi i Skåne och där var det bättre med snön men istället blev de halt och is. Så den dagen kom vi till Vordingborg i Danmark, och nästa dag över Gedret Gosenbrøde till Karin Fruts i kassen vid Hamburg. Där var vi några dagar. Sedan till föräldrarnas i Hilsersum för att fira jul. Det var glasfalt på autobahn och vi talade 84 längtade mellan Hlsburg och Bremen som låg där i siket eller med hjulen i vänt. Den dagen kom vi till Duden i holländskt hotell. Sedan var värdet bättre och fick vi jula ut hos min skarsliga förälder. Tvekligt gullert. Så kom vi till Paris, äter smit halven och många bitar som omfamnade bröd. I Paris bodde vi i en av de bästa i hotell de l'univers. och på vägen åter till enbaise. Men vi stannade inte så länge. För det var maj vindarna hade varit snö. Apparis låg snön i det och i vår snön syntes inte ett fjär. Det var roligt att blura lin i det kitta.

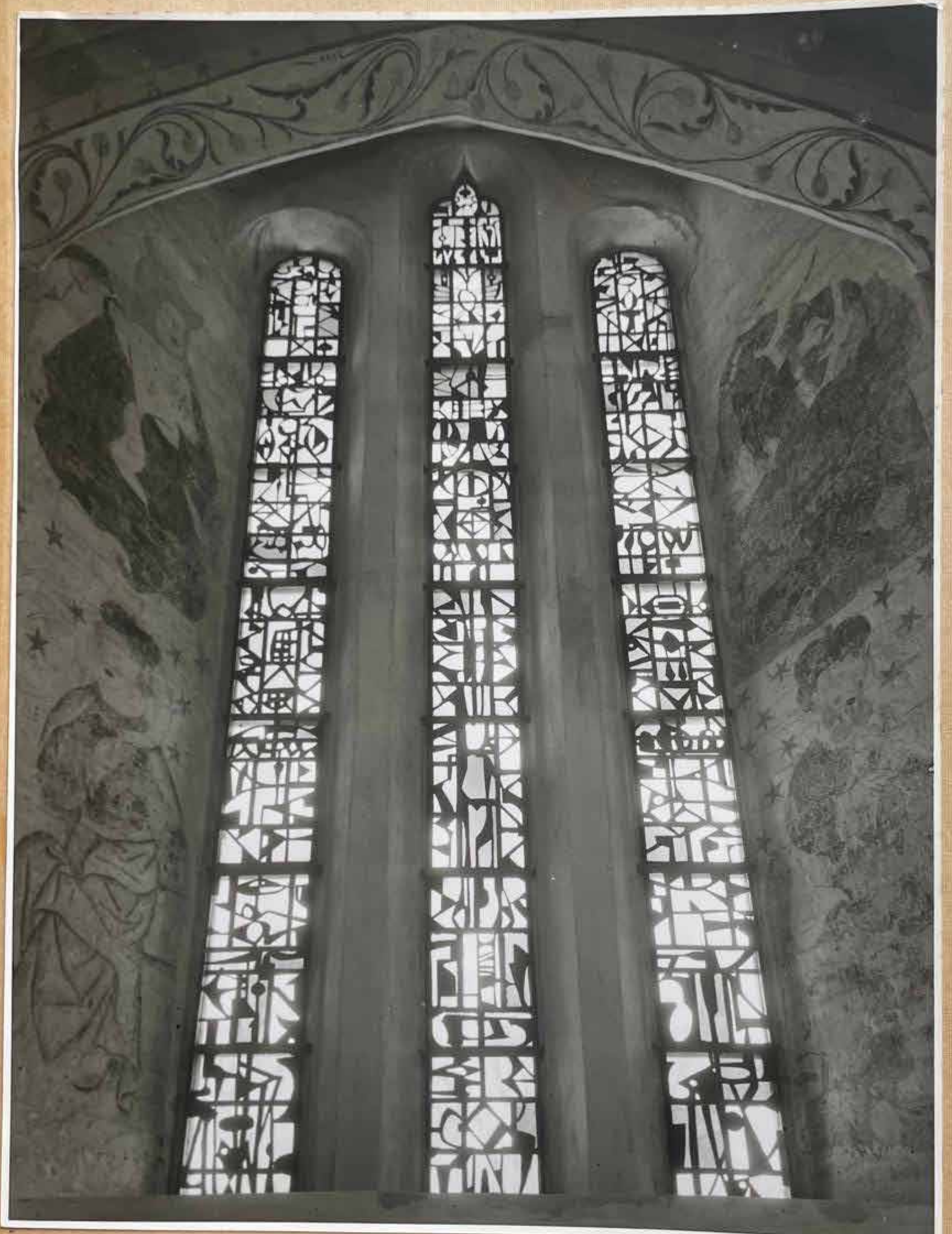

Nederst: Glasfönster i Sörsjöns kapell av Folke Heybroek. Arkitekt Sven Söderholm

Byggmästaren 1955, A7 199

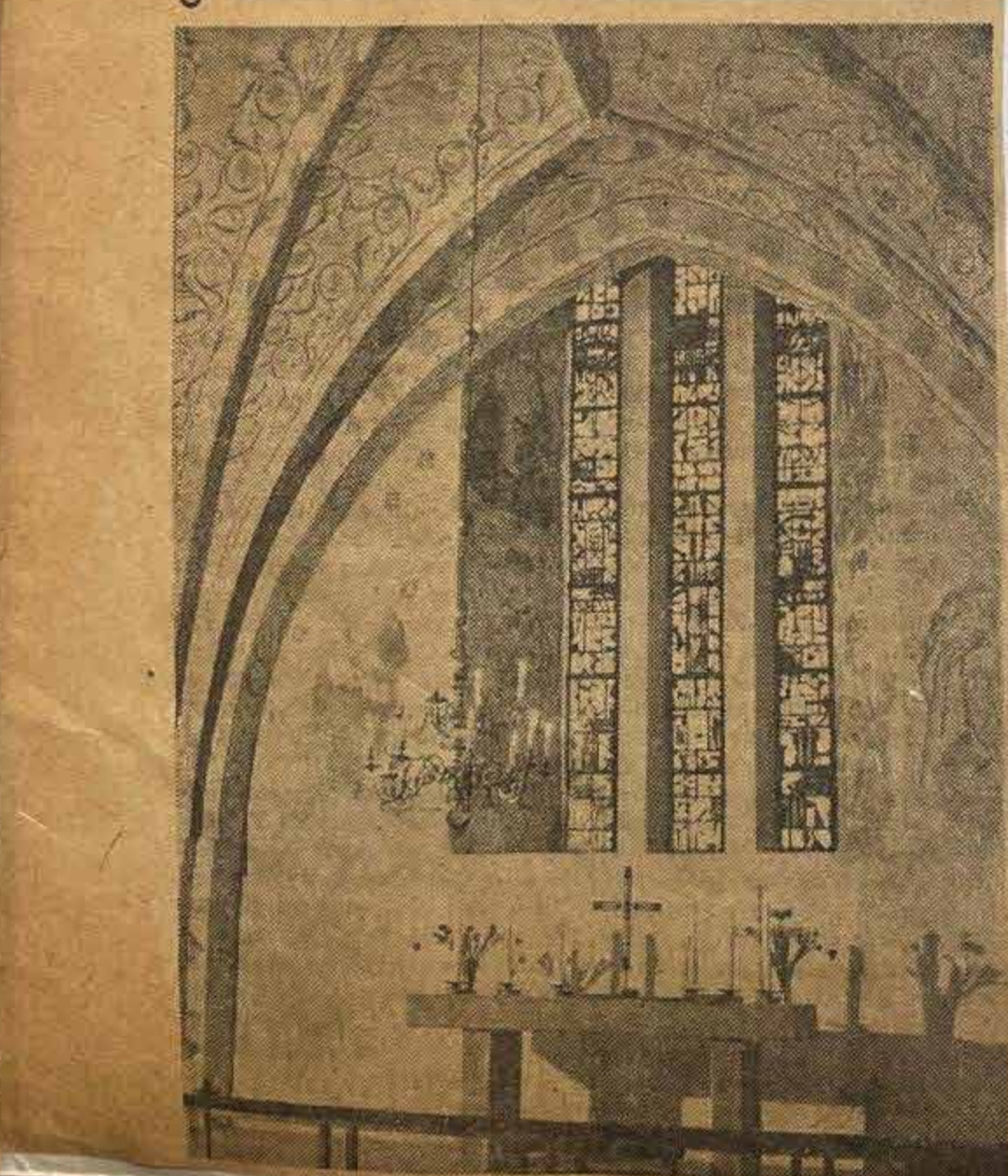
inviigningen av Sörsjöns kapell en redogörelse. Vi kom till Sörsjöns kapell som så rent. Där gick vi och fiskade förel med byggmästaren. Vi fick med oss och grilla det på eld. och det blev skolas i det fria med blånvin. Sedan skulle vi gå ner till Sörsjöns kapell. Men den hade lagd sig redan ut om en flicka som varade oss tummer. Sven berättade väckning och kaffe kl. 7. Mycket inredning och med sin redovisning komiska stämning för sålde han att förklara för lilla jentan att det inte fick vara köket. Sedan byggd av persodito. På morgon körde vi genom värd skogen till Sörsjöns kapell. Det var några hundra år gammal. Vi kom till Sörsjöns kapell som så rent. Där gick vi och fiskade förel med byggmästaren. Vi fick med oss och grilla det på eld. och det blev skolas i det fria med blånvin. Sedan skulle vi gå ner till Sörsjöns kapell. Men den hade lagd sig redan ut om en flicka som varade oss tummer. Sven berättade väckning och kaffe kl. 7. Mycket inredning och med sin redovisning komiska stämning för sålde han att förklara för lilla jentan att det inte fick vara köket. Sedan byggd av persodito. På morgon körde vi genom värd skogen till Sörsjöns kapell. Det var några hundra år gammal. Vi kom till Sörsjöns kapell som så rent. Där gick vi och fiskade förel med byggmästaren. Vi fick med oss och grilla det på eld. och det blev skolas i det fria med blånvin. Sedan skulle vi gå ner till Sörsjöns kapell. Men den hade lagd sig redan ut om en flicka som varade oss tummer. Sven berättade väckning och kaffe kl. 7. Mycket inredning och med sin redovisning komiska stämning för sålde han att förklara för lilla jentan att det inte fick vara köket. Sedan byggd av persodito.

1953. Jag har glömd invigningen av Björksta. Många klipp är borta.

Björksta kyrka 1953. korfönster

1953. Jag har glömd invigningen av Björksta
Många helipp är borta.

Fönstern blev beställda i sista
minuten. Och präster hade glömd
alla till stånd, så väl byggnadsstyrelsens
domkapitel som vilsantibrevier. Men
genom att berösa alla personligen lyssnade
jag ett par dagar, dagen före invigningen
ordna allt i kopt. Senare visade det sig att
präster inte heller hade några papper på
hela beställningen. Så jag fick jobbigt att få
ut mina papper. Men det ordnade sig tack
vare kommande John Tierkew som den
Sockerpump och en sorts syrling av Brita.
Ja se präster!
Att sätta in fönstern sista dagen före in-
vigningen var också karepig ty byggnadsstyrelsen
mellan stämde inte riktigt, så sårbild
offe i byggnaden ville det inte passa. De slutade
med att jag stod högt på en stega och
på min ryggsäcken sättes svetsare och med
jag höll svetsare han fast. Glödlampor
rann ut efter min armarna och jag
svor och skrek och det kom det
Jobbet var färdigt till midnatt.
Så fick jag äka hem ännu.

från utställningen H. 55. Helsingborg
21 Juli Svenska dagbladet.

1955

**Avdelning öppnad
för kyrklig konst**

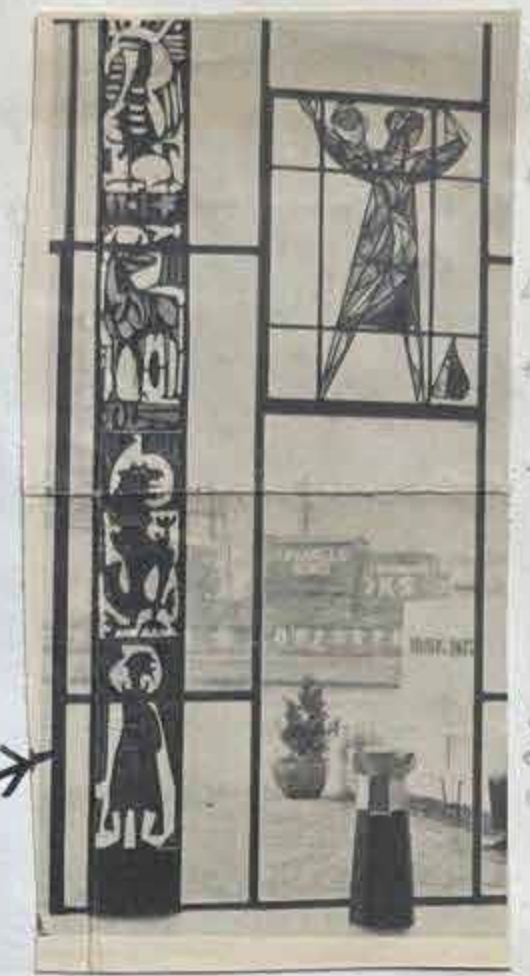
På lördagseftermiddagen öppnades på H 55 också en avdelning för kyrklig konst. Den är inrymd i en särskild för detta ändamål byggd hall och har sammantals av konstnärinnan Dagmar Lodén.

Man har under de senaste åren kunnat märka ett påtagligt stegrat intresse från kyrkans sida för det sakrala rummets utsmyckning, och den lilla, välvda kollektionen av textilier, silver och glas tyder på att vi också har en rad kvalificerade konstnärer med insikt i de speciella förutsättningarna för sådan utsmyckning. Silversmeden Wiwen Nilsson — som med den åren även framträdde på utställningens avdelning för exklusivt profant konsthantverk — visar bland annat en strängt uppbyggd dopfunt och en smäcker kräkla. Sigurd Persson representeras av den nyligen i dessa spalter omnämnda altaruppsatsen för Amål och Sven Arne Gillgren av bland annat natt-

vardstyg. Sofia Widéns förmåga att i sina kyrkliga textilier förena modern form med traditionella värden kommer väl till sin rätt i ett antal skrudar, och Sten Kauppis egenartade, samtidigt inspirerade och förfinade naturbegåvning kompletterat beståndet av mer strikta mönster. Jan Brazda och Ralph Bergholtz visar prov på sina inte minst tekniskt intressanta glasfönster, och Folke Heybroek framträder med en dekorativ komposition i en helt ny teknik i järn och glas.

ULF HÅRD AF SEGERSTAD

dessa fönster
kom senare i
Torsund kyrka

From a symbol in the Bible which alone is not a sign of the new (or John's) Revelation)

Leakt i synen ut i det som har varit en av de mest betydande i den världens historia

The image has a
to man

50. Matthew's emblem is a winged man

I mitten i.v: Från utställningshallen för kyrklig konst vid H 55 i Helsingborg. T.v: komposition i järn och olikfärgat glas av Folke Heybroek.

KYRKKLIGT PÅ H 55

Silhuettfönster i svetsat järn och glas

★ HÖGST AV MODERNA KONSTNÄRER äger den sakrala instinkt som erfordras för att kunna skapa en allmängültig kyrklig konst. I de flesta fall kommer de aldrig längre än till personligt färgade be-
kännelser.

★ NÅGRA AV HALMSTADSGRUPPENS medlemmar sysslar t. ex. med religiösa motiv, men vad de åstadkommer kan knappast sägas äga någon större räckvidd.

• **Förnyelse — men hur?**

Visst behöver den kyrkliga konsten förnyas. Men efter vilka linjer? De traditionella motiven är för länge sedan utnöjda och dessutom finns det i dag inget bärkraftigt religiöst underlag. För leyde människorna i religionen, nu befinner sig de flesta vid sidan av. Läget är prekärt. Om en förnyelse verkligen skall äga rum, tror jag att denna måste komma genom de helt abstrakt arbetande konstnärerna. Låksom Ulf Hård af Segerstad anser jag att ett estetiskt fullgott kyrkfönster av abstrakt karaktär bör ha stora möjligheter att berika intrycket av ett kyrkorum. "Ett sådant fönster kan lättare än föreställande konst anpassas efter helhetens arkitektoniska fordringar. Här kan konstnären utan att hämmas av sin religiösa känslas mer eller mindre väsentliga ärlighetssträv på en estetisk grund bas anpassa sig efter varje kyrkorums säregna karaktär."

**VARFÖR
INTE
ABSTRAKTA
KYRK-
FÖNSTER?**

ket smakfullt, men på något svardefinierbart sätt tunt. Personligen förstår jag t. ex. inte alls varför silversmeden Wiwen Nilsson anses vara så märkvärdig. Hans altaruppsats gör ett sterilt intryck. Samma sak gäller hans dopfunt. Bland mässbakarna är det speciellt två som tilldrar sig uppmärksamhet — den ena av Sofia Widén och den andra av den lappländske brodören Sten Kauppi. I fondvägen har fällt in några hårdbrända, halvabstrakta glasfönster av Jan Brazda och Ralph Bergholtz. Från Alice Lund

och Handarbetets vänner kommer en del linnedamast och från Libraria en matta, komponerad av Randi Fischer. I entrévägen sitter ett par originella silhuettfönster, utförda av Folke Heybroek i en kombination av svetsat järn och glasmalning. Detta är i stort sett allt.

Helhetsintrycket kvarstår — smakfullt och sobert. Men var finns de verkligt djungående förnyelsesträvandena?
GUNNAR HELLMAN

• **Smakfullt men tunt.**

På H 55 har man velat visa ett litet urval av ny kyrklig konst. Utställningen är inrymd i en kapellbenad byggnad, som ritats av Bengt Gate. Här man tur (ett stort hänslas förkunnar ofta att utställningshallen är stängd!), kan man här studera några av de "tendenser" som för närvarande gör sig gällande. Det hela är myc-

KRISTINEHAMNS
STAD

BYGGNADSKONTORET

TELEFON 10247

Kristinehamn den 10 november 1955.

Herr
Folke Heybroek
Aspnäs
Knivsta.

Med anledning av Eder skrivelse av den 31 pto. angående stads-
vapen för stadens nämndhus får jag meddela, att kommittén behandlat
frågan men tillsvidare bordlagt ärendet.

Högaktningsfullt

Per Ehlin
(Per Ehlin)

Den staden kallas också "lus asken" och fört hade
jag gjort ett riktigt förslag där över. Men det föll
inte i så god jord, all min aktier sjönk och
det blev inte så inspirerande sedan. Så blev det
en stor regelbrot i förgylld rånide, som i stads
vapnet i stället, ett av dem där strått samma
tråkiga sammanträde, där det som tur aldrig
blev ett resultat.

Detta förtet har jag gjort för
skeppredare Yngve Fänge Skäret, Auld.
Som var gift med Martha Lundgren.
Förtet handlar om en "lucky penny"
Som har gått från hand till hand ut varje
jüng räddade livet på de nya innehavaren
av den. Yngve var den siste. För att hugga fast
dessa fick jag äran att utföra förtet.
Det är ännu gjort hos ringstems.

Mosaiikonsten upplever f. n. en
påtaglig renässans och lite varstans
har man på sistone låtit smycka
någon lämplig vägg med något
uppgående i mosaikväg. Rör det
sig inte om mosaik så blir det en
väggmålning. Nyss avtäcktes i ett
av Svenska Bostäders hus i Vål-
lingby en grann väggmålning ut-
förd av Olle Bonnier och nyligen
höll Astra i Södertälje invigning
av en trappvägg som även fått
sin dekoration. I går eftermiddag
hade pressen tillfälle att bese höl-
lindaren Folke Heybroek's vackra
glasmosaik i Gustaf Byrenius AB
nya bilhall på Sveavägen 59, som
öppnas för allmänheten i dag.

Konstnären Folke Heybroek's glas-
mosaik i Gustaf Byrenius AB nya
försäljningshall på Sveavägen

och avgränsade fält, med samman-
delare i bärande färger. Konstnären
har sökt att lösa sambandet mel-
lan rummets arkitektur och trap-
pans stigning. I övrigt är den nya
bilhallen utsökt utformad. Arkite-
kt Gustaf Clason, Skånska Cemen-
tent har byggt huset och är både
ägare och hyresvärd. Hela 1.083
kvm. stor är försäljningshallen, en-
trésolvåningen 114 kvm. och källar-
planet hela 642 kvm. Totalt är hela
lokalen 2.775 kvm. stor.

Glasmosaik och bilar

in bilcentrum på Sönderholm
en grote verkkoop hal va auto's

ur tidningen Dagen.

27 Sept 1955.

Ostersunds Posten

31 jan 1956.

Målningen heter

"apokalyptiska rytare"

UPPMÄRKSAMMADE med rätta för en verkligt gedigen konstfrämjande verksamhet har SJ-personalens i

Ostersund konstklubb blivit. För sina insatser för hundra av konstintresset bland järnvägspersonalen har klubben nämligen som gåva fått en oljemålning, »De fyra rytarna» av Folke Heybrock. Målningen kommer förmodligen att placeras i SJ:s nya studielokal på Ostersunds central. Konstverket är en gåva av ABF, AT och V. Klubbens primus motor lokförare Tord E. Nyberg torde kunna ta åt sig lejonparten av äran.

ark Hampus Bergman hade vunnit en tävling om det bästa kommunalhuset och detta blev resultatet. Sada fick jag hitta på något. Tyvärr är vår svenska arkitektur väl inspirerad.

HALLINGEBERGS KOMMUN

KOMMUNALKONTORET, ANKARSRUM

POSTGIROKONTO 107720 - TEL. ANKARSRUM 69

EXP. TID:

HELGFRIA MÅNDAGAR, TISDAGAR,

TORSDAGAR, FREDAGAR O. LÖRDAGAR

MELLAN KL. 10-12

ONSDAGAR MELLAN KL. 16-18

Till

Konstnär Folke Heybrock

KNIVSTA

Vi översända härmed protokollsutdrag utvisande att kommunalhusbyggnadskommittén uppdragit åt Eder att för yttre utsmyckning av kommunalhus i Ankarsrum utföra 15 figurer i lermodell, samt en modell av kommunvapnet för avgjutning i järn. Som framgår av protokollsutdraget, § 2, har kommittén föreslagit att figurerna skall föreställa följande: kommunalordförande, lärare, läkare, barndop, mor och barn, handlare, gjutare, smed, skogsarbetare, lantbrukare, snickare, vägarbetare, kontorsman, jägare och idrottsman.

Ankarsrum den 24 november 1956
För Kommunhusbyggnadskommittén

Med hälsning

Petrus Carlsson

Utdrag ur protokoll, fört vid sammanträde med kommunalhusbyggnadskommittén, hållet å Brukshotellet i Ankarsrum den 2 nov. 1956.

§ 2.

Delgavs en från konstnären Folke Heybrock inkommen skrivelse, vari han bekräftade att han för den yttre utsmyckningen av kommunalhuset åtog sig att utföra 15 figurer i lermodell, så att dessa kan användas för avgjutning i järn. För detta arbete betingade han sig ett belopp av 10.000:- kronor. I arbetet skulle även ingå ritningar av raket, som figurerna skall placeras i, liksom övervakning av gjutningarna, ytbehandling och uppmontering.

I anbudssumman ingick även kostnad för resor och vivre.

Betalningen önskade han enligt följande:

4.000:- kr. som förskott vid arbetets början,

4.000:- kr. när lermodellerna äro levererade, och

2.000:- kr. när arbetet är slutfört.

För skissernas utförande hade han betingat sig ett belopp av 1.000:- kronor.

Då kommunalfullmäktige vid sitt sammanträde den 31 okt. 1956 godkände förslaget till yttre utsmyckning och ställt medel till förfogande härför, beslutade kommittén nu uppdraga åt konstnär Heybrock att utföra arbetet samt godkänna de av honom framlagda betalningsvillkoren.

Kommittén enades om att figurerna skulle föreställa följande: kommunalordförande, lärare, läkare, barndop, mor och barn, handlare, gjutare, smed, skogsarbetare, lantbrukare, snickare, vägarbetare, kontorsman, jägare och idrottsman. (I protokoll av den 15 okt. 1956, § 2, är närmare redogjort för förslaget till den yttre utsmyckningen).

År och dag som ovan

Petrus Carlsson
Sekreterare

Justerat:

Karl Petersson

Georg Nyberg

Rätt utdraget betygar:

Petrus Carlsson

Utdrag ur protokoll, fört vid
sammanträde med kommunalhusbyggnads-
kommittén, hållet & Brukshotellet i
Ankarerum den 2 nov. 1956.

§ 3.

I sin skrivelse av den 19 okt. 1956 hade konstnär Heybrock jämväl
erbjudit sig att utföra en modell av kommunvapnet för av-gjutning i järn
till ett pris av 2.500:- kronor. I denna anbudssumma ingick kostnad för
övervakning av gjutningen och emaljeringen samt för resor och vivre.

Kommittén beslöt uppdraga åt konstnär Heybrock att på angivna vill-
kor utföra modell av kommunvapnet.

Vidare beslöt kommittén godkänna följande betalningsvillkor:
kronor 1.000:- vid arbetets början och kronor 1.500:- när arbetet är slut-
fört.

År och dag som ovan
Petrus Carlsson
Sekreterare

Justerat:

Karl Petersson

Georg Nyberg

Rätt utdraget betygar:

Petrus Carlsson

från invigningen i ankarerum

i glasen var bara saft. röd oel gul och vit.

Anteckningar från överläggning i Stockholm tisdagen den 9 april
1957 anförande Skoghalls kyrka m.m.

Hirvarande: direktör Hellyren, komminister Ronström, arkitekterna
Lewerantz, Persbo och Hallén, konstnär Heybrook, fru Odellkvist-
Ekström och ingenjör Samuelson.

3.

Konstnär Heybrook offererade sina föreslagna arbeten till
följande priser.

Korfönster

3/ 2.500
830.
980
1750

levereras i
färdiga före
Heybrook en

bekräftas efter
krucifix och dop-

Arkitekterna redovisade ett omarbetat förslag till kyrkportar,
vilket i princip godkändes. Heybrooks förslag till skulptural
utsmyckning av portarna offererade han till kronor 1.300. För-
slaget godkändes i princip att föreläggas arbetsutskottet. För
Heybrook beställning på arbetet skall han i god tid informeras om
tidpunkten när tillverkningen av portarna påbörjas.

Skoghall var mästare i många långa tråkiga
sammanträde och misslyckande votum och
det var yderst tröttsamma förhandlare
direktör Hellyren var värst
arkitekt Lewerantz var freuligast.

Anteckningar från överläggning i Stockholm tisdagen den 9 april
1957 anförande Skoghalls kyrka m.m.

Hirvarande: direktör Hellyren, komminister Ronström, arkitekterna
Lewerantz, Persbo och Hallén, konstnär Heybrook, fru Odellkvist-
Ekström och ingenjör Samuelson.

3.

Konstnär Heybrook offererade sina föreslagna arbeten till
följande priser.

Korfönster

Krucifix av glas och järn inkl. silver

Dopfunt a) stativet

b) silverskål

3/ 2.500
2.300
5.000
2.000
830.
980
1750

Om beställning sker före 1 maj kan fönstret levereras i
augusti medan krucifix och dopfunt beräknas vara färdiga före
1 oktober. För materialkostnader m.m. önskade Heybrook en
tredjedel av anbudssumman i förskott.

Fönstret beställdes vilket skriftligen kan bekräftas efter
arbetsutskottets nästa sammanträde. Frågan om krucifix och dop-
funt bordlades.

4.

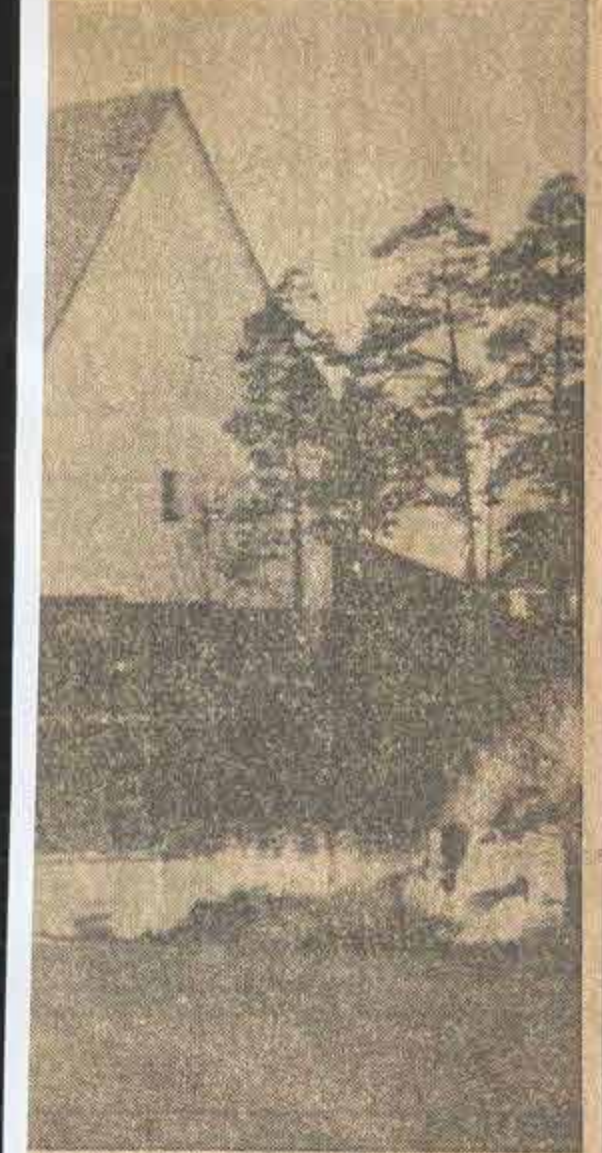
Arkitekterna redovisade ett omarbetat förslag till kyrkportar,
vilket i princip godkändes. Heybrooks förslag till skulptural
utsmyckning av portarna offererade han till kronor 1.300. För-
slaget godkändes i princip att föreläggas arbetsutskottet. För
Heybrook beställning på arbetet skall han i god tid informeras om
tidpunkten när tillverkningen av portarna påbörjas.

Skoghall var mästare i många långa tråkiga
sammanträde och misslyckande votum och
det var yderst tröttsamma förhandlare
direktör Hellyren var värst
arkitekt Lewerantz var freuligast.

Morgonbladet 13 dec. 1957.

49

SKOCHALLS NYA KYRKA FÖRENAR MINISTERN

slåta, vita ytor lyser upp hela torget

Församlingens komminister Albin Renström har arbetat länge för den nya kyrkan — och är nöjd med resultatet.

Många donationer

Finansieringen av kyrkan har till största delen gått via donationer och församlingarna har skänkt inredningsdetaljer och annat för mellan 40.000 och 50.000 kronor. De största donationerna kommer från Uddeholmsbolaget. En miljon kronor har kyrkan kostat.

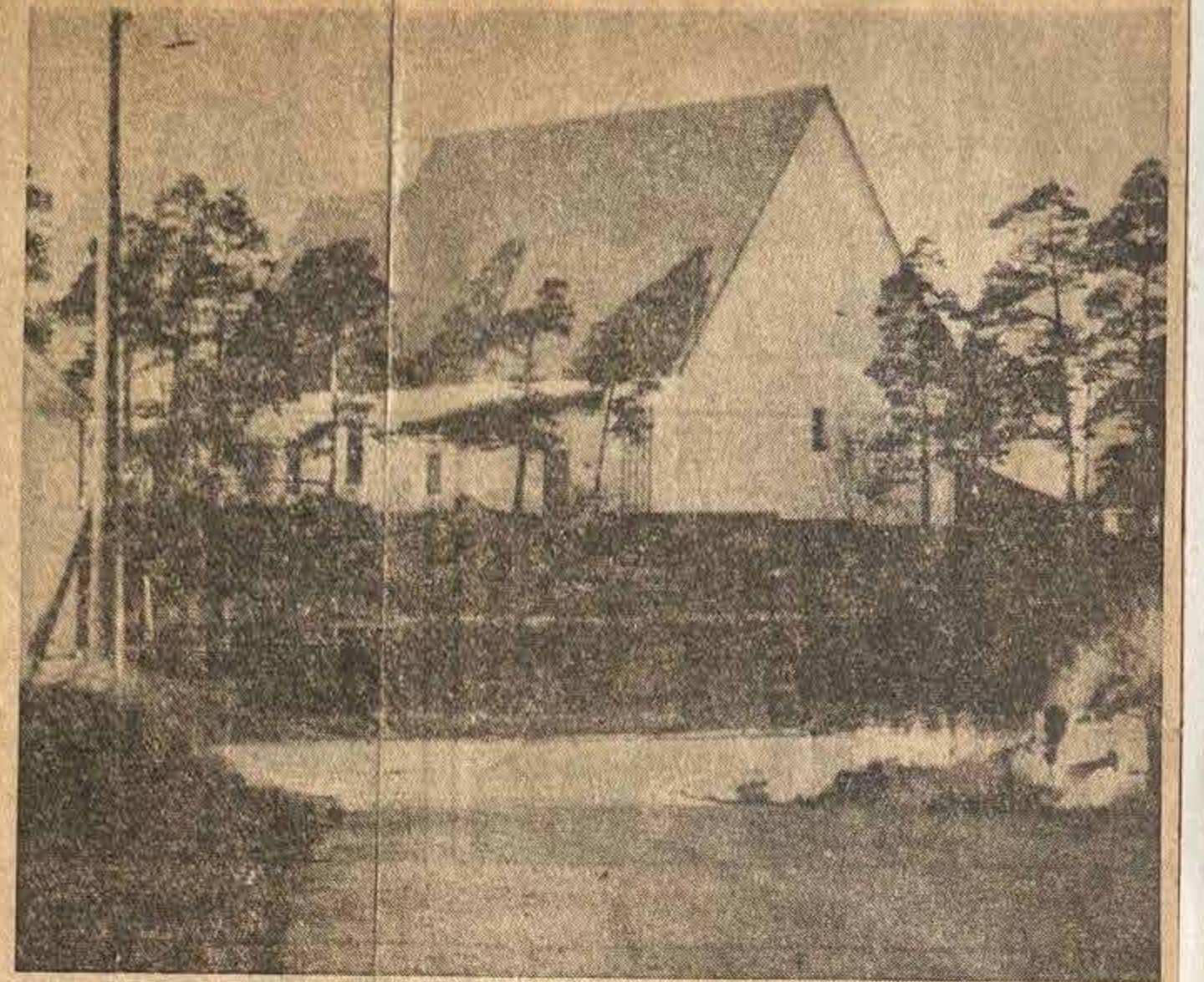

Korfbånet och krucifixet har konstnären Folke Heybrock, Knivsta, gjort.

SKOGHALLS NYA KYRKA FÖRENAR KYRKOHERDEN OCH KOMMINISTERN

SKOGHALL (MB:s utsände)
Skoghall har fått sin andra kyrka — den inviges nu på söndag. Och i det här fallet kan man tala om att ytterligheterna berör varandra. Den gamla kyrkan är landets äldsta i bruk varande träkyrka, den nya är den yngsta och i vissa stycken landets modernaste. De båda kyrkornas exteriörer har — fast det skiljer cirka 400 år — ganska mycket gemensamt.

Den nya kyrkan ligger mitt i byn, på en kulle, och de stora släta, vita ytorna lyser upp hela torget.

Det snabbt expanderande Skoghall har länge närt behov av en andra kyrka. Den 1 december förra året började man bygga den kyrka som nu står klar. »Kyrkan mitt i byn», är den regel som tillämpats ifråga om placering av kyrkan. Den ligger mycket vackert på en kulle i centrum. Liksom alla kyrkbyggen har Skoghalls nya kyrka vållat diskussion — en del anser att den är mycket vacker, andra åter betecknar den som ett totalt misslyckande.

En som är nöjd är församlingens komminister, Albin Renström, som tycker att resultatet har blivit en mycket lycklig förening av gammalt och modernt.

14 meter itak

Det spetsiga taket är av samma typ som man kan få se på en del medeltidskyrkor, fönster, belysning, predikstol och värmesystem är av modernaste snitt — och allt går förvånansvärt bra ihop.

Den nya kyrkan ger inte bara plats för fler skoghallsbor som vill gå i högmässan — den förenar också församlingens kyrkoherde, I. H. Ramström, och komminister Renström. Pastorexpeditionerna har tidigare legat på fyra kilometers avstånd från varandra, men i det nya kyrkobygget har man tagit med utrymmen för pastorexpedition och församlingslokaler.

Då kyrkan är fylld till sista plats — och det blir den på söndag, då biskop Gert Borgenstierna kommer för att invigningspredika — rymmer den drygt fem hundra personer.

Komminister Renström har arbetat hårt under de tolv år han

varit i Skoghall, för att få den nya kyrkan till stånd.

Det är två danskar och en värmelämnning som ritat kyrkan; arkitekterna Aage Porsbo, Karsten Kirkegaard och Jan Hallén som är börddig från Arvika, men inte son till Harald Hallén.

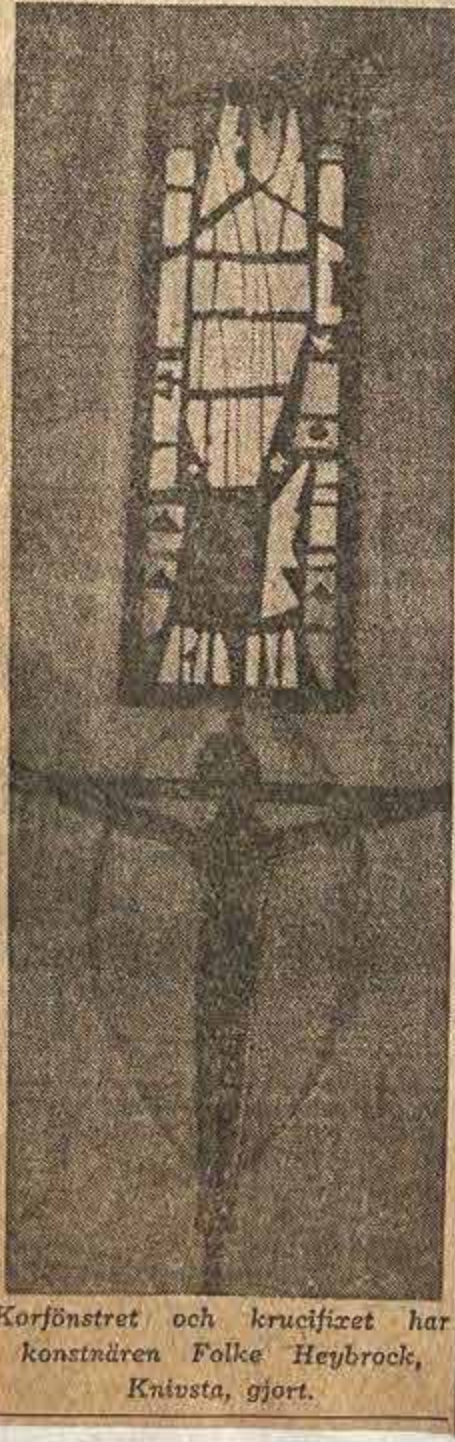
Fin orgel

Helt klar till invigningen blir inte den nya kyrkan. Den tillfälliga orgeln ska ersättas med en 24-stämmig orgel som tillverkas efter hammarösonen Alf Linders disposition.

Interiören är häpnadsväckande ljus med tanke på de smala fönstren. Det enkla koret är lugnande. Korfönstret har konstnären Folke Heybrock gjort och han svarar även för krucifixet. Anna Lish Odelqvist vid Libraria och Värmlands hemslöjd svarar för textilerna som är varma och vackra. Bengt Läljedahl har gjort nattvardssilvret och den moderna mäsingsarmaturen har konstsmiden Lars Holmström i Arvika utfört.

Många donationer

Finansieringen av kyrkan har till största delen gått via donationer och församlingensborna har skänkt inredningsdetaljer och annat för mellan 40.000 och 50.000 kronor. De största donationerna kommer från Uddeholmsbolaget. En miljon kronor har kyrkan kostat.

Korfönstret och krucifixet har konstnären Folke Heybrock, Knivsta, gjort.

Församlingens komminister Albin Renström har arbetat länge för den nya kyrkan — och är nöjd med resultatet.

Svenska Dagbladets

Bild-Arkiv

Inl / 112 1957

SVENSKA DAGBLADET

Det nya korskranket beses av fr. v. arkitekt Sven Söderholm, konstnär Folke Heybrock, Viktor Lund, byggnadskommitténs ordförande, samt kyrkoherde John Hullberg.

På söndagen återöppnas Nacka kyrka efter en restauration, som i motsats till de flesta ombyggnader gått både snabbt och tidtabellsenligt. I september började arbetena och de skulle vara avslutade till 1 advent. Ett nytt korskrank i järnsnide, komponerat av konstnären Folke Heybrock, har blivit ett värdfullt tillskott till kyrkans konstnärliga utsmyckning. En storstädning av kyrkan företogs med hjälp av Nacka brandkår, som på stegar och med dammsugare fästade på ryggen tog bort allt damm som under årtionden lagrat sig i takbjälkarna.

Herr Konstnären Folke Heybroek
Aspnäs,
Knivsta.

Som framgår av prot.utdraget har kyrkorådet beslutat inköp av den föreslagna mässhaken och ett antependium, i huvudsak i enlighet med förslaget.

Det som ligger i den lilla reservationen "i huvudsak" måste jag i ärlighetens namn bekänna mig vara upphovsman till. I korthet synes mig de högtidsdagar, då antependiet kommer att användas ge uttryck åt en sida i Kristi väsen, som icke är den allmänt uppfattade: offerlammet, utan i stället den stridbare väduren. Om man studerar Nya Testamentet finner man även ordet "arneiós" d.v.s. den manliga representanten av fårsläktet. Mitt förslag blir sålunda att denna sida av Kristus betonas kraftigt. Det stridande "lammet" omgivet av Andens eldslågor. Åtminstone tycker jag att detta är en fascinerande symbol. Och den är otvivelaktigt biblisk.

Förslaget till korskrank har jag börjat studera men vill ha godtid på mig, så att jag kan vara fullt övertygad, innan det behandlas i kyrkoråd och fullmäktige. ----

Det vore roligt, om mässhaken kunde komma till användning annandag Jul.

Med önskan om God Jul och Gott Nytt År!
och utmärkt högaktning

Folke Heybroek

Tel. Borlänge 112 18
Postgirokonto 76466

Hytting, Borlänge den

Kostnadsförslag till Toresunds kyrka.

Skiss
Folke Heybroek Antependium i ylle (gobelänggarn), fin
Röllakanteknik, 100 x 200 cm Kr. 2.000:-

Hytting, Borlänge den 19 oktober 1957

Alice Lund

Utdrag av Protokoll, fört vid Toresunds församlings kyrkoråds sammanträde den 13 december 1957.

§ 7.

Enhälligt och utan omröstning beslöt kyrkorådet godkänna och inköpa en mässhake och ett antependium för av kyrkofullmäktige beviljat anslag i huvudsak i enlighet med de förslag som Konstnären Folke Heybroek, Knivsta, hade upprättat.

Vidimeras ex officio

Henrik Eriksson

mera Skogshall från invigningen.

skolelektion
mills familjer
Kone

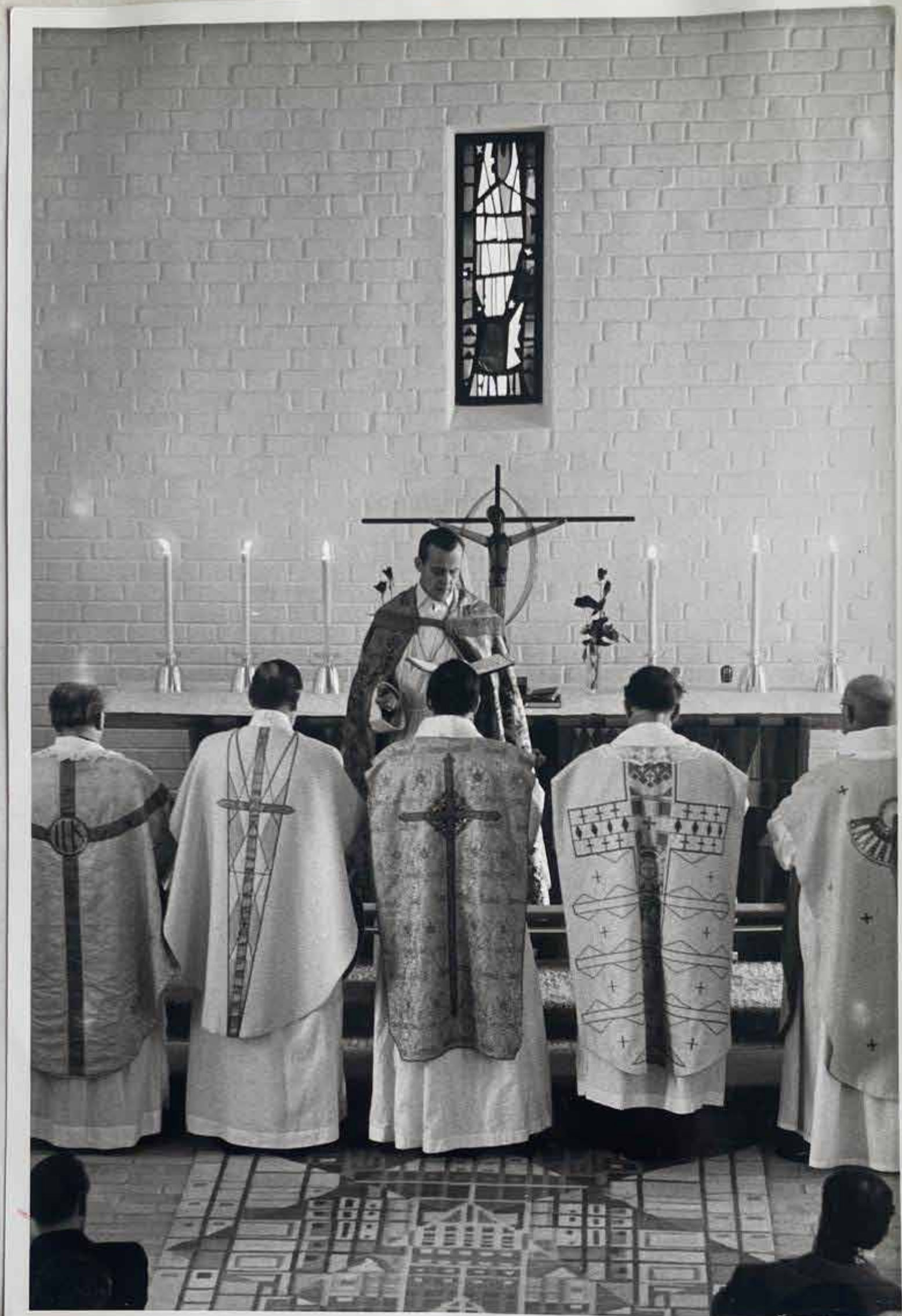
skolelektion
+ Kone.
skolelektion
Hollgren

skolelektion

annu mera Skogshall

De som har varit i Skogshallen har varit med på alla de kyrkor som varit i Skogshallen. De som har varit i Skogshallen har varit med på alla de kyrkor som varit i Skogshallen. De som har varit i Skogshallen har varit med på alla de kyrkor som varit i Skogshallen.

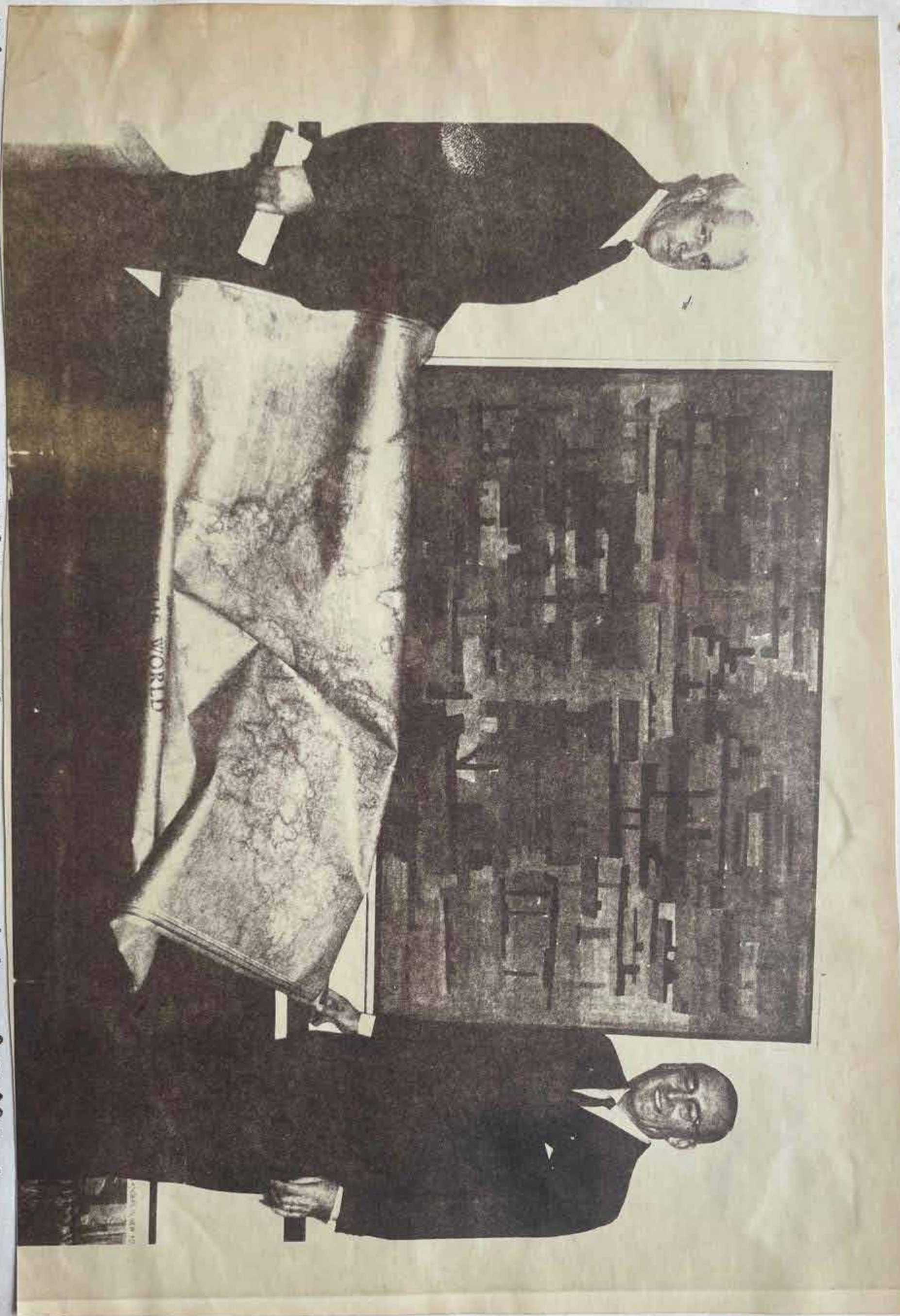

förtret tillverkades på aspnäs

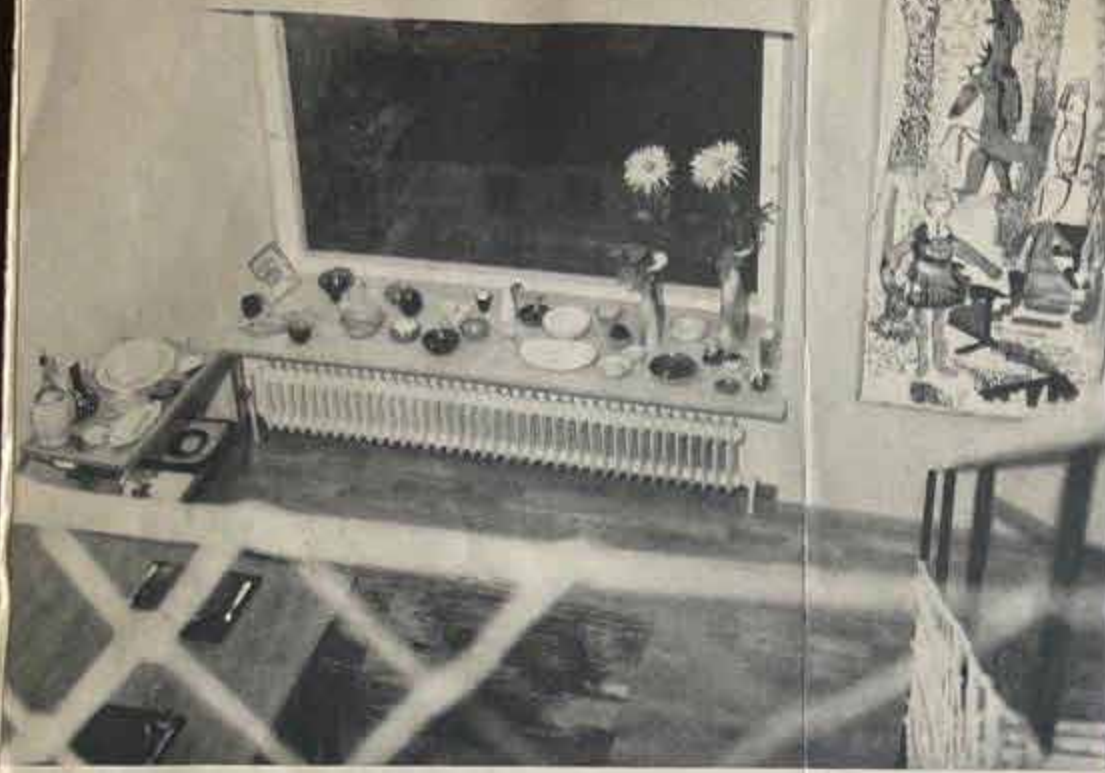
Silver mandorlan och ljusstakar hjälpte
mig berika liljedal med.

Ljusstakets manchetterna och själva kristus figuren.
göt jag i asbert kostym på boda glasbruk i Småland
efter att först ha täljd former i pressad grafit.
Jag bode mycket hemtrevlig hos erik höglund.

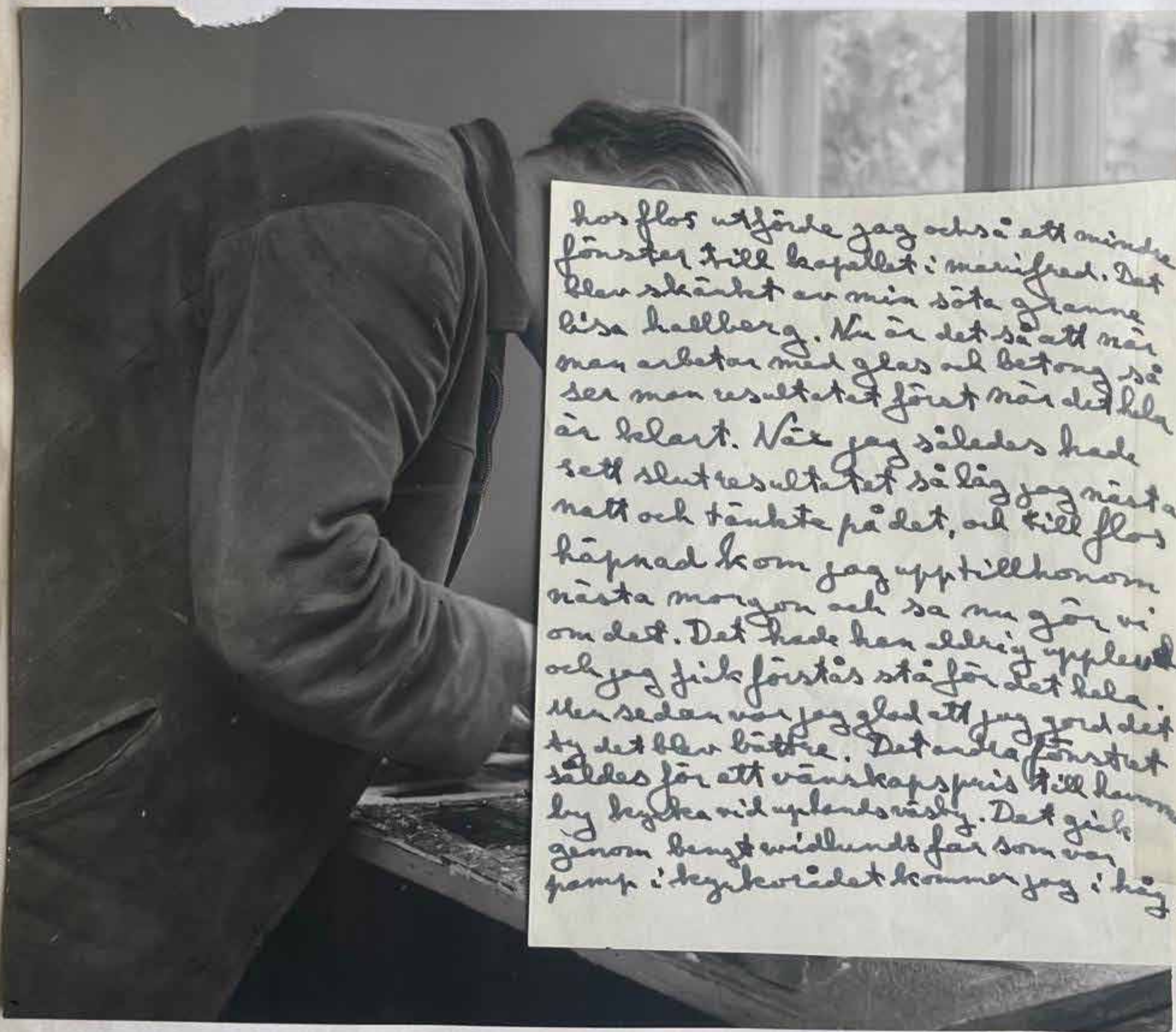
dit is een kerkten was een godelin die is ontworpen hals en by Alise Lund
uitgewerd was een kerkten van Göteborgs Baski och Avennen. smedkeren.
deze fig. Toen joek benoemd werd het was van de kallambete kerken van kerkten
in eenjarige stunde is die was de invogding. Het stek de befigur of bekerfrent werken was

Mrs. Joy Goodkoop New York in conversation with borgermästare av Amsterdamm och New York etc.

hos viking och ingrid Göransson i uppsala in tidningsfotografiska skivorna Sven. Svanke hem.

hos flos utförde jag också ett mindre
fönster till kapellet i mariefred. Det
blev skänkt av min sötta glenna
lisa hallberg. Nu är det så att när
man arbetar med glas och betong så
ser man resultatet först när det hela
är helart. När jag således hade
sett slutresultatet så låg jag nästa
natt och tänkte på det, och till flos
hjälpnad kom jag upp till honom
nästa morgon och så nu gör vi
om det. Det hade han aldrig upplevt
och jag fick förtas stä för det hela.
Men sedan var jag glad att jag gjort det
ty det blev bättre. Det enda förtat
sälles för ett vänskapspris till hamnen
by kyrkan vid upplandsväsby. Det gick
genom bengt widlundts far som var
pamp i kyrkordet kommer jag i hög.

1958 en 1959 gebeurde er zooveel. De ramen van
de kapel in ~~mariefred~~ ^{mariefred}. De grote keramische wand in
Skandia försäkring, werden in Tegelen gemaakt
de ramen bij FLOS en de keramische wand bij russel tigli.

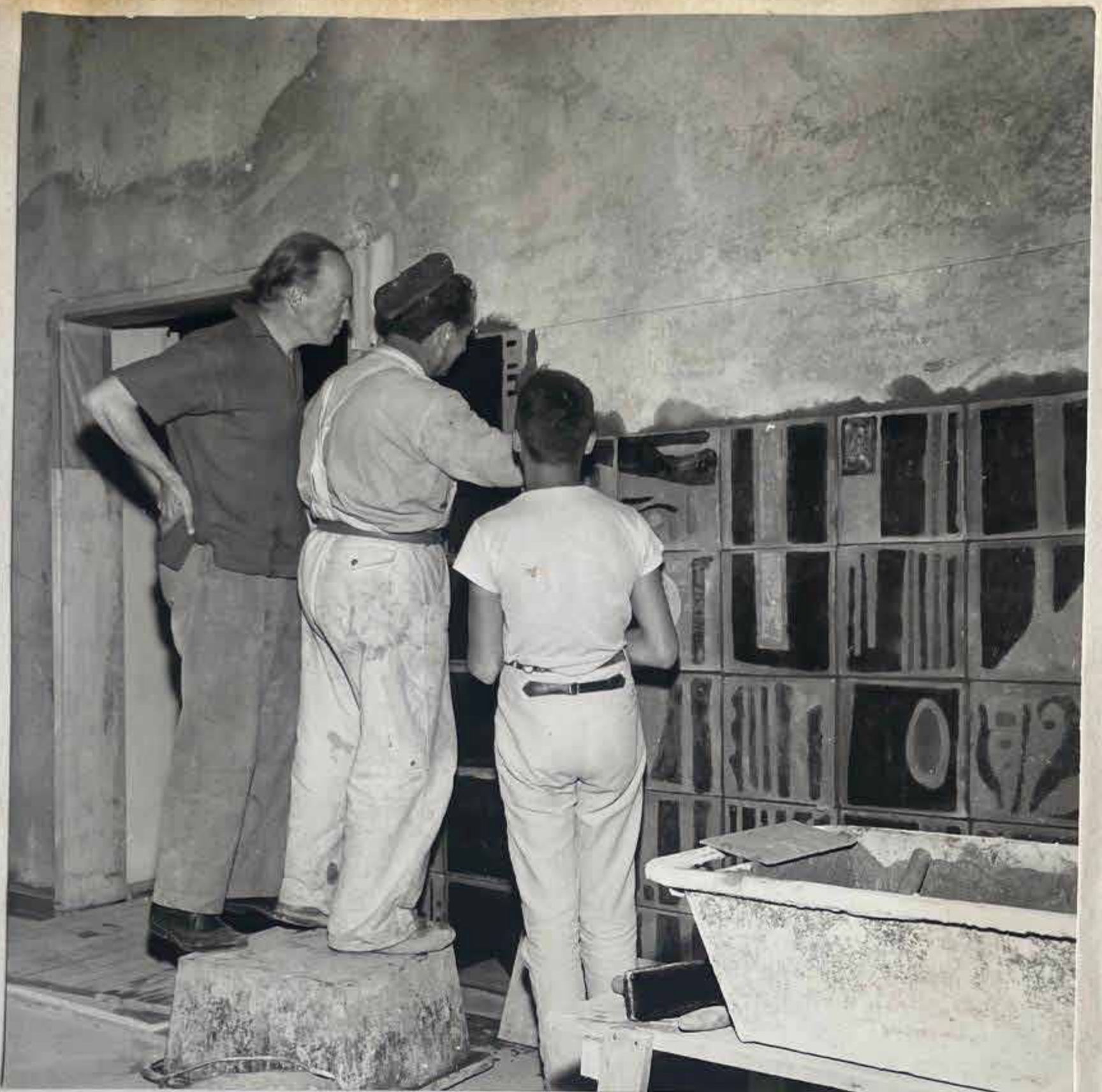

hos viking och ingrid granon i uppsala in tidningen Ramona sven. Samke hem.

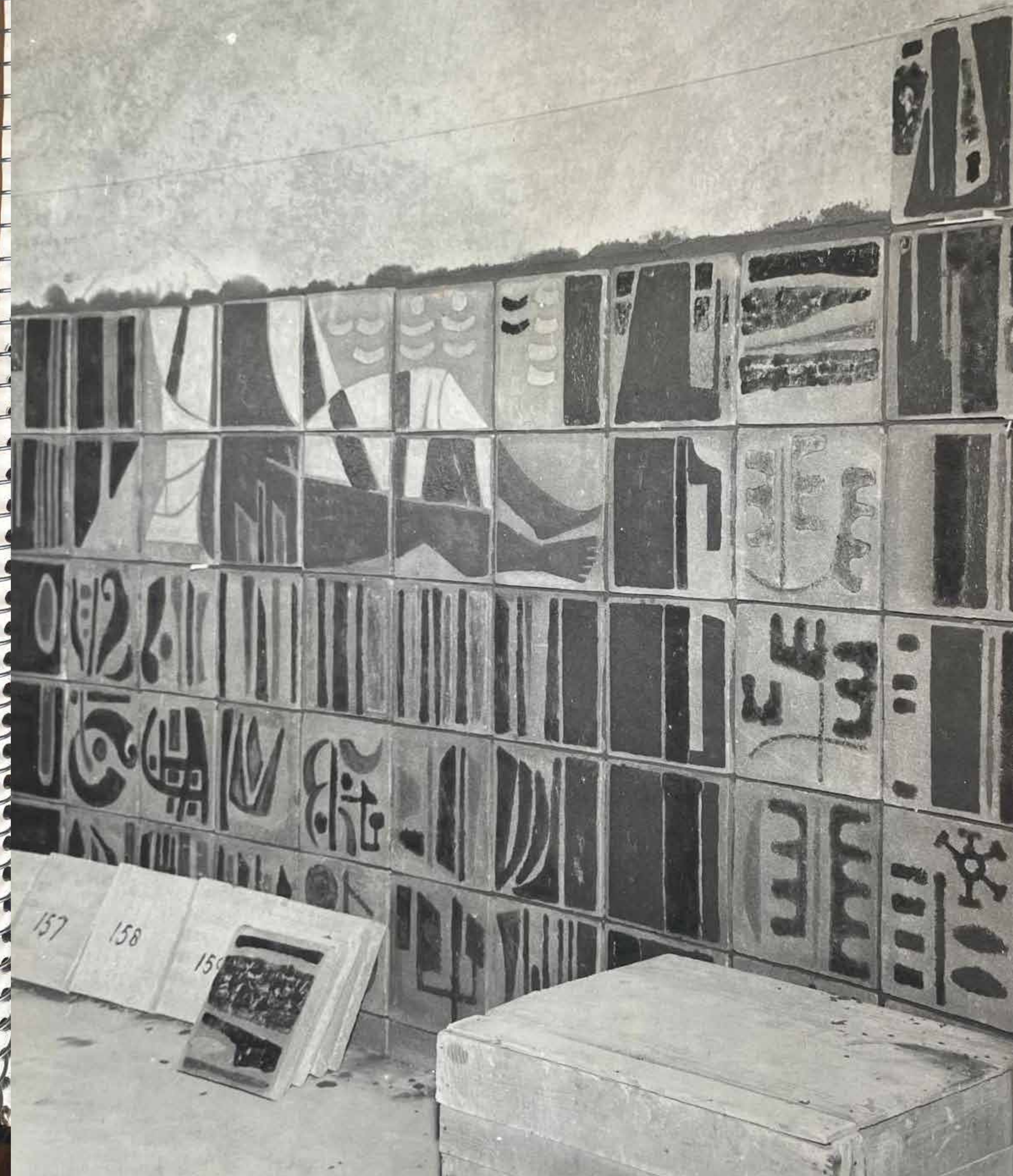

1958 en 1959 gebeurde er zoveel. De ramen van de kapel in ~~in~~. De grote keramische wand in Skandia försäkring, werden in Tegelen gemaakt de ramen bij FLOS en de keramische wand bij rissel tigli.

[Faded handwritten notes on a small piece of paper taped to the notebook page.]

We woonden toen in Thorn in hotel Carborn en alles was heel leuk. Ik beste in de opdracht. Hotel Carborn was ons 2 huis met Jan en Ria die schatten. Het was ook een dramatische tijd Pappie ging dood. Mieke had een auto meelukt, en zelf ontwaakte ik voor Nell. Jag arbetade också länge al ^{de laio} rik med Harald tafvelin vid restaurering av knivstakryka. Resultatet synes inte men jag lärde av honom. Knivsta gubberna var hopplösa häskallar och Harald var mycket komplicerat i sina synpunkter. Jag gjorde också ^{med arbetet} Njurunda ^{Johan + Thomée} med korfönster, och Ange nya kykka gobelin och keramifix. Op de volgende bladzijde komt wat correspondentie dat zich over meerdere jaren strekt, ik ben alle knipsels kwijt en alles is wat meer chaotus door al die drukte. Je moet niet vergeten dat toen begon het proces over de ontligening voor de snel weg ook al. Alles neemt in tijd

KVITTENS nr _____

Mottagit av Thulebolagen Stockholm

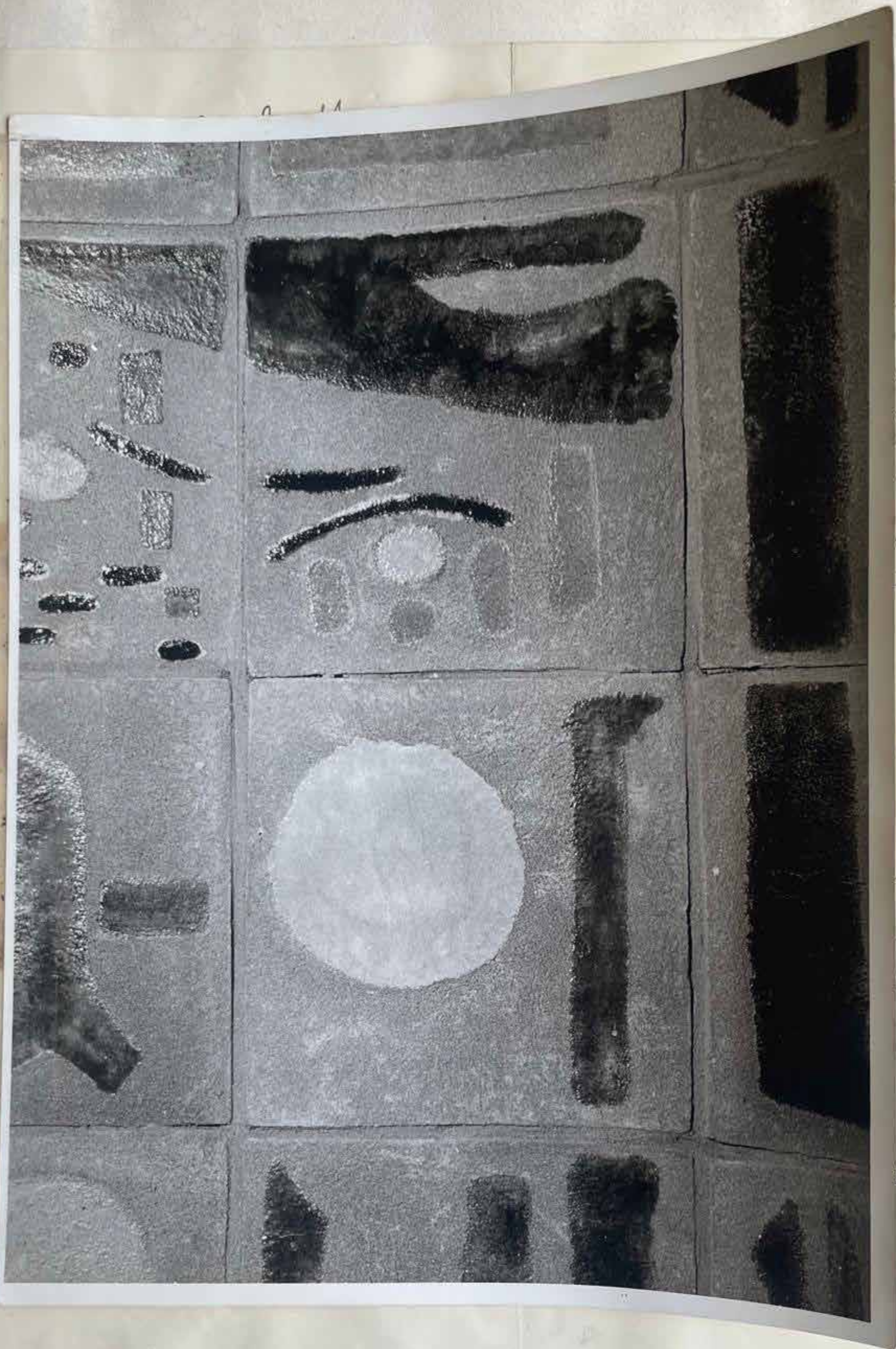
för räkning utförd köpning av
klister eller tegel.

Kronor Tenlon 0 Kr. 15

som härmed kvitteras Stockholm den 17-7 1959

Kih S.F. Sandis

ESSELTE 2177

ny av gods

worn -

ures

o -

del - /

uning

re

lar

av av

80 m² plattor 30 x 30 x 5.

av Holländsk tegelbruk färg beteckning av gods
Läderfärg. 55 kr m²

glaseros antagligen hos Steninge lerworn-
fabrik i några enkla klarglasurer
i 850° à 900°.

+ 80 à 90 kr.

+ diverse frakter + resa till + hem.

uppsättning + kr 2000. pris kr 13000.

5 minuter arbete med div.

skiss förslag.

3 à 4 minuter för kartong i skulet - /
plus diverse glasur prov.

castrin sedan målning av glasur och bränning
och kanske ombränning av diverse
mislyckade eller späckta exemplar
eventuell transport skada.

ett förslag som således inte blev av.

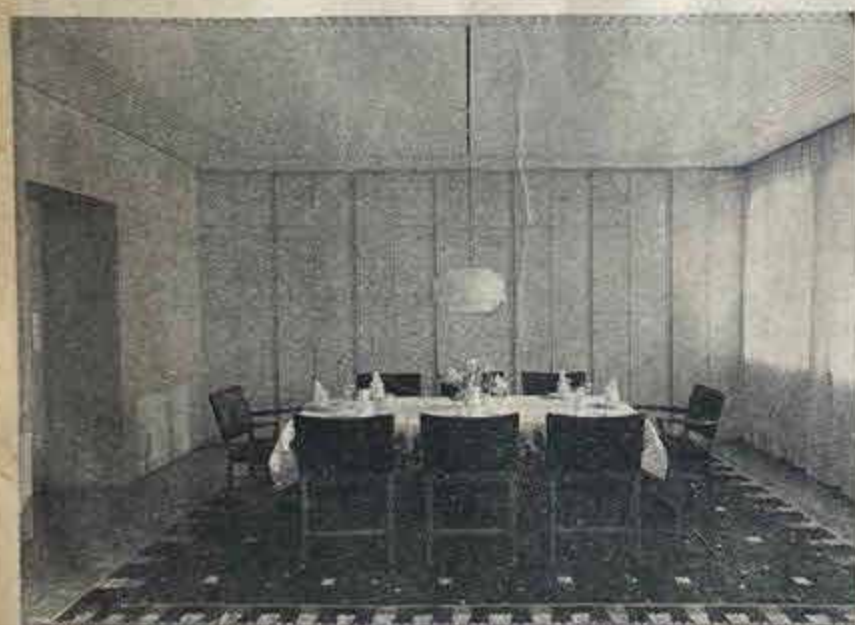
Thulehusets nya lunchlokaler

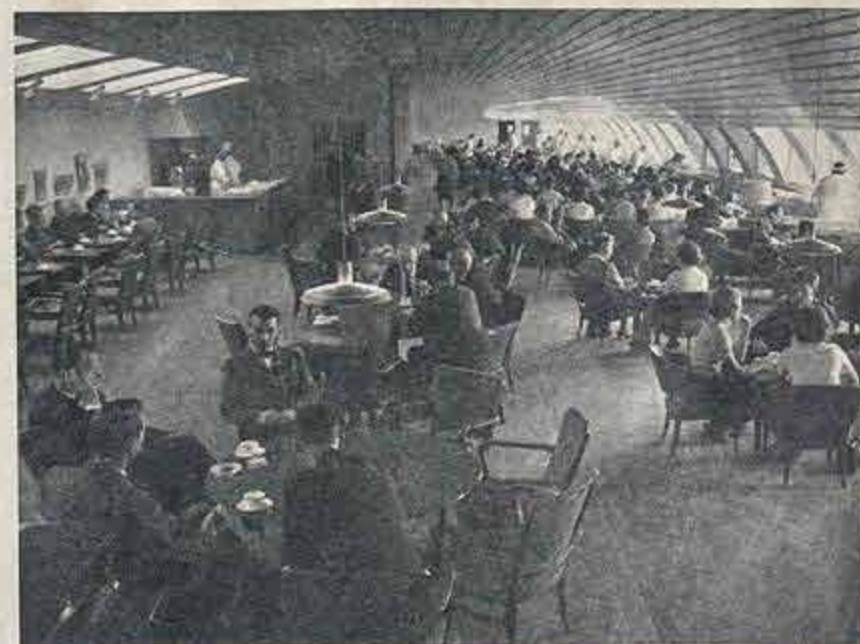
Lunchrummet med den vackra keramikväggen

Thulehusets plana takterrass visade sig med tiden ha svårt att motstå vinterns frost och sommarens värme eller regnskurar. Det läckte helt enkelt ideligen in i underliggande våning. Takterrassen har därför byggts om till en trevlig, modern restaurangvåning under välvt tak, som

heta sommarkvarnar kontinuerligt avkyles med kallt vatten. Thulehusets nya åttonde våning, som har en golvyta på 1 150 kvm, rymmer nu en restaurang med 287 sittplatser och ett stort klubbрум. Först på listan över lunchlokaler- nas attraktioner får man nog sätta den storartade utsikten

Gäst matsal

Lunchrummet

Sittgrupp i sällskapsrum

Keramikvägg i lunchrummet

om till teatersalong med god scenutrustning. Fondväggen och sytt av textiler och kan tjäna som scenridå.

I köket härskar Volanders restaurant AB och serveras luncherna på rostfria transportband. Maten är 50 m långt och antagligen en primör för vårt land. 10 minuter serverar det lunch åt 240 gäster.

Thulehusets skapare, arkitekt Gustaf Clason, har ritat även för den nya påbyggnaden. Arkitekterna Andersson, Mona Lodén och Pelle Åkerlund har utarbetat restaurangens inredning, inklusive möbler och tapetser. Samtliga fåtöljer kommer från Carl Malmsten AB.

Thulehusets sjunde våning, som förut rymde lunchrum, har byggts om till kontor, men i den gamla delen har inrymts några gästmatstolar och minirörelingsrum. Den s. k. lilla matsalen har en skåpvägg av askrot, linnedamast på väggen och en dominerande röllakansmatta av Barbro Nilsson.

Även i den sydligaste delen av våningen, som i den tidigare lunchrummet, har byggts om till kontor, men i den gamla delen har inrymts några gästmatstolar och minirörelingsrum. Den s. k. lilla matsalen har en skåpvägg av askrot, linnedamast på väggen och en dominerande röllakansmatta av Barbro Nilsson.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

Även de övriga gästmatstolarna, som är skilda genom väggar, har vackra mattor, två av Barbro Nilsson och en av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter. Takarmaturen har levererats av Marianne Richter.

över Stockholms city. Som numro två kommer sen konstnären Folke Heybrocks väldiga keramikvägg som vill ge en vision av sommar och semester, gröna träd och badstränder. De handformade glaserade tegelplattorna är gjorda på Russel Tiglia i Limburg, Holland.

Lokalen kan genom ganska enkla arrangemang ändras

GLANVILL, ENTHOVEN & Co.,
(Reinsurances) Ltd.

Reinsurance Brokers

144, LEADENHALL STREET, LONDON E. C. 3
Telephone: Avenue 46 22 Cables: Glanreas London

ALLMÄNNA
HAGELSKADE-FÖRSÄKRINGSBOLAG
ÖMSESIDIGT
Blasieholmstorg 9, Stockholm
Tel. 10 52 21

Holländskt falstaketegel
och fasadtegel
Byggnadsmaterial m.m.

Holländskt falstaketegel
och fasadtegel
Byggnadsmaterial m.m.

HOLLÄNDSKA TEGEL
FÖRSÄLJNING AB

Telefon: 31 62 80, 32 97 40
Telegramadress: Holltegel
Postgiro: 191 006

Thulebolagen,
Stockholm 3.

STOCKHOLM Va den 23 juni 1959. -
Kungstensgatan 36

FAKTURA Nr 59512

Datum	Avsänt	à pris	Kronor
	An		
	del i kostnad för försäkring av handslagna holländska väggplattor enligt vår faktura Nr 49463		
		Kronor	310:14

B.B.

Bifogat översända vi faktura avseende Din del i kostnaden för försäkringen å de glaserade plattorna. Skall Du själv betala den går det bra att göra det direkt till oss, och skall Thulebolagen betala, så kanske Du är vänlig och attesterar fakturan och vidarebefordrar den till dem.

Bästa hälsningar!

HOLLÄNDSKA TEGEL FÖRSÄLJNING AB

Betalning per extra kassa netto

Anmärkingar, ej delgivna senast 8 dagar efter fakturans emottagande, godkännes ej. Bräckage göttgöres ej.

FAKTURA Nr 59512

Datum	Avsänt
	An
	del i kostnad för försäkring av handslagna holländska väggplattor enligt vår faktura Nr 49463

B.B.

Bifogat levererats av F:a Egelin terats av AB Ma

Bästa hälsningar!
HOLLÄNDSKA TEGEL FÖRSÄLJNING AB

THULEBOLAGET

Betalning per

Anmärkingar, ej delgivna

Vid projektering av påbyggnad utav en åttonde våning av Thulehuset, Stockholm, har arkitekten SAR Gustaf Clason för konstnärlig utsmyckning av den lunchmatsal som inredes i påbyggnaden, förhandlat med konstnären Folke Heybroek. Härvid har föreslagits att utsmyckningen skall utgöras av keramikvägg vid entrén till matsalen.

En av Heybroek upprättad skiss till konstverket har i princip godkänts av beställaren Livförsäkringsaktiebolaget Thule.

Heybroek har uppskattat kostnaderna för holländskt tegel, bränning, transporter och uppsättning till c:a kr. 15.000:-.

Mellan beställaren och Heybroek träffas härmed följande

AVTAL

§ 1.

Heybroek förbinder sig att utföra keramikväggen i huvudsaklig överensstämmelse med principskissen. Därvid skall arbetsmodell i naturlig storlek vara klar omkring den 1 oktober 1958 och då särskilt godkännas av beställaren. Keramikplattorna skola vara glaserade och brända omkring den 1 januari 1959 och väggen uppsatt och fullt färdig den 1 april 1959.

§ 2.

Ansvar och ledningen för materialanskaffning, bränning och uppsättning inkluderande transporter m.m. skall åvila Heybroek. Beställaren skall betala dessa leveranser och arbeten mot fakturor attesterade av Heybroek.

§ 3.

För sitt uppdrag erhåller Heybroek ett konstnärsvode i ett för allt av kronor Tjugufemtusen & 00/100 (25.000:-). Härav har tidigare utbetalats kr. 5.000:-. Ytterligare kr. 5.000:- kvitteras vid detta avtals undertecknande. När arbetsmodellen är godkänd utbetalas kr. 5.000:-, när bränningen är färdig kr. 5.000:- samt återstående kr. 5.000:- när väggen är uppsatt och Heybroeks arbete avslutat.

Till Bönungskyrka Kyrkans
fastighets utskott.

äberopande mig anbed anländer undertecknad
känned om ~~statliga~~ ^{för} järnsmide
till E. Lert församlingshus kr 12.000:-
tidigare erhållit kr 4.000,-
rest kr 8.000,-

med utmärkt högskoning

Folke Heybroek.

Kvinta ^{12/10} 59.

Kopia.

K 669.

Angående eventuell dekore-
ring av kyrkans predikstol.

Till Pastorsämbetet i Hinneryd.

Med anledning av Eder skrivelse till byggnadsstyrelsen den 14 dennes
i rubricerade fråga får styrelsen meddela följande.

I princip synes intet vara att erinra mot att predikstolskorgens båg-
fält dekorerar. Detta bör då ske antingen genom en relativt detaljrik mål-
ning, varvid styrelsen exempelvis kan rekommendera konstnären Folke Heybroek,
Knivsta, eller genom att fyllningarna utbytes mot tunna reliefer, i vilket
senare fall skulptören Per-Erik Willö, Kvarnagsgatan 128, Vällingby kan
rekommenderas. Figurer med större utsprång från fyllningsfälten förefaller
däremot mindre lämpliga i sammanhanget. Stockholm den 21 juli 1959.

På Kungl. byggnadsstyrelsens vägnar

(Sven A. Söderholm)

Jag var på besök i Hinneryd men det var
inte så inspirerande, och det blev ingenting.

Kopia till:

Konstnären Folke Heybroek, Knivsta

Skulptören Per-Erik Willö, Kvarnagsgatan 128, Vällingby

941/58

Angående förslag till kors-
skrank av konstnär i kyr-
kan.

Till Pastorsämbetet i Torsholms församling.

Med skrivelse den 3 november 1958 har kyrkoherde Harald
Eriksson anhållit om tillstånd att låta uppsätta ett korskrank
i Torsholms kyrka. Skranket skulle utgöras av ett järnsmide
enligt förslag av konstnären Folke Heybroek.

Styrelsen, som i ärendet hört riksantikvarieämbetet och
domkapitlet i Strängnäs, har för sin del intet att erinra mot
att en barriär av smide anbringas på den föreslagna platsen.
I och för sig kan motivet med figurframställning även godtagas,
men styrelsen vill föreslå, att figurerna infogas i smiden på
annat sätt än som stolpar. Styrelsen motser ett omarbetat för-
slag för förnyad granskning.

Förslaget återgår. Stockholm den 14 januari 1959.

På Kungl. byggnadsstyrelsens vägnar

(David Dahl)

Kopia till:

Riksantikvarieämbetet
Domkapitlet i Strängnäs
Ark. Sven A. Söderholm
Konstn. Folke Heybroek

/TS

Knivsta 3/1 1960

Bäste Harald!

Först och främst vill Brita
och jag önska dig och din
fru allt gott och lycka och
hälsa på det nya året.

Det var ju förfärligt tråkigt att
beställningen av korskränket
har blivit en realitet, och
hoppas jag ha det färdigt någon
gång i början på Mars, om
allt går som man vill.

Vid tillfälle ^{kan} du
Harald skicka mig en övers
bekräftelse eller sammanfattad
protokoll utdrag. "förtur du gods
överstyrelsens skull."

Sedan ~~du~~ undrar jag om detta möjligt

~~att~~ jag ^{även} kan få göra ett ä
konto uttag på 2500,-. ber
förtur att få oavbrutet med
arbetsro och inköp av material
och dylikt

För det jag bifogar därför en
räkning som Harald kanske
vill ha väntigheten att vilde
befodra till kassören.

Jag antar att du kommer bli jag
samma att säga några mer miljarder
exakta mått och på platsen och kommer
jag vil någon gång senare mitt i den
månad till föreståndare senare
~~Jag ringe till dig~~
Jag ringe till när det blir.

Hjärtlig hälsning
Bothe Flygby

Till Torstens kyrkboförsamling.
Stallarhallen.

Härmed anhåller underlydande om ett
ärende uttag i belopp 2500,-

För ~~sva~~ ~~arbet~~ ~~material~~
~~in~~ med konstbråk till Eden
kyrka anhåller underlydande
härmed om ett ärende uttag
i belopp 2500,- för vilket belopp
jag med tackersankhet ersätter
liberalt.

Kristina 3/1 1960
Hög

Jalhuslydande

De arkitekter.

I våra dagar, där allt är omvänt
där alla gamla fasta värden och antaganden
visar sig a hell bara eller back lar.
där tek niken varje dag bringa oss nyheter
där arkitekter varje dag får nya material
att arbeta med, ~~äro de för konstnären~~
~~dröjer~~
med i (verklighetskonstruktion stigma.)
en detalj, en detalj, detalj, ständigt skifvande
verklighet.

Min ~~verklighet~~ När en gammal gammal bostad
stora väggar är förtäglad jag försöker att för
alena de i ord de som under i snart med blanka
ströck på de tecken på ^{väggar} skavliga yta på
en jag ~~tror~~ att ~~läsa~~ med de ~~här~~ ~~lita~~
~~de~~ ~~g~~ ~~tror~~ att ~~lita~~ ~~en~~ ~~tror~~ ~~en~~ ~~g~~ ~~tror~~
att ~~läsa~~ som ovan. Tunnel banor, ull trappor, knappar
hissar. Ljus, Hörförsty, glas, metall. ~~läsa~~ ~~en~~ ~~tror~~
etc. människor som skyddet människor.
etc. etc. Vad jag ~~har~~ ~~velat~~ ~~ge~~ ~~ät~~ ~~den~~ ~~vägg~~
~~en~~ ~~verklighet~~ ~~dimension~~. Detta stora rum
med välvad metall tak och belysningsmaskiner.
Vad jag ~~har~~ ~~velat~~ ~~ge~~ ~~ät~~ ~~den~~ ~~vägg~~ är en märkelig
dimension, med värme och en lättfull enkel
glädje. Sommar vinden som blisar ~~sp~~ fläktar
genom grenar, en postkast med badeade, drömmar om
semester. Så enkelt är det.

rede gehouden bij de opening van de wand in Thule huset in Stockholm

Gästa brygg 11/12 '59

Till byggnadskomitee: för
idrottshall i Lerum.

Andrad i konstruktiv smide på fasaden
enligt bifogad ritning i skala
1-10.

Material: ± 6 mm plåt

ytbehandling: då jag är tveksam om
att en tjärbränd yta blir så hållbar,
skulle jag föreslå målning med matt
svart rostskyddsfärg.

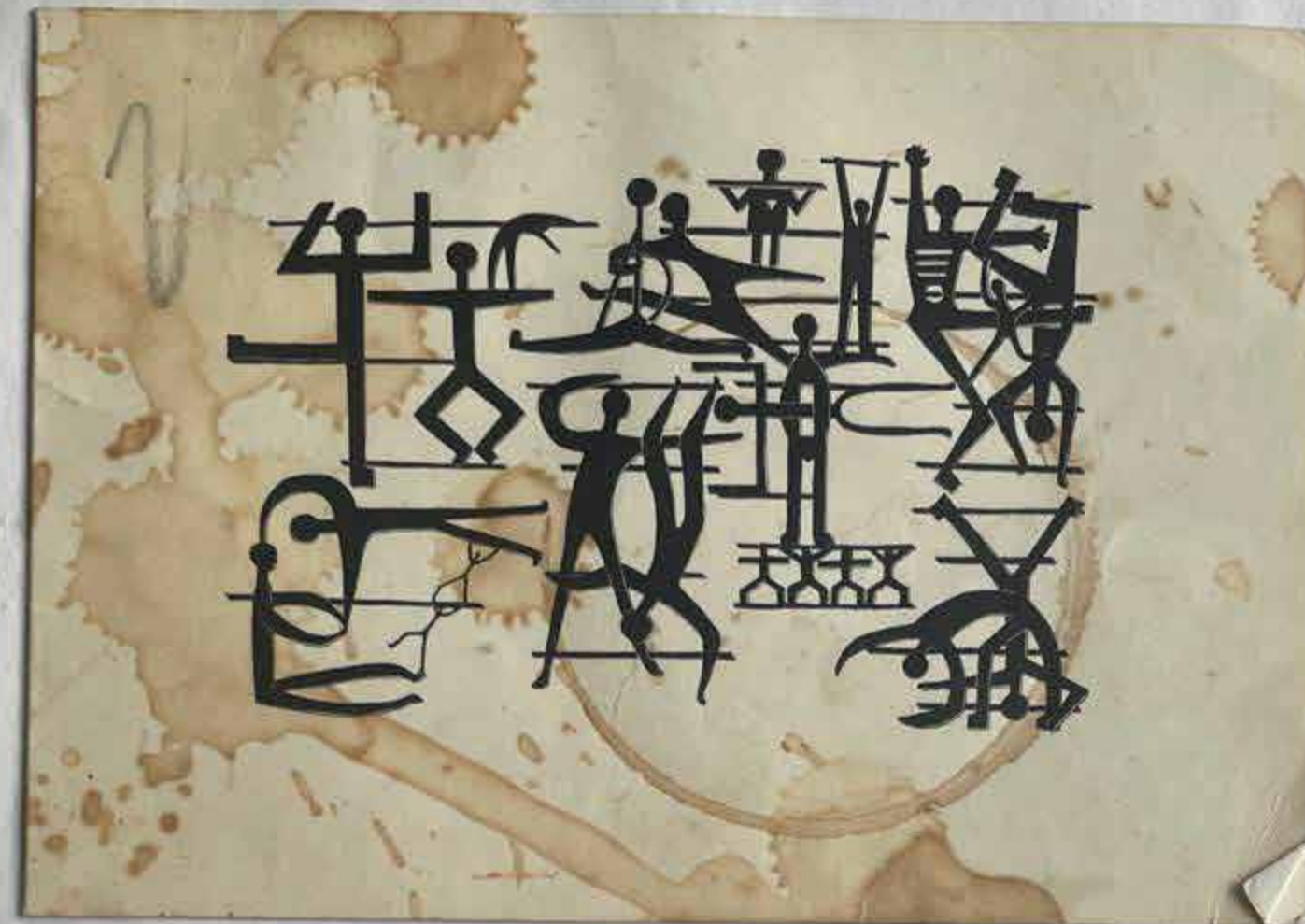
Pris: kr 10.000,- på plats. Priset inkluderar
dock inte ställningar och borring av hål
till expander bult, däremot övervakar jag
apparattinger personligen.

betaltning: kr 3500 vid arbetets början
återstående när arbetet är fullbordad.

leveranstid: c.a. 2 1/2 till 3 månader från beställ-

ningsdagen.

Woonde bij Falck en Versbin

Till

Konstnär Folke Heybrock

Det skulle glädja oss om Ni ville vara med om invigningen av vår idrottshall söndagen den 15 maj. Vi börjar kl. 17 (punktligt). Efter hälsningstal följer uppvisning i några av de idrotter hallen är avsedd att härbärgera, och slutligen hade vi tänkt att få bjuda på kaffe och en smörgås.

Inga högtidskläder!

Med hänsyn till utrymmet måste vi i förväg veta hur många gäster vi får. Vill Ni därför vara snäll och låta oss veta per post eller telefon 0302/11610 senast den 10 maj om Ni kommer.

Detta kort uppvisas vid ingången.

Byggnadskommittén för Lerums Idrottshall

I går vid min hemkomst från en resa i Frankrike
fann jag Edert ovanlig obekvämliga brev
~~Som tur det är mera sällan jag och minna~~
~~konstverk i F och de är med mig och olust~~
~~jag utan att nämna gå Innan jag besvarar~~
detta, skulle vill jag först rekaptit redogöra
allt så som för vad en del händelser och syn-
punkter så som jag miss det hade kommit
i häg dem i tur och ordning.

De tjänar naturligtvis inga till att
jag påminnas om

Smidet. Förgäves har jag försökt i kväll att
besvara detta och kommit fram till att de

De tjänar när sinne äro så uppretade
som Edra ~~måte~~ föga till att jag anför
saker till mitt försvar eller försäkrade
förklarar ~~att~~ varför smidet rostade så
snabbt. De är tyheligvis mera sällan som
mer måte en sådan total oförståelse
för en Konstnäs vilkor och problem
Jag vill bara säga det att även efter
den av Eder föreslagna sandbästning
och målning, så kommer konstverket att
rosta om ~~spåren~~ är iger. Ett underhålls
fritt järnsmide har inte gouds ännu, och
finns tyvärr som vi alla vet, helt enkelt
äinte. och de var därför jag för en ringa
mer kostnad föreslog koppar. och jag ingrar

att jag inte trots ~~knappa~~ jord jämt inte
ut för de i de materialen för samma
pris som järn. De är lätt att vara efter
och men jag var så glad att stalt över uppdra
då. Smidet hade fått en fullgod underbehan
som hade varit i åtskilliga år. Den ~~huru~~
~~skyldiga är verkemästaren som~~ ~~var~~ ~~ansvar~~
~~på bygget som ansvarar som~~ ~~vara~~ Den smide
behandling som smidet fick under bygget
är väl den närmaste orsaken till att rost
fick ett mycket tidigare fäste än som van
satt beträknad. Jag skulle påpeka detta
bl. a. för arkitekt Andreasson men flera personer
som jag inte kommer ihåg. Jag skulle naturligt
peka på ett mycket kraftigare då, från sagda
allt ansvar. Men vi konstruörer är inte
färdiga att göra och protestera. För de säger
till här fallet gick de således inte. Den av de
föreslagna metoderna kommer säkert bli betyd
dyrare än tusen kronor. Arkitekt Andreasson
nämnde den siffran för mig efter vissa
sonderingar han gjorde på orten. Efter samt
med målarmästern Albinsson fick jag en
uppfattning att han inte alls var säker
att de skulle gå att ut för detta för de
och dessutom hade han så mycket att göra
då ^{det} ^{lyste} ^{högad} att åtaga sig arbetet. Så jag
planerade då ett själv med några medhjälpare ut
de ~~erfordliga~~ ~~arbetet~~ ~~det~~ ~~samma~~, men där
att ~~bestämma~~ ~~tidpunkten~~ är här engagerat med
stor uppgift var de svårt att bestämma ~~tidpunkten~~

men de var egentligen inte de jag ville tala
om, utan ~~jag vill nämna~~ men låt oss inte
tala om detta, utan ~~vara~~ ~~har~~ på de bästa
sättet bekämpa rost, och vad blir
utan i stället fråga oss vad är de billigaste sättet
att bekämpa rost. Ett sätt är att galvanisera
allt ihop och sedan måla. De finns bra färger
som fastnar på galvanisering en för tiden.
Ett annat sätt som inte är helt underhållsfritt
men ganska bra och framför allt billig är att
måla hela smidet, rostigt och som de är med ett tunt
lager teetyl från Valvoline. De tar högst en dag
för en person att måla allt sammans och man
får ett fint resultat som jag tror stannar rätt länge.
Detta är bara i konket några goda råd till
en bekymrad och arg ~~kon~~ styrelse. Jag vill be
er tänk inte för illa om konstruörer, jag har
verkligen kämpat rätt hårdt och tycker de inträffade
minst lika beklyglig som vi alla till sammans.
Sist av allt har jag velat lura er. Och därför
slutar jag med att jag ^{gärna} ^{betala} ^{eventuella} ^{resteringen} vill ~~med~~ ~~stygelse~~ ~~varnar~~
~~leverans~~ ~~den~~ ~~de~~ ~~eventuella~~ ~~faktings~~ ~~ägarna~~ ~~att~~
de ska inte räkna med att allt för prompt betalning
ty de finns inte alltid pengar helt enkelt.

Aspnäs 2 Sept 1964 (min födelsedag)

Folke Johansson

Tuono.

Kruccifix
 lysstake 2100.- B
 dopfont. 11100.- avgift 510.-
 förgyllning 100.-
 Bo Ekelund silver 2100.-
 div. resor stämpelkostn. - 1290.-
 dopskål 1500.-
 dopskål 1500.-
 4 resor Tuono. 400.-
 12 resor skola Eklund. 180.-
 6 resor. Ekerö Hampus. 150.-
 Olle de Lior plast. 350.-
 glas. 25.-
 trä arbete Bredern Nilson 350.-

11100
 9455
 1645
 kr. 9455.-

i Tuono utförde jag ett stort kruccifix
 som hängde fritt i ett öppet körs av ek.
 invändig var detta kors kladd med förgylld silverplåt
 men under arbetets gång kom min medhjälpare Bo Ekelund
 fram till att förgyllningen blev varklare och bättre på mässing
 och så gjorde hans fyra berättelser han det inte för någon
 skilnad i pris på den tiden var mycket liten.
 Men senare upptäcktes detta och jag blev kallad inför kyrkostyrelsen
 och anklagad som bedrägare. Det var förnedrande och
 obehagligt, men jag hade ansvaret, jag slapp som straff domstal
 och fängelse fast det var nära. Men den hemska prästen där

lät mej välmärka att jag var en för evigt för tappad syndare.
 Bo Ekelund gjorde också dopfont och lysstakar åt mej. Hampus Bergman
 var arkitekten och en stor fegis, som ville rädda sitt namn. Han var alltid snar att
 jobba med, men om slapp jag vidare.

Pris kronor 12000.-

Betalning kronor 4000.-
 vid arbetets igångsättande
 kronor 8000 när det är
 slut föränd.
 Det skall bli mig en stor glädje
 Med förhoppning att jag
 ägna mina bästa krafter
 åt den nu drömliga uppgiften.
 Tekon jag med
 utmärkt högaktning

Jelshkur

Pris för en Brännkorskrucifix?

Till Brännkorskrucifix församling?

Hörmed till jag ber jag
 för överlämna anbud
 i järn smide till
 församling framför
 konfunder i det församling
 om en deligare visat
 skiss förslag.
 kvalität: tjärbränd hand
 smide i delvis driven plåt
 pris svetsad.
 bredd 3,50 - 1,50
 crustil minids skift.
 1/2 Sept. eller 1/3 månader
 cron villkor fritt uppsatt
 plats, församling hemmet
 i kyrka.

Brännkorskrucifix
 fastighets utskott
 församlingens beslut i Ljeholmen.
 beroende om anbud anbil
 jag hörmed om ett förslag
 kr. 4000.- i järnsmide till
 ut församlingens hus
 utmärkt högaktning
 Gull Haglund
 Knivsta.

Det här arbetat har
 jag inget som helst
 minne av.

Till
för

Di ab
och d
är se
här
ker
jag

Tingshuset i Sala var ett
idigt job. Det olika dyg
som förekommer representerar
de olika människornas
dygder och laster och
egenskaper.

människorna i Sala var fina
att samarbeta med.

Stadhotellet var utrustat.

in deel 3 hittar man mera papper om Sala.

i ett 1900 tals gravkapell
på kyrkogården intill
utförde jag ett fönster
i smide, med den uppstående
nästan samtidigt.

Till minnen om
B.K. Eriksson
Isätra
Sala.

Till tingshus byggnadsstyrelsen
för Västmanlands Östnordmärke
Sala.

Di ab
och d
är se
här
ker
jag

Tingshuset i Sala var ett
idigt job. Det olika dyg
som förekommer representerar
de olika människornas
dygder och laster och
egenskaper.

människorna i Sala var fina
att samarbeta med.

Stadhotellet var utrustat.

in deel 3 hittar man mera papper om Sala.

i ett 1900 tals gravkapell
på kyrkogården intill
utförde jag ett fönster
i smide, med den uppstående
nästan samtidigt.

Till Marie Fredriksson Kyrbokerna
Marie Fred.

å beropande mitt anbud av
den 4 juni 1958
härmed om slutlikvid
kr. 6000.- för beförsk
till edert gänkapell.

Högskingspunkt
Fulke Heybroek
Knivsta:

adr. Komman Malin.
Marie Fred.

3.000	
8.000	1.500,-
2.500	
15.500	

Beviset för att det var blåda tider var t.ex.
att 1960 ringde snälla kyrkobokföraren Einar Egelberg mig en
kväll och undrad om jag väl fått alla mina pengar ty
när dom hade gjort upp hela slutavräkningen av kyrkans
bygget så var där 6000.- kr över. I mina papper var
det en sådan orda att det var omöjligt att se efter hur
det förhöll sig. Men tillsammans med bankkamrer Malin,
som var en man av ordning och ordentlighet, som på gamla
dagar gifte sig med vår dotters dotter, så kom vi fram till
att så måste vara fallet och så skrev jag denna räkning.

i del III hittar man ännu några fotografier från
mariefred som jag hittat senare.

Till Byggnadskommitté för
högstadieskola i kv. Eriksberg, Uppsala.

Härmed förbinder jag mig att för ett pris av 20 000:- kronor
utföra konstnärlig utsmyckning föreställande "Jorden, vindarna
och havet" täckande hela innerväggarna (hjärtväggarna) till
centralkapprummen i blivande högstadieskola i kv. Eriksberg
Uppsala.

Mitt åtagande omfattar utförande av figurer m.m. och aplicerande
av dessa på insidan av forarna mot centralkapprummen, samt
att sedan byggnadsentreprenören grundat betongväggen med cement-
färg färdigställa målningen i enlighet med skisserna.

Figurer m.m. av 3/4" klingskuret virke med fasade kanter, utför
jag i god tid innan de behöves på platsen. Uppsättningen av
figurerna beräknas taga 14 dagar i anspråk. Beträffande tidpunkt
för uppsättande, förbinder jag mig att samarbeta med byggnads-
entreprenören på så sätt att hans arbete kan fortskrida med ingen
eller ringa tidsförlust.

Knivsta den 1 februari 1961

Denna vägg med motiv ur dikter
Folke Heybroek av Saint John perse kom till på
ett spännande sätt, d.v.s. att mit konstnärers arbete bör-
jade redan innan byggnaden kom till på insidan av
de olika gjutformarna. Det var ett kallt och ruggigt job
och jag tror att det var väl 40 meter långt. Lasse Andersson
och hans bror Nisse hjälpte till att spika och såga.
Skulptörerna ville ha en stark vägg som inte skal
barren kunde förstöra. Senare hjälpte ^{micka och} ~~ben~~ ^{ben} ~~ben~~ ^{ben}
med att måla dom stora fälten tror jag.

Pastorsämbetet i Borgsjö
ERIKSLUND

77
 Detta brev är angående en gobeläng i Ånge nya kyrka.
 Jag var inte nöjd med upphängningen.
 I Ånge utförde jag också altarkrucifix och det var
 spännande att smida en liten Kristusfigur ur ett stycke
 och hansa silver omkring. Det var en ny erfarenhet.
 Johan Thomée var
 arkitekt.

Konstnären Folke Heybroek

Aspnäs, Knivsta.

Sent omsider kommer nu vårt svar ang. altarpåvånaden i Ånge kyrka. Förlåt dröjsmålet, bl.a. beroende på helgerna.

Vi förstå Konstnärens ledsnåd över att hans konstverk icke kommer till sin rätt, och vi delar denna ledsnåd. Vi har givetvis sett att bonaden inte hänger bra och har nog också talat om att göra något åt det, men har ^{det} tillsvidare fått bero. Nu är det nog inte fullt så rysligt som vissa fotografier kan få fram det. I viss belysning ^{ter sig} ~~kan~~ nämligen rynkorna och vecken skarpa och störande, medan de i annan belysning, t.ex. på kvällarna i elljus, inte alls stör nämnvärt. Jag skulle tro att fotografierna förstora felen.

Klart är emellertid att vi bör göra något, och det är ju bra med de anvisningar som nu givits, framförallt att det är klart att man kan våga spänna vävnaden på en ram så slät som möjligt. Emellertid tycks det nog oss som om det vore en onödig procedur att göra detta i Stockholm eller att anlita tapetserare därifrån för att åter montera upp den. En träram kan säkerligen göras lika bra här och inte heller bör det väl vara någon större svårighet att spänna den på ramen så att alla veck försvinner. Ramen med påspänd vävnad kan säkerligen lätt placeras på de fästen, som nu finns på korbäggan. Svårare torde det kanske bli med de rynkor, som blivit vid hopfegningen av våderna, om uppsprättning och omsyning skulle erfordras. Men för detta ville vi föreslå att fru Alice Lund - eller annan, som hon lutar på - reser upp och själv gör detta, eller låter det göras av någon här under sin uppsikt. Det är så vitt jag kan förstå inte så mycket, som måste göras med detta.

Då man står inför vävnaden och funderar på detta, får man absolut den uppfattningen, att det inte ska behöva bli märkvärdigare än som ovan föreslagits, och att resultatet ska bli lika bra. Skulle det sedan visa sig att ytterligare åtgärder erfordras så får man väl ta det under ny omprövning. Det av Eder föreslagna förfaringssättet torde ock bli dyrt, s.k. experters räkningar och resor bryka bli kraftiga, i all synnerhet om kostnaderna inte kan anges i förväg. Jag har föredragit Eder

Det blev utmärkt avklarad till slut.

skrivelse för kyrkorådet, och det förklarade sig icke vara villigt att kosta på bonaden något mera, under motivering att den för det överenskomna och betalda priset skulle levereras monterad på platsen. Så var ju överenskommelsen och monteringen har skett i enlighet med arkitektens och Edra anvisningar, varvid byggnadskommitten bidrog med arbetskraft och vissa andra kostnader. För min personliga del anser jag det dock självklart, att vi kan kosta på en träram, som tillverkas här. Jag är också övertygad om att vi i bästa samförstånd ska kunna klara av det här. Låt oss bara först resonera igenom det, var och en med sina synpunkter.

Jag sänder nu en kopia av detta brev till fru Lund för att höra vad hon anser.

För att förtydliga vad jag skrivit om en träram gjord här, så menar jag att ramen ska göras så att den med vävnaden påspänd kan sättas på de fästen som nu finns i korbägen, i vilket fall ju vävnaden kan monteras på ramen innan den sättes upp. Då kan den också lättast tas ned och sättas upp igen, om så skulle erfordras. På det sättet kan också allt förberedas så att den icke behöver vara nere så länge.

Det förklarar kanske en man som gjort ram, men det blir allt ju!

Nu hoppas jag att Edert svar icke dröjer lika länge som detta har gjort.

Erikslund den 7 januari 1959

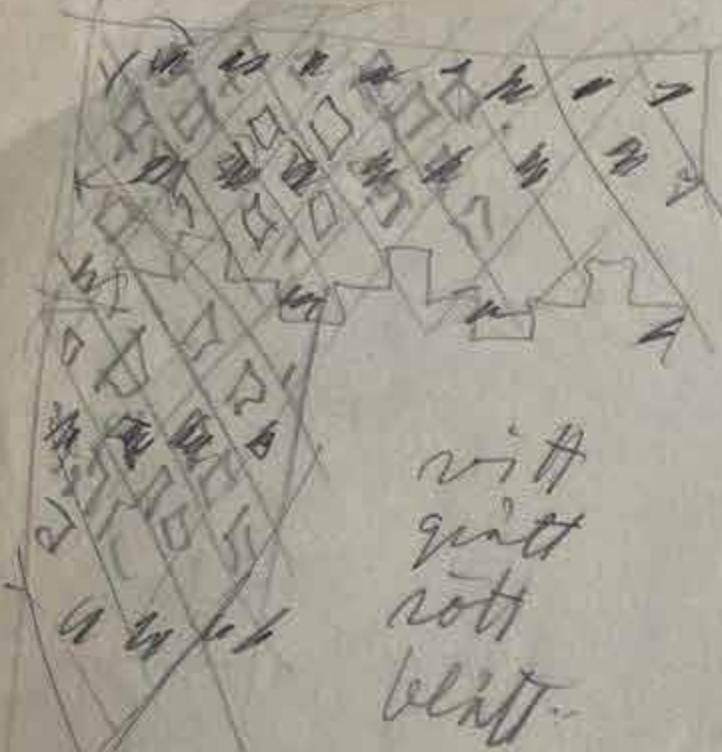
Med största högaktning

L. Hjörström

Så såg det ut ↘

Det blev utmärkt avklarad till slut.

vitt
grått
rött
blått

Hilding Linnquist

Lund den 19 oktober 1959

Kullavägen 51 A.

Fru Alice Lund

Borlänge

Ang. textilier.

Först och främst ber jag att få tacka för det trevliga besöket av Fru Lund och av Konstnär Folke Heybroek. Och sen återoppar jag mitt telefonsamtal idag. Jag har - i särskild förpackning - översänt allt material jag fått. Jag hoppas att Fru Lund förstod mig när jag redogjorde för ärendet i telefon.

Det är ju så att gardinerna, som enligt förslag skall anbringas vid fönsterna mot torget, sällan eller aldrig kommer att dras för fönsterna. Även om dom är mycket, mycket tunna, kan det kanske tänkas - förlåt, jag är ju lekman i högsta grad - att dom hindrar utblicken mot torget m.m. och detta skulle jag anse mindre lämpligt. Fru Lund kan ju tänka på det här vid den vidare utformningen.

Jag kanske får ett definitivt förslag så att vi kan klara upp den här saken fortastmöjligt.

Slutligen - vilket får betraktas som konfidentiellt - skickar jag med en lapp, hur Hilding Linnquist tänkt sig det. Jag vill dock säga att banken ingalunda är bunden av hans rekommendationer och råd. Men man kan ju lyssna ibland och det är det jag har gjort. På ena sidan av lappen står i stora drag hur han tänkt sig det och på andra sidan detaljerna. Färgerna anger han i vitt - grått - rött - blått.

Beträffande de andra textilierna - d.v.s. matta och möbiltyger - tycker jag dom är utmärkta och ansluter jag mig helt till förslaget.

Alltså! Fru Lund redovisar vänligtvis dels sitt första förslag och dels tänker Fru Lund vidare.

Jag vill dock sluta med att säga att rent spontant uppfattade jag Fru Lunds förslag som rent förträffligt och det tycker jag fortfarande. Det skall mycket till för att rubba min övertygelse. Jag lyss f.n. men jag lyss inte för länge. Under alla omständigheter skall här skapas festfanfarer som Fru Lund själv sade.

En förtjusande utställning i Nordiska Kompaniet!
Er tillgivne
E.G. Cavallin

Rätt avskrivet intygas: *E.G. Cavallin*

TORNA BARA OCH
HARJAGERS HÄRADS

LUND 20/10 1959
MÄRTENSTORGET

GRAFIK från Prag och Uppsala

Även i år kommer Konstsommar att utsträcka sin verksamhet utanför stadens gränser. En samling grafik och collage av tjecker och uppsalakonstnärer kommer att visas på några platser i länet. Följande konstnärer kommer att delta:

JOSEF ISTLER

JIRI JOHN

JIRI KOLAR

ADRIENA SIMOTOVA

ZDENEK SKLENAR

CHRISTIAN DUE

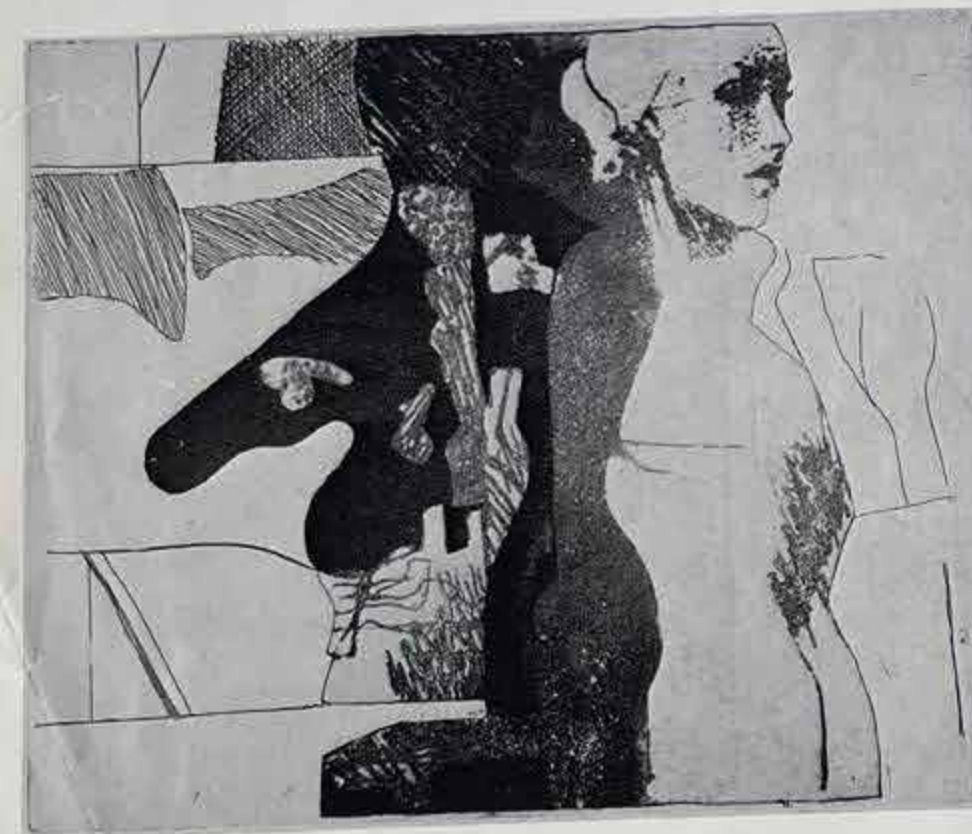
JAN EWEMO

LARS HELLSTRÖM

NORBERT MIKENDA

DENIS STÉEN

ERNST WETZENSTEIN

Jan Ewemo
"Med skugga"

6

Ljung-
tryck av

S

>

Arbro Hansson

erst
e lunds
skänstet

lunch med direktör Cavallin

LUND 20/10 1959
MÄRTENSTORGET

TORNA BARA OCH
HARJAGERS HÄRADS

Skulpturutställningen kommer att visa verk av nedan uppräknade konstnärer. Den kommer att byggas ut med ytterligare några skulptörer.

- CLARENCE BLUM
- TONY EMILSON
- ALLAN EBELING
- OLOF HELLSTRÖM
- FOLKE HEYBROEK
- BERTIL JOHNSON
- ERIC STÅHL
- PER ERIK WILLÖ
- STAFFAN ÖSTLUND

Folke Heybroek "Skulptur i trä"

*This is
Gunnilas
daughter*

Barbro Hansson

*st
unds
usket*

lunch med direktör Cavallin

LUND 20/10 1959
MÄRTENSTORGET

TORNA BARA OCH
HARJAGERS HÄRADS
SPARBANK

STIFTAD 1848
HUVUDKONTORET I LUND
TELEFON: VÄXEL 170 60
POSTGIRO: 86 477
NA/BH

Konstnär Folke Heybroek

K n i v s t a

På uppdrag av Civilingenjör J.E. Ljunggren, Lund, översänder vi härmed ett tryck av sparbankens emblem.

Högaktningsfullt

TORNA BARA OCH HARJAGERS
HÄRADS SPARBANK

Alexander
/N. Alexanderson

Barbro Hansson

*Här är åter ett sådant jobb
som man inte har något som helst
minne av. Det hamnade nog i Alice Lunds
garn. Kommer ihåg en god och skämsket
lunch med direktör Cavallin*

